

Učení Víry

Ruhi Institut

Kniha 6

Učení Víry

Ruhi Institut

Knihy v této řadě:

Níže jsou uvedeny tituly, které jsou v současné době dostupné v řadě publikací, které vytvořil Ruhi institut. Knihy jsou určeny k tomu, aby byly používány jako hlavní posloupanost kurzů v systematickém úsilí posílit schopnost mládeže a dospělých sloužit svým komunitám. Ruhi institut rovněž vyvíjí řadu kurzů, které rozšiřují Knihu 3, jež je určena ke školení učitelů Bahá'í dětských hodin jakož i další materiál z Knihy 5 pro přípravu animátorů skupin juniorské mládeže. Tyto kurzy jsou též uvedeny v seznamu níže. Je nutno poznamenat, že seznam titulů se může postupně měnit s tím, jak budou růst zkušenosti s prací v terénu, a rozšiřovat se s tím, jak bude stále více prvků osnov, které jsou nyní ve vývoji, dosahovat stadia, kdy mohou být zveřejněny k všeobecnému použití.

Knihy 1	<i>Úvahy o životě ducha</i>
Knihy 2	<i>Povstaňme ke službě</i>
Knihy 3	<i>Vedení dětských hodin - stupeň 1</i> <i>Vedení dětských hodin, - stupeň 2 (rozšiřující kurz)</i> <i>Vedení dětských hodin, - stupeň 3 (rozšiřující kurz)</i> <i>Vedení dětských hodin, - stupeň 4 (rozšiřující kurz)</i>
Knihy 4	<i>Dvojí Projev</i>
Knihy 5	<i>Uvolňování schopností juniorské mládeže</i> <i>Počáteční hybný podnět: První vedlejší kurz Knihy 5</i> <i>Rozšiřující se kruh: Druhý vedlejší kurz Knihy 5</i>
Knihy 6	<i>Učení Víry</i>
Knihy 7	<i>Společně kráčíme po stezce služby</i>
Knihy 8	<i>Bahá'u'lláhova Smlouva</i>
Knihy 9	<i>Ziskáváme pohled z historické perspektivy</i>
Knihy 10	<i>Budování životem kypících společenství</i>
Knihy 11	<i>Hmotné prostředky</i>
Knihy 12	<i>Rodina a společenství</i>
Knihy 13	<i>Zapojování se do společenské činnosti</i>
Knihy 14	<i>Účast ve veřejném diskurzu</i>

Copyright © 2007, 2025 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.1.PE published in December 2025
Printed in the Czech Republic

Originally published in Spanish as *Enseñar la Causa*
Copyright © 1990, 1998, 2023 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95545-2-6

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Obsah

Několik myšlenek pro školitele.....	v
Duchovní podstata učení Víry.....	1
Vlastnosti a postoje, jež jsou pro učení Víry nezbytné .	35
Akt učení	75

Několik myšlenek pro školitele

Je důležité, aby všichni, kteří slouží jako školitelé kurzů Ruhi institutu, chápali, že kniha *Učení Víry*, jež je šestou knihou v jeho hlavní posloupnosti, zaujímá klíčovou pozici ve vzdělávacím procesu, do něhož jsou účastníci zapojeni. S tím, jak budou sbírat zkušenosti v oblasti služby, budou na straně jedné připraveni k tomu, aby v širším měřítku přemýšleli o tématu, které jim bylo poprvé představeno v Knize 2. Na straně druhé je třeba říci, že témata, která zde zkoumají, zasadí do patřičného kontextu velkou část toho, co budou dělat v budoucnu, jelikož život zasvěcený službě Věci bude nutně naplněn vroucí touhou dosáhnout oné výsady, již je dělit se s ostatními lidmi o Bahá'u'lláhovo učení.

Od chvíle, kdy se účastníci vydali na stezku služby, kterou kurzy umožňují, získali ve společnosti svých přátel velké zkušenosti s prováděním celé řady vzájemně souvisejících skutků služby ve svých vesnicích a čtvrtích – jedná se o pořádání devocionálních setkání, systematické návštěvy domácností, duchovní vzdělávání dětí a zapojování skupin juniorské mládeže do programu jejího duchovního posilování. Všemi těmito činy byly prodechnuty rozhovory, které pomohly rostoucímu počtu lidí seznamovat se s principy Víry a prohlubovat si své znalosti jejího učení. Každý z dřívějších kurzů, zejména Kniha 2, přispěl k rozvoji jejich schopností, jež jsou potřebné k tomu, aby se účastníci do takových rozhovorů zapojovali. Mnohým z nich se do této doby bezpochyby také dostalo oné štědrosti, že jiným duším pomáhali v tom, aby rozpoznali Bahá'u'lláha jako Projev Boží pro současnou dobu a zachovávali věrnost Jeho Víře. Jsou nyní připraveni na to, aby hlouběji přemýšleli o aktu učení Víry, který je cílem třetího oddílu této knihy. Druhý oddíl jim poskytne příležitost přemýšlet o duchovních vlastnostech a postojích, které by si měli osvojit ti, kteří učí Víru, zatímco první oddíl zlepšuje jejich porozumění duchovnímu významu tohoto posvátného činu.

První oddíl se při zkoumání povahy povinnosti učit Jeho Věc, kterou nám Bahá'u'lláh uložil, zabývá několika základními koncepty. Mezi koncepty, které byly představeny na začátku oddílu, je koncept „vnitřního zapálení“. Účastníkům se doporučuje, aby vzali na vědomí, že je naše povinnost učit Víru spjata jak se stavem našeho nitra, tak s činy, které vykonáváme. Jaké téma je základem celé posloupnosti kurzů? Je jím skutečnost, že „bytí“ a „konání“ jsou dva vzájemně se doplňující aspekty života, který je veden podle Bahá'í učení. Tato skutečnost je zde výslovně uvedena a vlastně utváří celkovou strukturu této knihy. Úvodní části tohoto oddílu pomáhají účastníkům získat hlubší duchovní porozumění této myšlence v souvislosti s učením Víry. Je zde použito několika metafor obsažených ve Spisech, které jim mají pomoci vidět vzájemnou propojenost mezi „bytím“ a „konáním“ – jedná se především o podobnost o plameni, který vydává teplo a světlo, a to bez ohledu na to, jak je malý. Předpokládá se, že akt učení Víry je přirozeným projevem stavu bytí, tedy stavu, který lze nejlépe popsat jako stav vnitřního zapálení, ve kterém láska k Bohu hoří v našich srdcích tak jasně, že se neustále snažíme šířit Jeho Slovo.

Porozumění, jehož se účastníkům prostřednictvím studia úryvků těchto částí dostane, by jim tedy mělo umožnit, aby dovedli ocenit, jak se vzájemné doplňování se mezi „bytím“ a „konáním“ projevuje v praktických ohledech v oblasti služby. Má-li se v tomto směru u účastníků zabránit takovému dichotomickému myšlení, jež ovlivňuje způsob, jakým pohlížejí na život zasvěcený propagaci Věci, bude třeba jim dát jasně najevo, jaké jsou důsledky některých běžně rozšířených představ, které tyto dvě věci od sebe oddělují, zejména pokud se jedná o představy náboženské povahy. V tomto směru pomohou cvičení v částech 9 a 10, a

školitelé by měli zajistit, aby se jim dostalo patřičné pozornosti. Účastníci samozřejmě snadno dovedou porozumět tomu, že dvojí morální záměr, který sledují, spojuje v jeden celek všechny aspekty jejich života – tzn. jejich snahu o získávání poznání, jejich poslušnost Božím zákonu, jejich úsilí sloužit Bohu, přibližovat se Mu, osvojovat si duchovní vlastnosti a zušlechťovat svůj charakter.

Posvátná povaha povinnosti učit Víru je těžištěm následujících několika částí tohoto oddílu. Žijeme ve světě, ze kterého se vytrácí samotný pojem posvátnosti, a účastníci by měli ze studia tohoto kurzu odcházet s naléhavým vědomím „posvátna“ – tedy toho, co patří Bohu – a s hlubokým pochopením myšlenky, že při učení Víry jsou ve styku se dvěma posvátnými věcmi: s lidským srdcem a Jeho Zjevením. Přemýšlení o vybraných úryvcích ze Spisů osvětlí to, co je výrazně duchovním činem – jedná se o to, aby se město lidského srdce otevřelo Jeho Zjevení pomocí klíče promluvy. Otázka „promluvy“ bude podrobně prozkoumána ve třetím oddílu, kde budou účastníci uvažovat o obsahu poselství, které předávají jiné duši, když učí Víru. V těchto částech se od nich žádá, aby přemýšleli o tom, jak zvýšené povědomí o posvátnosti tohoto činu zvyšuje nejen efektivitu snažení v této oblasti. Spíše jde o to, což je ještě důležitější, že tento čin uvolňuje duchovní síly, jež jsou třeba k tomu, aby se takovéto snahy povznesly nad světské záležitosti, a tím uváděly do pohybu procesy, které mohou přivodit zásadní změnu, a to jak na úrovni jednotlivce, tak i kolektivu. V části 17 se budou účastníci nějakou dobu věnovat zkoumání důsledků tohoto zvýšeného povědomí. K věcem, které jim školitel určitě bude chtít sdělit, především patří tyto dvě: Za prvé, budou si muset dávat pozor na to, aby si neosvojovali určité způsoby myšlení, které, byť by byly ve společnosti sebezšířenější, tak by do jejich vzdělávacích snah vnášely určité postoje a praktiky, jejichž prostřednictvím by se činily kompromisy s posvátnou povahou onoho úsilí. K aktu učení Víry by se nemělo přistupovat jako k náboru členů do nějakého pokrokového sociálního hnutí, a o to méně by se na něj nemělo hledět jako na prodej nějakého výrobku, byť by byl užitek, který z něho nějaký spotřebitel má, sebevětší. Za druhé by měli porozumět tomu, že jelikož jsou všechny jejich snahy na stezce služby spjaty s tím, aby přiváděli lidská srdce do styku s Božím Slovem, mají také tyto snahy posvátnou povahu a mělo by se k nim s tímto vědomím též přistupovat.

Oddíl se poté zabývá tématem, které už účastníci dobře znají: jde o transformační účinek Slova Božího. Při aktu učení se vytváří spojení mezi lidským srdcem a Bahá'u'lláhovým Zjevením – Jeho největším darem lidstvu – spojení, jehož prostřednictvím může začít trvalý proces transformace. Jedině Slovo Boží je obdařeno silou, která je schopna takové proměny. Ať už účastníci v předchozích kurzech o tomto tématu přemýšleli v jakémkoli rozsahu, právě zde se mohou ponořit do Bahá'u'lláhových vlastních Promluv o významu Slova Božího a o důležitosti čerpat z jeho síly při učení Jeho Věci. Důraz, který Ruhi institut klade na učení se úryvků ze spisů nazpaměť, nabývá v mysli účastníků na ještě větší působivosti. Schopnost přesně vysvětlovat toto učení a dělit se o ně s ostatními v jeho čisté podobě, patří mezi dovednosti, které se všichni snažíme si rozvíjet, když jdeme po stezce služby. To vyžaduje, abychom se neustále snažili uvádět své myšlenky a slova do co možná největšího souladu se spisy.

Oddíl tedy končí tím, že dává jasně na srozuměnou, že když s ostatními hovoříme o Víře, máme při tom čerpat nejen ze znalostí, které jsme si osvojili za účelem podávání jasných

a srozumitelných vysvětlení, ale také ze síly lásky. Rozhovor, který se odehrává v rámci učení Víry, by měl kromě toho, že se vyznačuje radostí, vytvářet mezi srdci pouta lásky a posilovat je, aby tato srdce mohla oplývat ušlechtilými city a vznešenými myšlenkami.

Druhý oddíl s názvem „Vlastnosti a postoje nezbytné pro učení Víry“ začíná tím, že účastníkům připomíná to, co studovali v prvním oddíle, který se týkal vzájemného doplňování se mezi „bytím“ a „konáním“. V tomto oddíle se už od počátku zdůrazňuje, že vytříbení niterného stavu jednotlivce se přirozeně projevuje ve službě druhým, jelikož je to právě služba druhým, jímž je niterný stav člověka ještě více zdokonalován. Účastníci jsou vyzýváni k tomu, aby přemýšleli o takových duchovních vlastnostech, jako je čistota srdce, nezištnost, víra, laskavost, odvaha, moudrost, odpoutání a pokora, které souvisí s naším úsilím šířit Božské vůně. Rozvoj duchovních vlastností spolu s tomu odpovídajícími postoji je tématem, kterým se kurzy Ruhi institutu opakovaně zabývají, ale vždy v kontextu budování nějaké konkrétní schopnosti – například schopnosti přispívat k devocionálnímu charakteru nějakého společenství, dělit se s ostatními o perly moudrosti z Bahá'u'lláhova Zjevení a vést kurzy duchovního vzdělávání dětí. Porozumění účastníků těmto základním vlastnostem lidské duše se tímto způsobem postupem času zvětšuje a získává na větší hloubce s tím, jak dynamiku každé vlastnosti zkoumají v novém světle a sledují její působení v nějaké nové oblasti činnosti.

Školitel by měl mít při provázení skupiny tímto oddílem na paměti koncept, jenž je zásadní pro zkoumání duchovních vlastností, k němuž sice dochází ve všech kurzech hlavní posloupnosti, ale v tomto kurzu se dostává více do popředí. Jedná se totiž o to, že za účelem toho, aby se tyto vlastnosti mohly v praxi náležitě projevit, jsou na sobě navzájem závislé. Zvláštní význam pro akt učení Víry má porozumění tomu, že odvaha si vyžaduje moudrost; že se moudrost nemůže dostatečně projevit bez odvahy; že si čistota vyžaduje odpoutání od světských ambicí a že to samé si též žádá nesobeckost; že laskavost, není-li zjemněna vírou ve schopnosti lidí, se může halit do hávu paternalismu nebo že laskavost bez upřímnosti ve skutečnosti není ničím jiným než pokrytectvím.

Školitelé jsou již obeznáni s myšlenkou vyloženou v Knize 3, že duchovní vlastnosti jsou oněmi trvalými strukturami, které utvářejí to, kým jako lidské bytosti jsme. Osvojování si těchto vlastností nám umožňuje projevovat v našich stycích s ostatními ty správné postoje a vyhýbat se nežádoucím postojům, které jsme si mohli osvojit díky své výchově a kultuře. Mezi příklady postojů, které ovlivňují učení Víry, patří naše otevřenost vůči lidem a porozumění, které máme pro jejich snahu pochopit pravdu. Všichni školitelé by měli ocenit, že do zkoumání duchovních vlastností, které jsou středem zájmu větší části tohoto oddílu, je též začleněna diskuse o postojích. Při přemýšlení o vlastnostech laskavosti a trpělivosti v části 7 budou účastníci například analyzovat situace, ve kterých se mohou v jejich jménu prosazovat postoje paternalismu a nedbalosti. Po zamyšlení se nad vlastností odpoutání v části 8 budou účastníci též požádáni, aby uvažovali o tom, jak tato vlastnost souvisí s naší vášní učit Víru, která je vznešenou touhou, o níž všichni usilujeme. Účastníci by měli být schopni identifikovat horlivost a nadšení jako postoje, které by se měli snažit projevovat, a chápat apatii a lhostejnost jako vlastnosti, kterým budou vzdorovat. To je cílem cvičení v části 9, jemuž by se mělo dostat pečlivé úvahy.

Ti, kteří slouží jako školitelé, si samozřejmě také uvědomují, že rozvoj jakékoli duchovní vlastnosti obnáší porozumění celé řadě souvisejících konceptů. Uveďme si jeden

příklad. Dosahování stále vyšších stupňů čistoty vyžaduje určité pochopení toho, k čemu bylo lidské srdce stvořeno, aby to mohlo zračit, co tvoří prach a špínu, které mohou zastřít jeho záři, a toho, co je potřeba k tomu, aby se uchovalo neposkvřené od takových nečistot. Ale kromě prohlubování si chápání těchto konceptů musí mít člověk vůli a upřímnou touhu pokročit duchovně. Vůle a touha nevzniknou pouhou intelektuální diskuzí; je potřeba, aby se každý jednotlivec hluboce a vážně zamýšlel nad svým niterným stavem. Je úkolem školitele, aby podporoval prostředí, které takovému zamýšlení napomáhá – prostředí, které nevyvolává pocity viny, po nikom nevyžaduje, aby se zpovídal, nepovzbuzuje k obviňování, prostředí, ve kterém může skupina přátel nezaujatě diskutovat o abstraktních i praktických záležitostech, přičemž každému ponechává prostor, aby v soukromí přemýšlel o tom, co se od něj žádá.

Jednou z duchovních vlastností, které je věnována zvláštní pozornost, je pokora. Skutečná pokora je na straně jedné úzce spjata se stavem vnitřního zapálení, kterého se všichni snažíme dosáhnout. Dosažení jeho výšin vyžaduje, abychom stále více zapomínali na sebe. Jedná se o vlastnost, která dává našim slovům a skutkům duchovní sílu a chrání nás před náporom pýchy a nadutosti. Na druhou stranu se tím vytváří postoj učení se, který je pro efektivní učení Víry tak nezbytný. Postoj učení se, k němuž se dospěje na základě skutečné pokory, chrání proti nepružnosti v metodách a přístupech, které používáme při učení Víry, a to jak v našem vlastním individuálním úsilí, tak i v našich příspěvcích ke kolektivním snahám; pomáhá nám, abychom byli stále zběhlejší v tom, jak vhodně reagovat na okolnosti, v nichž se nacházíme – zda máme postupovat směle nebo obezřetně, zda máme jednat rychle nebo moudře vyčkávat, zda máme o osobě Bahá'u'lláha mluvit přímo a jednoznačně nebo obecněji hovořit o Jeho učení a zásadách, které vyslovil. Diskuse o těchto myšlenkách začínají v části 10 a vrcholí ve cvičeních v části 14. 'Abdu'l-Baháův příklad, kterým oddíl končí, jako vždy účastníky povede v jejich úvahách o vlastnostech a postojích, kterými by se měl vyznačovat způsob, jakým komunikují s vnímavými dušemi a přistupují ke svým rozhovorům o Víře.

Třetí oddíl, který se zabývá samotným učením Víry, se tomuto tématu věnuje ve dvou kontextech – jde o kontext našich osobních snah jako jednotlivců a kolektivního úsilí mezi místním obyvatelstvem. Významná část je věnována onomu prvnímu kontextu, ale školitelé by měli mít na paměti, že mnohé z toho, co budou s účastníky probírat, platí stejnou měrou i pro oba kontexty. Tento oddíl se vlastně postupně zabývá jednotlivými kontexty, které od sebe ale ve skutečnosti nejsou navzájem izolovány, ale v mnoha ohledech se překrývají.

Schopnost rozpoznat vnímavost k Bahá'u'lláhovu poselství a dále ji posilovat patří mezi schopnosti, jejichž rozvíjení se účastníkům v tomto oddílu doporučuje za účelem toho, aby byli v obou kontextech efektivní. V tomto ohledu budou klíčové duchovní vlastnosti, na které se zaměřuje druhý oddíl stejně jako schopnost využívat příležitostí, které vytváří zmatek v dnešní společnosti, jak to uvádí Strážce v úryvku v části 3. Účastníci by se měli ve svých diskusích dostatečně zamýšlet nad stavy, které vznikají v lidském srdci v souvislosti s tlakem a napětím upadajícího světového řádu.

Je samozřejmě zřejmé, že ať je takových příležitostí sebevíce, nebude jich ale využito, pokud se nebude věnovat dostatečná pozornost schopnosti prezentovat Bahá'í učení přesvědčivým způsobem, který odpovídá okolnostem. Podstatná část tohoto oddílu se tedy zabývá zkoumáním této schopnosti a účastníkům se pomáhá v tom, aby přemýšleli o její povaze prostřednictvím jednoho příkladu — rozhovoru, ve kterém mladá dívka Anna představuje Víru své kamarádce Emilii. Školitelé by měli zajistit, aby účastníci odcházeli z této klíčové diskuse s alespoň dvěma myšlenkami, ve kterých budou mít zcela jasno.

Za prvé, je nutné, aby účastníci uměli ocenit nejen rozdíl mezi konceptem a informací, jímž se zabývají části 4 až 6, ale aby také věděli, proč je toto rozlišování tak důležité. Tím, co koneckonců umožňuje duším, aby se přiblížily k Bahá'u'lláhovi, je jejich porozumění konceptům a hlubokým pravdám, a nikoli pouhé vstřebávání informací. Vzhledem k tomu, že se akt učení Víry týká zvyšování povědomí a podpory porozumění, lze na něj pohlížet jako na prostředek, který jednotlivcům pomáhá posilovat jejich intelektuální a duchovní úroveň. Právě nyní se u účastníků začínou uplatňovat schopnosti, které si rozvíjejí od chvíle, kdy zahájili proces prosazovaný vzdělávacím institutem, jímž je přicházet do styku s Božím Slovem a dosahovat porozumění. Účastníci budou nyní uvažovat o tom, jak vést ostatní lidi ke břehům pravého poznání.

Za druhé, účastníci by si měli uvědomit, že záměrem rozhovoru mezi Annou a její kamarádkou, který byl stručně nastíněn v částech 7 až 21, je poskytnout jim určitou představu o tom, jak vlastně přesvědčivá prezentace Víry vypadá; tento rozhovor by se neměl považovat za nějakou formulku, která by se měla používat bez rozmyslu a bez rozlišování. Cvičení, která po každé části prezentace následují, jsou ve skutečnosti koncipována tak, aby zvýraznila její celkovou logiku a aby vedla k určitým počátečním úvahám o tom, jak by se ona prezentace mohla upravit v závislosti na různých prostředích a zájmech. Mají-li si účastníci tuto schopnost rozvinout, budou se však především muset naučit prezentaci tak, jak je napsána a dokázat svými slovy vyjádřit sled myšlenek.

Diskuse o jednotlivých vyučovacích snahách se nachýlí ke konci v části 26, ve které jsou účastníci žádáni o to, aby se zamysleli nad svými životními okolnostmi a stanovili si prvky osobního plánu učení Víry. V části 27 se jim doporučuje, aby na tomto základě vypracovali počáteční plán činnosti na určité období, ať už se jedná o několik týdnů nebo několik měsíců. Doufáme, že toto cvičení zvýší jejich povědomí o důležitosti toho, že se mají po celý život věnovat učení Víry jako své osobní iniciativě.

Část 28 se tedy zabývá otázkou kolektivní činnosti, na kterou se zaměřuje celý zbytek tohoto oddílu. Očekává se, že do této doby se už účastníci podíleli na intenzivních kampaních různého druhu. Každý z nich bude navíc patřit k rostoucímu jádru aktivních zastánců Víry, kteří neustále pracují na tom, aby pokročili v procesu budování společenství v klastru, ve kterém bydlí. Tyto závěrečné části jim pomohou zamýšlet se nad svými zkušenostmi coby účastníků takové kolektivní činnosti. I když nejsou cvičení dlouhá, neznamená to, že by se jednotlivými částmi mělo procházet ve spěchu, a je důležité, aby školitel zajistil, že bude účastníkům vyhrazen dostatek času na to, aby uváděli to, co studují, do souvislosti se svou vlastní zkušeností. Přitom by se měli na vlastní oči přesvědčovat o tom, jak má při kolektivní činnosti každý jedinec přispívat k prostředí, které se vyznačuje rostoucí měrou jednoty projevované v jejích různých dimenzích. Měli by získat představu o tom, jak sjednocená činnost mezi místním obyvatelstvem spojená s individuálním úsilím slouží k rozvoji globálního počínu, v němž se Bahá'í společenství angažuje.

Za tímto účelem je v jednotlivých částech kladena řada otázek, o kterých budou účastníci uvažovat: Jaká je povaha kolektivní činnosti? Co to znamená, že je kolektivní činnost sjednocená? Jaké jsou rysy tohoto přístupu k růstu Víry po celém světě a jaká je role intenzivních kampaní? Uveďte některé vlastnosti lidí, mezi nimiž pracují, ať už se jedná o obyvatele vesnice nebo vnímavé obyvatelstvo, jež žije v nějakém sousedství nebo je roztroušeno po celém klastru. Jak velké jsou síly vytvářené jejich kolektivní činností za účelem toho, aby poháněly posun obyvatelstva směrem k vizi Bahá'u'lláhova Světového řádu?

Jak úzce jsou s růstem Víry spjaty schopnosti budované prostřednictvím vzdělávacího procesu, který je rozvíjen vzdělávacím institutem a které se zaměřují na děti, juniory, mládež a dospělé? Jsou vytvářeny nezbytné podmínky pro efektivní kolektivní činnost? Jsou pouta družnosti neustále posilována? Je mezi účastníky kolektivní činnosti dosaženo jednoty cíle? Projevuje se to v radostné a intenzivní činnosti? Do jaké míry je jejich přístup k učení se o růstu definován činností, vyhodnocováním činnosti a konzultací? Důležitost této poslední otázky nelze dostatečně zdůraznit, protože je to právě rozsah, v jakém se takový přístup stává způsobem činnosti mezi rozšiřujícím se jádrem přátel, který jim umožní, že budou schopni budovat stále vyšší stupně jednoty myšlení, jež je tak nezbytná k tomu, aby mohli objevovat, co je třeba k přechodu z jedné fáze růstu do další.

Duchovní podstata učení Víry

Cíl

Dosáhnout porozumění tomu, že učení Víry je skutkem zvláštního duchovního významu a uvědomit si, že úspěšné učení zahrnuje „bytí“ i „konání“ — tedy věnovat pozornost vlastnímu vnitřnímu stavu a současně vyvíjet stálou činnost.

ČÁST 1

Již nějakou dobu postupujete po stezce služby – stezce, na které duchovní a intelektuální rozvoj jednotlivce nelze oddělit od jeho přínosu k přeměně společnosti. Na každém místě této stezky byla vaše schopnost sloužit různými způsoby zvyšována vzájemnou kombinací studia a činnosti – při posilování duchovního charakteru vašeho společenství, při iniciování a následném vedení duchovně povznášejících rozhovorů s přáteli a rodinami ve vašem sousedství nebo vesnici, v účasti na programu systematických návštěv v domácnostech, při působení jako učitel dětské hodiny nebo jako animátor skupiny juniorské mládeže, případně při působení v obou těchto rolích. Při všech těchto činnostech jste pociťovali radost z toho, že jste se s lidmi z různých prostředí a z různých věkových kategorií dělili o perly moudrosti z oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení.

Je nepochybné, že když jste se snažili posílit duchovní základy svého života, využívali jste různých příležitostí k tomu, abyste přímo a do hloubky hovořili o osobě Bahá'u'lláha a Jeho Zjevení s těmi, kteří o to projevují zájem – například při návštěvě rodičů s dětmi ve vzdělávacích programech vzdělávacího institutu, nebo třeba v rámci intenzivní kampaně, nebo při rozhovorech s mladými lidmi, kteří díky své touze sloužit vstoupili do procesu rozvíjeného institutem. I při svém každodenním styku s příbuznými, přáteli, spolužáky, spolupracovníky a známými jste k tomu jistě museli nacházet podobné příležitosti. Při těchto a dalších podobných příležitostech jste se dále nevyhýbali tomu, abyste vyzývali vnímavé duše k tomu, aby přijaly pravdu Jeho poselství, a aby se připojily ke společenství Jeho následovníků. Tři oddíly této knihy vám pomohou zamyslet se nad aktem učení, tedy aktem vedení duší ke břehům oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení. Existuje samozřejmě velmi mnoho cest, kterými se lidé k těmto břehům dostávají. Měli bychom si tedy uvědomit, že mnohé z toho, co budeme o duchovní dynamice učení studovat, platí obecně i o všech našich snahách uskutečňovaných v každém prostředí a za všech okolností, tedy o snahách diskutovat o Bahá'í ideálech, dělit se o naši víru a přesvědčení, zkoumat s ostatními duchovní záležitosti, ba dokonce i vychovávat mladé lidi – neboť i tyto snahy se týkají toho, že jsou duše přiváděny do styku s Božím Slovem.

ČÁST 2

„Učte Věc Boží, ó lidé Bahá,“ zní Bahá'u'lláhovo nabádání, „neboť Bůh předepsal každému povinnost hlásat Jeho Poselství, na což pohlíží jako na ze všech skutků nejzásadnější.“ Co to znamená, že učení Víry je povinností všech, kteří rozpoznali Bahá'u'lláha?

Slovo „povinnost“ se v lidské řeči používá nejrůznějšími způsoby. Někdy je chápáno jako soubor pravidel, která nám někdo nařídil bez jakéhokoliv očividného důvodu. Některé povinnosti považujeme za úkoly, které musíme splnit, i když by bylo mnohem příjemnější se jim vyhnout. Jiné povinnosti, které se týkají našeho prospěchu a prospěchu lidí, na kterých nám záleží, vykonáváme s radostí. Konzultujte se svou skupinou a uveďte několik radostných povinností.

Obecně platí, že máme tendenci pečlivě plnit ty povinnosti, které se nám zdají důležité. Například zemědělec se pečlivě stará o své hospodářství, protože ví, že každý úkol je nezbytný k dosažení konečného cíle, jímž je sklizeň bohaté úrody, na níž závisí obživa jeho rodiny. Můžete uvést některé z plodů, které, jak doufáme, přinese naše úsilí učit Víru?

Povinnosti, které nám ukládá Boží Projev, vedou k největšímu dobru. Přesto jejich hodnota nespočívá pouze v dobru, jež vytvářejí. Boží příkazy nejsou jen obyčejnými pravidly, která nám říkají, co máme dělat a co ne – ve své podstatě jsou prohlášením o skutečnosti lidského bytí. Objasní nám to následující jednoduchý příklad.

Víme, že k tomu, abychom mohli vést zdravý život, potřebujeme pravidelně přijímat přiměřené množství potravy. Avšak to, že máme pravidelně jíst, není pouze nějakým svévolným pravidlem, které nám někdo předepsal. Je nám tím sdělováno něco o skutečnosti naší fyzické existence. Naše těla jsou stavěna tak, že potřebují výživu každých několik hodin a my se musíme tomuto požadavku přizpůsobit. Zanedbávat jej by v konečném důsledku vedlo k naší smrti.

Stejně tak, když nám Projev Boží uloží nějaké nabádání nebo příkaz, například, že je od nás požadováno se každý den modlit, neukládá nám žádné svévolné pravidlo chování. Je nám spíše sdělováno cosi o skutečnosti našeho bytí – v tomto případě se jedná o to, že lidská duše byla stvořena tak, že aby se jí dostalo potravy, musíme své srdce i mysl pravidelně obracet k Bohu a „rozmlouvat“ se Zdrojem svého bytí. Podobně i naše povinnost učit Jeho Věc, vedle zjevného prospěchu, který to přináší nám i celému lidstvu, odhaluje určité pravdy o přirozenosti lidské duše a jejích potřebách. V několika následujících částech prozkoumáme některé z těchto pravd. Ovšem ještě než tak učiníme, může vám přijít užitečné, když jednou větou vyjádříte, co je podstatou každé z následujících věcí. Pomoci vám může uvedený příklad.

1. Svíčka: Podstatou svíčky je dávat světlo.
2. Můra: _____

3. Plamen: _____

4. Fontána: _____

5. Dešťová oblaka: _____

6. Vůně: _____

Souhlasíte s tím, že podstatou lidské bytosti je neustále dávat – svůj majetek, svůj čas, svou energii a své znalosti?

ČÁST 3

Začněme své úvahy o některých důsledcích, které přináší naše povinnost učit Víru tím, že si v této a příštích dvou částech prostudujeme několik citátů ze Spisů ‘Abdu’l-Baháa, který při jedné příležitosti napsal:

„Ó živoucí plameni lásky nebeské! Tvé srdce byla tak zapáleno láskou Boží, že je možné pocítit jeho teplo a uvidět jeho záři na deset tisíc mil daleko. Oheň zažehnutý rukou smrtelníka vydává světlo a teplo jenom do malého prostoru, kdežto onen posvátný plamen, rozžehnutý Rukou Boží, zapálí západ, i když plane na východě, a zalije teplem sever i jih, ba dokonce se povznese z tohoto světa a bude hořet tím nejpálčivějším ohněm v říších na výsostech, zalévaje světlem Království věčné slávy.“¹

Podle výše uvedeného úryvku musí být naše srdce tak _____ láskou Boží, že je možné _____ a _____
_____ daleko. ‘Abdu’l-Bahá nám říká, že
_____ zažehnutý _____ vydává
_____ a _____ jenom do malého _____, kdežto
onen _____, rozžehnutý _____, zapálí
_____, i když plane na _____, a zalije
_____ i _____. Povznese se z tohoto světa a _____

_____ tím _____ v říších na výsostech,
_____ světlem Království _____.

ČÁST 4

Následující slova napsal ‘Abdu’l-Bahá jednomu z přátel, který dlouho toužil dospět do Jeho přítomnosti a nakonec se s Ním krátce setkal:

„... Doufám, že toto setkání bylo jako knot lampy, který se setkal s ohněm – a pouhý dotek a knot se vzňal. Celý netrpělivý očekávám výsledky tohoto setkání, abych mohl spatřit, jak jsi roznícen jako svíce a jsi spalován jako mūra ohněm lásky k Bohu. Kéž bys, hnán nesmírnou láskou a uchvácením, plakal jako oblak, smál se jako svěží louka a tetelil se radostí jako mladý stromek, jemuž rovno není a jehož rozechvívají vánky z Ráje Abhá.“²

Podle těchto slov by nás ‘Abdu’l-Bahá rád viděl, jak jsme rozníceni jako _____ a jsme spalováni jako _____ k Bohu. Hnání _____ a _____, bychom měli plakat jako _____, smát se jako _____ a tetelit se radostí jako _____ a jehož rozechvívají _____ z Ráje Abhá.

ČÁST 5

A v jedné z Desek, která byla napsána jako odpověď na otázku jednoho z raných stoupenců Víry, ‘Abdu’l-Bahá říká:

„Služebnice Boha musí dosáhnout takového postavení, že samy a bez pomoci pochopí tyto vnitřní významy a budou moci plně vysvětlit každé jednotlivé slovo; postavení, ve kterém z pravdy jejich nejniternějších srdcí vytryskne pramen moudrosti a bude tryskat jako fontána, která prýští ze svého vlastního zdroje.“³

‘Abdu’l-Bahá si přeje, abychom dosáhli takového postavení, že sami a bez pomoci, _____ vnitřní významy učení a budeme moci plně _____ . Toto je postavení, ve kterém z _____ našich nejniternějších srdcí vytryskne _____ a _____ jako _____, která _____ ze svého vlastního _____ .

ČÁST 6

Tyto tři citáty, které jsme právě studovali, naznačují, že se naše povinnost učit Věc týká jak stavu bytí, kterého musíme dosáhnout, tak i činů, které musíme vykonávat. O tomto stavu bytí se můžeme mnohé dozvědět z metafor, které se v těchto citátech objevují. Hovoří o věcech, jejichž samotná existence po nich vyžaduje, aby ze sebe něco vydávaly. Může se plamen rozhodnout, že nebude dávat světlo, a přitom se nazývat plamenem? Může se fontána rozhodnout, že přestane tryskat, a přitom zůstat fontánou? Stejně tak i my jsme byli stvořeni, abychom byli štědrí a abychom rozdávali. Dávat, dělit se s jinými o to, co vlastníme, je potřebou naší duchovní existence. Nejdražším z toho, co vlastníme, je dar víry – tj. rozpoznání Bahá'u'lláha jako Božího Projevu pro dnešní dobu. Je jen přirozené, že se s jinými dělíme o poznání, kterého se nám dostává prostřednictvím Jeho Zjevení, a o lásku a radost, kterými Jeho Zjevení naplňuje naše duše.

Samozřejmě, že ve svém úsilí učit Věc můžeme narazit na spoustu překážek. Možná to bude naše plachost, možná strach jednat či promluvit, možná se nám bude občas zdát nelehké vyjádřit jasně své myšlenky, avšak to vše můžeme postupně překonat, když pochopíme, že při učení Boží Věci se učíme upřímně dávat to, co je pro nás nejdražší. Následující slova z dopisu, který byl napsán jménem Strážce, nám mohou posloužit jako stálá připomínka naší povinnosti dělit se s ostatními o božskou moudrost obsaženou v Bahá'u'lláhově Zjevení.

„Ve světě vládne velký rozruch a jeho problémy se zdají být den ze dne palčivější. Proto bychom neměli nečinně sedět, protože jinak neobstojíme ve své posvátné povinnosti. Bahá'u'lláh nám nedal Svě Učení pro to, abychom si je schovávali pro své vlastní potěšení a radost. Dal nám ho, abychom ho mohli předávat dál od jednoho člověka k druhému, dokud se s ním neseznámí celý svět a nebude mít užitek z jeho požehnání a povznášejícího vlivu.“⁴

ČÁST 7

Jedním ze způsobů, jak popsat stav bytí, jehož se snažíme dosáhnout, je říci, že se jedná o stav vnitřního zapálení. Budeme-li své myšlenky a svou energii soustřeďovat na učení Víry, měli bychom mít na paměti, že oheň lásky k Bahá'u'lláhovi by měl v našich srdcích hořet den ode dne silněji. Možná se budete chtít naučit nazpaměť následující úryvek ze Spisů 'Abdu'l-Baháa. Necht' vám neustále připomíná potřebu žít ve svých srdcích oheň lásky k Bohu:

„Ó ty, který jsi jako lampa hořící ohněm lásky k Bohu! Četl jsem tvůj poslední dopis, který vypovídal o tvé vroucí lásce a o tvém zapálení ohněm lásky ke svému Pánu, Mocnému, Chválenému, a dával najevo pronikavý vliv Ducha Pravdy ve tvých končetinách, nervech, žilách, tepnách, kostech, krvi a svalech, a to do takové míry, že vytrhl otěže vlády z tvých rukou a nyní tebou cloumá dle svého přání, dává ti promlouvat, jak si přeje a přitahuje tě, jak si přeje. Toť vskutku přísluší každému srdci, které je naplněno duchem lásky k Bohu. Záhy spatříš nádherné výsledky a objevíš znamení svého Mocného Pána.“⁵

ČÁST 8

Výše uvedený úryvek popisuje stav, ve kterém nemůžeme konat jinak než sloužit a učit Jeho Věc. Samotnou naší bytostí pronikne Duch Pravdy natolik, že nám

vytrhne otěže vlády a cloumá námi dle svého přání. Pokuste se nyní zamyslet nad důsledky toho, co se stane, když tomuto přirozenému puzení odoláme a uvažujte o každé z následujících situací:

a. Fontána, která přijímá vodu, avšak odmítá proudit: _____

b. Člověk, kterému se neustále dostává Boží štědrosti, a přece se o ni odmítá podělit s ostatními: _____

c. Člověk, jemuž se dostalo poznání, ale nedělí se o ně s ostatními: _____

d. Člověk, jemuž se dostalo daru víry, ale neslouží a neučí Věc: _____

ČÁST 9

Přemýšlíte-li o povaze vnitřního zapálení, měli byste pamatovat na to, že „bytí“ a „konání“ jsou dva vzájemně se doplňující aspekty života, který je veden podle Bahá’í učení. Tyto aspekty jsou tak úzce provázány, že je zbytečné je od sebe oddělovat. Nemůžeme čekat celý život na to, až dospějeme do stavu úplného vnitřního zapálení, abychom začali konat. I ty nejmenší plamínky vydávají teplo a světlo. Existuje mnoho věcí, kterým se musíme věnovat současně. Musíme se modlit a rozjímat nad hlubokým významem Spisů, které každodenně studujeme. Musíme se snažit očistit svá srdce a zračit Jeho vlastnosti. Musíme otevřít své vnitřní oči, pohlédnout na Jeho krásu a zamilovat se do ní. Musíme být aktivní na poli služby a dělit se s ostatními o poznání, které získáváme z Bahá’u’lláhova Zjevení. S ohledem na vzájemnou provázanost mezi „bytím“ a „konáním“ uveďte, které z následujících výroků byste pronesli bez zaváhání? Označte je.

_____ Navštěvovat lidi u nich doma a vést s nimi smysluplné rozhovory vyžaduje velkou odvahu. Nejdříve musím překonat svou velikou plachost, a potom budu připraven/a tuto službu poskytnout.

_____ Ačkoli jsem nervózní, mám-li zahajovat rozhovory s lidmi, které dobře neznám, vkládám svou důvěru v Boha a jsem si vědom/a toho, že svou plachost překonám jen díky tomu, že budu konat.

- _____ Nemám dostatečné znalosti, abych se mohl/a s druhými bavit o Víře. Měl/a bych získat více znalostí, než začnu vyhledávat vnímavé duše a snažit se s nimi dělit o toto učení.
- _____ Moudrost, které se nám může dostávat z Bahá'u'lláhova Zjevení, je nevyčerpatelná, a přesto i ty nejmenší hlubší vhledy, které jsme z něj schopni získat, jsou natolik cenné, že bychom se o ně měli hojně dělit s ostatními.
- _____ Víím, že zdaleka nejsem dokonalý/á a mám před sebou ještě dlouhou cestu, než se mi podaří zračit mnohé duchovní vlastnosti, jež jsou popisovány ve Spisech. Bahá'u'lláh přesto slibuje, že bude pomáhat všem těm, kteří povstanou, aby sloužili, takže bych se měl/a snažit ze všech sil, abych toho dosáhl/a.
- _____ I když mám spoustu nedostatků, povstanu a budu sloužit Věci. To, že se s ostatními dělím o Bahá'u'lláhovo učení, mi pomáhá zvyšovat mou lásku k Němu a napomáhá mi rozvíjet nezbytné schopnosti a duchovní vlastnosti.
- _____ Rád bych vedl/a dětskou hodinu, ale nejdříve bych si měl/a rozvinout všechny vlastnosti, jež jsou pro dobrého učitele nezbytné. Budou se žáci chtít učit, když jim nebudu dávat správný příklad?
- _____ Učím-li děti na nějaké hodině, má láska k nim roste a nalézám mnoho příležitostí, jak se cvičit ve velkorysosti, trpělivosti a láskyplnosti.
- _____ Junioři ve skupině, kterou jako animátor/ka vedu, by měli být schopni se mnou mluvit. Pokud si budou myslet, že jsem příliš svatý/á, nebudou se cítit uvolněně, aby svobodně vyjadřovali své myšlenky. Nejdůležitější je, že jsem tu pro ně týden co týden.
- _____ Při službě animátora/ky skupiny juniorů musím dbát na třibení svého charakteru, stejně tak jako se jim snažím pomáhat v jejich duchovním a intelektuálním rozvoji.
- _____ V jakékoli oblasti služby obecně platí, že pokud říkám správné věci, nezáleží na tom, zda je moje duše zapálená, nebo ne.
- _____ Jediné, co musím dělat, je zaměřit se na lásku k Bahá'u'lláhovi. Pak už nebudu muset říci ani slovo. Mé srdce bude tak zapálené, že se lidé budou divit, proč jsem takový/á, jaký/á jsem. Když zjistí, že je to proto, že jsem Bahá'í, začnou Víru zkoumat a přijmou ji sami od sebe.
- _____ Učení je stavem bytí. Přejde samo od sebe. Proč vyvíjet úsilí!
- _____ Učení je přirozeným stavem bytí. Není třeba vytvářet systematické plány, abychom vyhledávali vnímavé duše a pouštěli se s nimi do rozhovoru o osobě Bahá'u'lláha a Jeho učení. Měli byste tomu prostě nechat volný průběh!

ČÁST 10

Shodli jsme se na tom, že jsme schopni se dělit o Bahá'u'lláhovo učení od samotného okamžiku, kdy Ho rozpoznáme, a že bychom to také měli dělat. Použili jsme příklad plamene, který dává světlo a teplo, ať je malý či velký. Současně jsme pochopili, že, aniž bychom polevovali ve svém úsilí na poli služby, musíme se stále snažit obohacovat svůj duchovní život a živit a posilovat oheň lásky k Bohu ve svých srdcích. Pozastavme se nyní na okamžik a zamysleme se nad tím, co zvyšuje naše vnitřní zapálení.

V následujícím cvičení jsou uvedeny dva druhy výroků. Ve skupině nalevo jsou výroky, které sice obsahují zrno pravdy, ale jsou zavádějící. Ke každému výroku přiřaďte výrok ze skupiny napravo, který považujete za vhodnější.

- _____ Vědění je závoj. Příliš mnoho poznatků vede k pýše. Člověk by si měl dávat pozor, aby příliš nezdůrazňoval studium Písem. Stačí se zaměřit na lásku k Bohu a k lidstvu.
- _____ Vnitřní zapálení je tak důležité, že by člověk měl na určitý čas přerušit veškerou činnost a pracovat pouze na zdokonalování svého vnitřního stavu.
- _____ Když člověk plane ohněm lásky k Bohu, žije bez námahy ve stavu neustálé radosti.
- _____ Nedaří se nám poslouchat Boží přikázání, protože dostatečně nemilujeme Bahá'u'lláha..
- _____ Vnitřní zapálení přichází pouze skrze milost Boží. Proto nemusíme vyvíjet žádné úsilí, abychom zvýšili jeho prudkost.
- _____ Je-li v srdci jednou zažehnut oheň lásky k Bohu, nikdy nemůže být uhašen. Bude hořet sám od sebe a bude srdce očisťovat od sobectví a vášně.
- a. Učení Víry a služba Věci jsou pro duchovní růst člověka nezbytné jakož i pro zesílení jeho vnitřního zapálení.
- b. Vnitřní zapálení v konečném důsledku závisí na Boží milosti. To však neznamená, že není třeba vyvíjet žádné úsilí. Každodenní modlitby, pokorné prosby na Jeho Prah, čtení Písem a činorodá služba Jemu – to vše zvyšuje vnímavost duše přijímat Boží milost a štědré dary.
- c. Vědění živí v lidském srdci plamen lásky k Bahá'u'lláhovi. Čím více Ho člověk poznává prostřednictvím studia Jeho Zjevení a služby Jeho Věci, tím více Ho miluje. Osvobodí-li se člověk od ega, které vede k pýše a mění znalosti v závoje, může získávání vědomostí výrazně přispívat ke zvyšování jeho vnitřního zapálení.
- d. Stejně jako modlitba a služba Věci pomáhají v lidských srdcích posilovat plamen lásky k Bohu, větry ega a sobeckých tužeb ho zhašejí. Proto musí být člověk bdělý a chránit oheň lásky k Bohu ve svém srdci.
- e. Když člověk neúnavně usilovně pracuje na stezce Boží, oheň Jeho

„Rci: Pomáhat Mi znamená učit Mou Věc. Tímto tématem jsou ozdobeny celé Desky. Toto je neměnný příkaz Boha, věčný v minulosti i v budoucnosti.“⁶

„Nevyďte se, ó národy světa, až denice Mé krásy zapadne a nebe Mého svatostánku se vašim očím ukryje. Povstaňte na podporu Mé Věci a mezi lidmi velebte Mé Slovo. Po všechen čas jsme s vámi a posílíme vás mocí pravdy.“⁷

„Pero Nejvyššího každému určilo a uložilo povinnost učit tuto Věc. ... Bůh bezpochyby sešle vnuknutí každému, kdo se oprostí ode všeho kromě Něj, a dá, aby z jeho srdce vytryskly čisté vody moudrosti a promluvy a aby plynuly v hojnosti.“⁸

„Bůh každému předepsal povinnost učit Jeho Věc. Kdokoli se pozvedne, aby této povinnosti dostál, nutně se musí, dříve než prohlásí Jeho Poselství, ozdobit ornamentem poctivé a chvályhodné povahy, aby jeho slova mohla přivábit srdce těch, kdož jsou jeho volání otevřeni.“⁹

„Ó Boží milovaní! Neodpočívejte na svých ložích, nikoli, pohněte se k činu, jakmile rozpoznáte svého Pána, Stvořitele, a uslyšíte o tom, co Jej potkalo, a pospěšte Mu na pomoc. Rozvažte své jazyky a bez ustání hlásejte Jeho Věc. To pro vás bude lepší než všechny poklady minulosti i budoucnosti, kdybyste jen byli z těch, kdož tuto pravdu chápou.“¹⁰

Můžete se naučit nazpaměť tolik výše uvedených úryvků, kolik jen chcete.

ČÁST 12

Při zkoumání různých aspektů naší povinnosti učit Víru nesmíme zapomínat na to, že Boží přikázání jsou známkou Jeho milosti vůči nám. Ani na okamžik bychom si neměli pomyslet, že Bohu prokazujeme nějakou laskavost, když se řídíme Jeho nabádáními a příkazy. On by mohl mocí jediného Slova zajistit úplné vítězství Své Věci. To, že nám dal příležitost prosazovat Jeho Víru, je nedocenitelné požehnání, které bylo uděleno každému jednomu z nás. Bahá'u'lláh říká:

„Kdyby se Nám zachtělo, dali bychom této Věci zvítězit silou jediného slova z Naší přítomnosti. On jest vpravdě Všemocný, vše si Podmaňující. Kdyby to bylo Božím záměrem, z lesů nebeské moci by se objevil lev nezdolné síly, jehož řev se podobá burácení hromu odrážejícího se v horách. Jelikož však Naše milující prozřetelnost obklopuje všechny věci, určili jsme, že úplného vítězství musí být dosaženo pomocí řeči a promluvy, aby se tak Naši služebníci kdekoli na zemi mohli stát příjemci božího dobra. Toto není nic než známka Božích darů jim uštědřených.“¹¹

V mluveném i psaném jazyce jsou pro vyjádření různých myšlenek často užívány metafory – slova či slovní spojení, která využívají určitých obrazů k popsání něčeho nehmatatelného. V tomto úryvku Bahá'u'lláh použil metaforu lva. Lev se objeví z lesů nebeské moci a jeho řev se podobá burácení hromu odrážejícího se v horách. Tento obraz nám umožňuje letmo zahlédnout, jaká je síla Boha, Stvořitele. Jediným činem by mohl odhalit Svou Moc a všechny národy světa by se před Ním v pokoře sklonili. Jen díky Své milující laskavosti nám,

Svým služebníkům, dovoluje být nástroji pro propagaci Jeho Víry. Doplňte následující věty a použijte při tom slova a slovní spojení z daného citátu:

1. Kdyby to bylo Božím přáním, mohl by _____
_____.
2. Kdyby to bylo Božím záměrem, _____
_____.
3. Řev tohoto lva by byl jako _____
_____.
4. Jelikož však Boží milující prozřetelnost obklopuje všechny věci, Bůh určil, že

_____.
5. Bůh to učinil proto, aby se tak _____
_____.
6. Toto není nic než _____.

ČÁST 13

Nezřídka se stává, že lidé v něco věří a zároveň říkají věci, které tomuto jejich přesvědčení v podstatě protirečí. Není lehké být důsledný ve svých zásadách. My všichni jsme si v průběhu svého života vytvořili určité návyky ve způsobu myšlení a díky těmto návykům říkáme věci bez toho, aniž bychom o nich přemýšleli. Kdybychom tak učinili, zjistili bychom, že některým věcem, které říkáme, ve skutečnosti nevěříme. Ziskáváme-li nové poznatky, je užitečné se čas od času zastavit a ve světle nového porozumění přehodnotit některé výroky, které často pronášíme. Rozhodněte, jaké výroky jsou v souladu s tím, jak chápete koncept učení jako povinnosti, a takové výroky označte.

_____ Aktivně se účastním konzultací svého společenství o práci na poli učení Víry a předkládám návrhy, jak by se to mělo dělat. Tímto způsobem naplňuji svou povinnost učit.

_____ Kdykoli se v mém společenství koná nějaké soustředěné úsilí na poli učení Víry, říkám si za něj zvláštní modlitby. Tak plním svou povinnost učit.

_____ Kdykoli se naskytne nějaká příležitost, uvedu několik hlubších postřehů, které jsem získal/a z Bahá'u'lláhova učení. To mi stačí k tomu, abych splnil/a svou povinnost učit.

- _____ Letos jsem učil/a Víru jednoho člověka. Svou povinnost za tento rok jsem splnil/a.
- _____ Všichni, které znám, vědí, že jsem Bahá'í, a těm, kteří projeví zájem, jsem řekl/a o Bahá'u'lláhovi a Jeho Zjevení. Všechny možnosti, které se mi nabízejí pro učení Víry, jsem vyčerpal/a.
- _____ Svoji povinnost učit Víru plním tak, že každému, s kým se setkám, říkám, že jsem Bahá'í.
- _____ Nejlepší způsob, jak mohu splnit svou povinnost učit Víru, je žít příkladným životem. Slova nejsou potřebná.
- _____ Snažím se dodržovat všechna Bahá'u'lláhova n a b á d á n í a příkazy včetně toho, které nám ukládá učit Jeho Věc, protože pouze tak budu moci žít příkladným životem.
- _____ Víím, že Bahá'u'lláh uložil každému ze Svých následovníků povinnost učit Jeho Věc. Ve skutečnosti ale neměl na mysli „každého“. Poukazoval na lidi, kteří mají velké znalosti o Víře a mají spoustu zkušeností.
- _____ Kdykoli přemýšlím o kráse Bahá'u'lláhova učení, jsem naplněn/a takovou radostí, že nechápu, že bych se o Jeho poselství nedělil/a s ostatními.
- _____ Plním svou povinnost učit Věc, protože tak se mi dostane Božího ujištění.
- _____ Plním svou povinnost učit Věc z lásky k Bahá'u'lláhovi a z lásky k celému lidstvu, kterou do mě vštípil.
- _____ V našem sousedství probíhá mnoho aktivit na podporu budování společenství, a je jen otázkou času, kdy se stále více jednotlivců a rodin přidá k této Víře. Není třeba hledat příležitosti k tomu, abychom mluvili o Bahá'u'lláhovi a Jeho Zjevení a pomáhali utvrzovat duše v Jeho Věci.

Naučte se nazpaměť následující úryvek z jedné Desky, kterou zjevil 'Abdu'l-Bahá:

„Ó ty, který hledáš Boží Království! Chceš-li, aby tvá řeč a promluva pronikla do zatvrzelých srdcí, zbav se veškerého připoutání ke světu a obrat' svou tvář ke Království Božímu. Ve svém srdci rozpal oheň Jeho lásky takovým způsobem, aby ses stal hořícím plamenem a zářivou svící vedení. Pak tvá řeč prostřednictvím utvrzení Ducha Svatého rozbuší každé srdce.“¹²

ČÁST 14

Když jsme se nyní zamysleli nad významem učení Víry jako povinnosti, zamysleme se nad posvátností tohoto činu, na kterou nás Strážce upozorňuje v citátu, který jsme studovali v části 6. V jakém smyslu je učení Víry posvátné? Samozřejmě, už samotná skutečnost, že učení Víry je nabádání, které přichází od Boha, činí tuto povinnost posvátnou.

„Pro Sebe si vyhradil města lidských srdcí, klíči k nimž jsou v tento Den milování Toho, Jenž jest Svrchovanou Pravdou. Dej Bůh, ať mohou, všichni do jednoho, odemkat mocí Nejvyššího Jména brány těchto měst.“¹³

V jiném úryvku říká:

„Vyhradil si však pro Sebe města lidských srdcí, aby je mohl očistit od pozemských nečistot a umožnit jim přiblížit se k onomu posvěcenému Místu, které nikdy neposkvrní ruce nevěřících. Otvírejte, ó lidé, město lidského srdce klíčem své promluvy. Tak jsme vám podle předem stanovené míry předepsali vaši povinnost.“¹⁴

Odpovědi na následující otázky vám pomohou pochopit, jak tyto úryvky souvisí s posvátností a aktem učení:

1. Co si Bůh pro Sebe vyhradil? _____
2. Komu patří lidské srdce? _____
3. Jaké slovo používáme, abychom vyjádřili: „to, co patří Bohu“? _____
4. Kdo jsou jakoby klíči k městům lidských srdcí? _____
5. Od čeho si Bůh přeje tato města očistit? _____

6. K čemu si On přeje, aby se tato srdce přibližovala? _____

7. Jakým klíčem máme otevírat město lidského srdce? _____
8. Jaká povinnost nám byla v těchto úryvcích předepsána? _____

ČÁST 15

Existuje ještě další rozměr posvátnosti, který bychom měli prozkoumat v souvislosti s učením Víry. V jedné ze Svých Desek hovoří Bahá'u'lláh o Svém Zjevení těmito slovy:

„Rci: Tento zapečetěný a mystický Svitek, obsahující neodvolatelné Boží Řízení, nesoucí slova načrtnutá Prstem Svatosti a halící se závojem neproniknutelného tajemství, byl nyní seslán na znamení milosti Všemohoucího, Dávného z Dnů. V něm jsme rozhodli o osudech všech obyvatel země i nebes a sepsali vědění o všech věcech, od první po poslední.“¹⁵

Ve výše uvedeném úryvku Bahá'u'lláh popisuje Svě Zjevení jako zapečetěný mystický Svitek. Svitek je svinutý papír, na kterém je napsáno důležité poselství. Tento zapečetěný a

mystický Svitek obsahuje Boží Nařízení, což znamená, že nese to, co Bůh nařídil a co je neměnné. Následující cvičení by vám mělo pomoci lépe pochopit význam tohoto úryvku. Uvedené věty doplňte slovy z citátu a poté je přečtěte:

1. Bahá'u'lláhovo Zjevení nám bylo sesláno na znamení Boží _____ .
2. To, co nám bylo sesláno, je _____ a _____ Svitek, který byl před tím zahalen _____ .
3. Obsahuje _____ Boží _____ .
4. V něm Bůh rozhodl o osudech všech _____ země i nebes.
5. Bahá'u'lláhovo Zjevení v sobě obsahuje _____ o všech věcech, od _____ po _____ .

ČÁST 16

Zamyslete se nyní nad tím, co jsme probírali v předcházejících dvou částech. Učení Víry je posvátnou povinností každého Bahá'í věřícího, protože nám bylo uloženo Bohem. Navíc, když učíme, máme co do činění se dvěma velmi posvátnými věcmi. Jednou z nich je lidské srdce, které ve své podstatě patří Bohu. Učení bychom mohli popsat jako duchovní skutek, jehož výsledkem je otevření města lidského srdce Bohu. Druhou posvátnou věcí, se kterou se učení pojí, je Bahá'u'lláhovo Zjevení. Víru učíme proto, abychom spojili lidská srdce s Jeho Zjevením, Jeho největším darem lidstvu.

Pokuste si vzpomenout na určité chvíle v životě, kdy jste cítili, že jste v přítomnosti něčeho posvátného. Pokud jste již navštívili Svatyně Bába a Bahá'u'lláha, zůstaly vám působivé vzpomínky na to, jak jste se cítili, když jste se přibližovali ke Svatému Prahu a sklonili se k němu. Ale i když se vám ještě nedostalo této milosti, musela být ve vašem životě spousta příležitostí, kdy jste byli uneseni modlitbou, s myslí i srdcem obrácenými k Bohu, a živě jste cítili, že stojíte v Jeho přítomnosti. Jaké jsou pocity, které naplňují naše srdce v takových okamžicích? Označte je v následujícím seznamu:

_____ intenzivní láska	_____ pokora	_____ radost
_____ bázeň	_____ stísněnost	_____ vlastní nehodnost
_____ lhostejnost	_____ uchvácení	_____ úcta
_____ povolnost	_____ vděčnost	_____ klid

ČÁST 17

Poslední cvičení nám připomnělo uctivý postoj, který člověk zaujme, když se přibližuje k něčemu posvátnému, a vznešené pocity, které jímají lidské srdce, když stojí v přítomnosti

něčeho posvátného. V této souvislosti je třeba položit si důležitou otázku: Jak vaše vědomí posvátné povahy učení Víry prodchne vaše skutky silou? Abychom vám pomohli odpovědět na tuto otázku, navrhujeme, abyste provedli následující cvičení, v němž jsou popsány tři různé způsoby, jakými lze nahlížet na učení Víry, a my vám doporučujeme, abyste se zamysleli nad výsledkem každého z nich. Netrapte se tím, že vám cvičení bude připadat poněkud umělé; nicméně vám ale poskytne určitý potřebný hlubší pohled na věc.

Jste coby součást rostoucího jádra aktivních příznivců Víry ve vašem sousedství nebo vesnici členem určitého týmu, který se podílí na snaze o kolektivní učení Víry. Společně s ostatními členy navštěvujete domácnosti a bavíte se s jednotlivci a rodinami o základních pravdách zakotvených v Bahá'u'lláhově Zjevení, a pomáháte jim, aby Ho poznali jako Projev Boží pro dnešní dobu. Někteří z těchto jednotlivců a některé rodiny jsou už tak či onak spjati s probíhajícími aktivitami budování společenství. Představme si scénář, ve kterém váš tým po určitou dobu pomáhal přibližně třiceti lidem v tom, aby přijali tuto Věc a připojili se k Bahá'í společenství. Můžeme předpokládat, že každý člen týmu splnil svou povinnost učit V í r u s t o u největší upřímností a výlučně z lásky k Bahá'u'lláhovi. Co když se ale stane, že chápání toho, co určitý tým dělá, u něho nebylo ve všech případech stále stejné?

Řekněme, že jste si nejdříve připadali více méně jako obchodníci. „Učení je jako prodávání zboží,“ říkali jste si. „Víra nabízí ty nejlepší myšlenky, které existují. Jsme dobrými učiteli tehdy, když dokážeme Víru dobře zabalit a tyto nádherné myšlenky lidem prodávat.“ Tímto způsobem se k Víře přidalo deset lidí.

Předpokládejme, že o něco později jste vy i ostatní členové týmu do značné míry pohlíželi na to, co jste dělali, jako na nábor jednotlivců do určitého pokrokového společenského hnutí. „Vzhledem k neutěšenému stavu světa,“ říkali jste si, je potřeba nabrat co nejvíce lidí, a to co nejrychleji – lidí, kteří naleznou v tomto učení řešení neduhů lidstva a kteří budou pracovat pro nastolení jednoty, pro odstraňování předsudků a pro věc spravedlnosti.“ A tak jste nadšeně začali zvat další lidi, aby se k vám přidali při prosazování tak důležitých ideálů, jakými jsou mír, jednotu, rovnoprávnost pohlaví a odstraňování předsudků. Díky těmto snahám přišlo do Víry deset lidí.

O něco později jste byli samozřejmě stále znepokojeni situací ve světě a cítili jste potřebu zvýšit počet lidí, kteří by mohli svět změnit tím, že budou Bahá'u'lláhovo učení uplatňovat v praxi. Ale váš tým si mezitím osvojil mnohem hlubší chápání posvátné povahy učení Víry. Pokaždé, když jste někomu vysvětlovali pravdy této Víry, naléhavě jste si uvědomovali, že oslovujete lidské srdce, které patří Bohu. Dělali jste to, že jste si připomínali, že používáte klíče promluvy, abyste otevírali brány města tohoto srdce a spojili ho s Bahá'u'lláhem. Za těchto okolností vyhlásilo svou víru dalších deset lidí.

Nyní, když jste těmto třiceti přátelům pomohli připojit se k Víře, váš tým zahájí systematickou snahu ve věci prohlubování jejich znalostí o tomto učení, abyste jich co nejvíce povzbudili k tomu, aby vstoupili do procesu rozvíjeného vzdělávacím institutem a stali se protagonisty snah v oblasti budování společenství ve vaší vesnici nebo sousedství. Myslíte si, že mezi těmito třemi skupinami budou nějaké rozdíly v míře intenzity jejich zapojení se do Bahá'í činnosti? Budou vaše snahy u některé ze skupin efektivnější? Samozřejmě, že se v každé z těchto tří skupin mohou objevit

ČÁST 18

Když se brány lidského srdce otevřou a srdce se spojí s Bahá'u'lláhovým Zjevením, začíná hluboký proces vnitřní proměny. K této proměně nedochází hned, nýbrž nastává v průběhu času, když se s neochvějným odhodláním věnujeme studiu a službě. Nikdy bychom však neměli podceňovat důležitost, jakou má pro tento proces proměny okamžik přijetí Bahá'u'lláha. To, že rozpoznáme Slunce Pravdy a že dovolíme jeho paprskům proniknout do našeho srdce a osvítit je, je nejdůležitějším krokem, který ve svém životě můžeme učinit. Zamyslíme-li se nad proměnou, ke které dochází po přijetí Bahá'u'lláha, můžeme lépe pochopit, jak se dá ostatním pomoci učinit tento zásadní krok. Můžete napsat jednu nebo dvě věty o některých změnách, které nastanou poté, co rozpoznáme Bahá'u'lláha a začneme se chovat podle Jeho učení?

1. Naše srdce:: _____

2. Naše mysl: _____

3. Naše myšlenky: _____

4. Naš charakter: _____

5. Naše vztahy s našimi bližními: _____

6. Naše cíle v životě: _____

7. Náš pohled na svět: _____

ČÁST 19

V Knize 5 jsme se krátce zabývali pojmem síly, když jsme uvažovali o dynamice duchovního posílení. Toto téma si zaslouží, abychom se nad ním dále zamysleli v souvislosti s diskusí, kterou zde vedeme. V hmotném světě dochází ke změně za použití síly. Abychom se mohli přemístit z jednoho místa na druhé, aby rostlina mohla růst, aby lampa mohla prosvítit tmu, aby řeky mohly téci, aby se příliv mohl střídát s odlivem, na to vše je třeba síly – síly, kterou vytváří lidské svaly, kterou vyzařuje slunce, síly elektrické energie či gravitační přitažlivosti. Je důležité položit si otázku, jaké síly potom vyvolávají změny, které jste popsali v předcházející části. Tato otázka je pro naše pochopení duchovní podstaty učení Víry natolik stěžejní, že budeme hledání odpovědi věnovat celý zbytek tohoto oddílu. Začneme tím, že se rozhodnete, které z následujících sil přispívají k duchovní proměně jednotlivce i společnosti.

- _____ Síla modlitby
- _____ Síla čistých a dobrých skutků
- _____ Síla Božího Slova
- _____ Síla spravedlnosti
- _____ Síla meče
- _____ Síla jednoty
- _____ Síla pravdy
- _____ Síla příkladu
- _____ Síla laskavých slov
- _____ Síla přesvědčivých argumentů
- _____ Síla peněz
- _____ Síla poctivého charakteru
- _____ Síla Smlouvy
- _____ Síla politické nadvlády
- _____ Síla protestu
- _____ Síla lásky
- _____ Síla schopnosti přesvědčit
- _____ Síla víry
- _____ Síla konstruktivních a nesobeckých myšlenek
- _____ Síla zbraně

- _____ Síla pravého poznání
- _____ Síla rozumu
- _____ Síla zastrašování
- _____ Síla pokorné služby Věci

ČÁST 20

Mezi všemi silami, které přispívají k duchovní proměně, vyniká jedna jako jedinečná a prazákladní síla stojící za všemi ostatními. Která to je?

Po staletí se věřilo v existenci látky zvané „elixír“. Je-li přidána k mědi či vlastně jakémukoli jinému prvku, promění ho ve zlato. Tento proces, který se snažili objevit mnozí, a nikdy se jim to nepodařilo, je nazýván „přeměnou prvků“. Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek používá toto přirovnání k tomu, aby jím odhalil jednu nejhlubší duchovní pravdu:

„Lidská víra v Boha ztrácí ve všech zemích na životní síle, a nic jiného než Jeho hojivý Léč ji nedokáže nikdy obnovit. Sžíravá bezbožnost naleptává orgány života lidské společnosti. Co jiného je může očistit a vzkřísit než Elixír Jeho mocného Zjevení? Je v lidské moci, ó Ĥakíme, vyvolat v prvcích, z nichž je utvořena kterákoliv nepatrná a nedělitelná částice hmoty, změnu tak dokonalou, aby se ona částice přeměnila v ryzí zlato? Ať se to jeví jakkoli záhadné a obtížné, Nám byla dána moc uspět v úkolu ještě větším – obrátit satanskou sílu v nebeskou moc. Síla schopná takové přeměny přesahuje mohoucnost samotného Elixíru. Jen Slovu Božímu náleží ona pocta, onen dar schopnosti, jíž si tak veliká a dalekosáhlá změna žádá.“¹⁶

Po přečtení tohoto úryvku odpovězte na otázku, která síla se vyznačuje tím, že je jedinečná a je prazákladem ostatních sil? _____
Čeho je tato síla schopna dosáhnout? _____

ČÁST 21

V předcházející části je řečeno, že jakkoli je složité přeměnit částici hmoty v ryzí zlato, přeměnit satanskou sílu v nebeskou moc je ještě těžší. Přesto však Slovo Boží, a jedině Slovo Boží, dokáže vyvolat takovou zásadní změnu. Musíme si položit otázku, co je to „Slovo Boží“? Jaká síla je schopna takového ohromujícího úspěchu? Bahá'u'lláh říká:

„Věz dále, že Boží Slovo – pochválena budiž Jeho sláva – je vyšší a daleko přednější než to, co mohou smysly zaznamenat, neboť je posvěceno nad jakoukoli vlastnost či látku. Přesahuje omezení známých prvků a je povzneseno nad všechny esenciální a známé látky. Bylo projeveno bez jakékoli slabiky či zvuku a není ničím

jiným než Božím Nařízením, jež proniká všemi stvořenými věcmi. Nikdy nebylo světu bytí odepřeno. Je to Boží všeobsahující milost, z níž všechna milost pochází. Je to skutečnost, jež je daleko vzdálená všemu, co bylo a co bude.“¹⁷

1. Slovo Boží je _____ a daleko _____ co mohou smysly zaznamenat.
2. Slovo Boží je _____ od jakékoli _____ či _____ .
3. Slovo Boží _____ omezení _____ .
4. Slovo Boží je _____ nad všechny _____ a _____ látky.
5. Slovo Boží bylo projevno bez jakékoli _____ či _____ .
6. Slovo Boží je Božím _____ .
7. Slovo Boží, Jeho Nařízení, proniká _____ .
8. Slovo Boží, Jeho Nařízení, nikdy nebylo _____ .
9. Slovo Boží je Jeho všeobsahující _____ , z níž _____ pochází.
10. Slovo Boží je skutečnost, jež je _____ všemu, _____ a všemu, _____ .

ČÁST 22

Jiný příklad, který nám může přiblížit alespoň zlomek toho, co je to síla Božího Slova, je příklad splynutí písmen slova BUĎ. Ve Spisech se praví, že Bůh spojil písmena tohoto slova a dal vzniknout příkazu „bud““. Takto vzniklo celé stvoření. V jedné modlitbě, kterou zjevil Bahá'u'lláh, se odkazuje na Boha, našeho Stvořitele, jako na:

„Toho, kdož pouhým pohybem svého prstu povolal k bytí všechna jména a jejich království a stvořil všechny přívlastky a jejich vládu, a Toho, kdož dalším pohybem stejného prstu spojil písmena slova ‚BUĎ‘ v jedno, čímž projevilo to, čemu ani nejvznešenější myšlenky Tvých vyvolených, kteří se těší Tvé blízkosti, nedokáží porozumět, a to, co i nejhlubší moudrost těch z Tvých milovaných, kteří jsou Ti úplně oddáni, není schopna pochopit.“¹⁸

Bahá'u'lláh v jiné Desce prohlašuje:

„Každá věc musí mít svůj původ a každá stavba svého stavitele. Vpravdě, Boží Slovo je příčinou, která předcházela stvořenému světu – světu, jenž je ozdoben září Dávného z Dnů, nicméně je obnovován a znovu přiváděn k životu po všechny časy. Nepochopitelně vyvýšen je Moudrý Bůh, který vybudoval tuto vznešenou stavbu.“¹⁹

ČÁST 23

Dozvěděli jsme se, že Slovo Boží je Jeho vše prostupující Příkaz a Milost a neskládá se ze slabik či zvuků. Přesto ovšem existují slova, která můžeme číst a kterým můžeme naslouchat, a je v nich obsažena moudrost Božího Slova. Jsou to slova, která vyřkl Boží Projev. Tato slova mají sílu tvořit, obnovovat a přeměňovat, a proto se o nich hovoří jako o „Tvořivém Slově“. Bahá'u'lláh říká:

„Každé slovo, jež vyplyne z úst Božích, je obdařeno takovou mocí, že může naplnit novým životem kteroukoli lidskou schránku, jste-li z těch, kdož rozumí této pravdě.“²⁰

„Ó můj příteli! Slovo Boží je králem slov a jeho pronikající vliv je nezměrný. Vždy vládlo a bude vládnout říši bytí. Vznešená Bytost praví: Slovo je univerzálním klíčem pro celý svět, vždyť se skrze jeho moc odemykají dveře lidských srdcí, které jsou ve skutečnosti branami nebes.“²¹

„Slovo Boží zažehlo srdce světa. Jak politováníhodné, nevzplanete-li jeho plamenem!“²²

Níže je uvedeno několik otázek, které se týkají citátů z této části i částí předcházejících. Přestože na některé otázky budete odpovídat pouze slovy „ano“ či „ne“, vyplnění celého cvičení vám pomůže objasnit si vaše chápání Božího Slova.

1. Skládá se Slovo Boží ze slabik a zvuků? _____
2. Je Slovo Boží složeno z nějaké známé látky? _____
3. Můžeme Slovo Boží vnímat svými smysly? _____
4. Co je Slovo Boží?
 - a. Není ničím jiným než _____
 - b. Je to Boží _____
5. Co znamená, že Boží Příkaz proniká všemi stvořenými věcmi? _____

6. Mohlo by ve vesmíru něco existovat, aniž by to nebylo povoláno k bytí Božím Příkazem? _____
7. Co znamená, že milost Boží je vše pronikající? _____

8. Co by se stalo, kdyby světu byla milost Boží odebrána? _____

9. Nemůžeme-li Slovo Boží vnímat svými fyzickými smysly a schopnostmi, jak se tedy o něm dozvíme? _____
10. Kdo je těmito „Božími ústy“, skrze které Bůh hovoří? _____
11. Čím je obdařeno každé slovo vyslovené Projevem Božím? _____

12. Jaké jsou některé ze znaků tohoto „nového života“, kterým je prostřednictvím Slova Božího obdařena každá lidská bytost? _____

13. Jak velký je vliv Slova Božího? _____
14. Co je univerzálním klíčem k celému světu? _____
15. Co způsobuje Slovo Boží v lidských srdcích? _____
16. Co zažehlo srdce světa? _____
17. Jakým plamenem bychom měli vzplanout? _____

Nyní se naučte nazpaměť následující citát:

„Toto jest den, ve kterém je třeba hovořit. Náleží lidu Bahá, aby se s největší trpělivostí a shovívavostí snažil vést národy světa k Největšímu Obzoru. Každé tělo nahlas volá po duši. Nebeské duše musí dechem Slova Božího oživovat mrtvá těla novým duchem.“²³

ČÁST 24

Nyní prozkoumáme vztah mezi některými z myšlenek, kterými jsme se zabývali v předcházejících částech. Bahá'u'lláh nás vyzývá, abychom otevírali lidská srdce klíčem své promluvy. Když se brány vedoucí do tohoto města rozevrou a srdce se spojí s Jeho Zjevením, začne se objevovat úžasná proměna. Mezi silami, které tuto změnu způsobují, je naprosto nepostradatelná síla Slova Božího, vysloveného pomocí slov Projevu Božího. Znamená to tedy, že by bylo nejlepší, kdybychom při učení Víry nepoužívali svých vlastních slov, ale pouze citovali z Bahá'u'lláhových Spisů?

Až budete odpovídat na tuto otázku, vzpomeňte si na chování některých náboženských horlivců, kteří s sebou všude nosí svatou Knihu a z ní lidem káží a poučují je. To jistě není přístup, který bychom chtěli zvolit. Při studiu Knihy 2 jste byli vyzýváni k tomu, abyste hledali rovnováhu mezi citováním přímo ze Spisů a používáním vlastních slov k vysvětlování učení a zásad Víry. Od té doby jste si nepochybně tuto schopnost zdokonalili prostřednictvím skutků služby, které jste vykonávali ve svém sousedství nebo vesnici. Přečtěte si následující Bahá'u'lláhovo nabádání a znovu se zamyslete nad tím, jak bychom se měli ve svých snahách na poli učení Víry naučit čerpat ze síly Slova Božího:

„Posvěcené duše by se měly zamýšlet a rozjímat ve svých srdcích nad způsoby učení Víry. Z textů úžasných nebeských Spisů by se měly učit nazpaměť různé věty a úryvky týkající se rozličných témat, aby pak mohly v průběhu své rozmluvy pronášet boží verše, kdykoli to bude příhodné, neboť tyto svaté verše představují nejmocnější elixír, největší a nejmocnější talisman. Jejich účinek je tak silný, že posluchač nenalezne důvod k otálení.“²⁴

1. Bahá'u'lláh nám říká, že bychom se ve svých srdcích měli _____ a _____ nad _____ .
2. Měli bychom se _____ různé věty a _____ týkající se rozličných témat z _____ nebeských Spisů.
3. Měli bychom se učit nazpaměť různé věty ze svatých Spisů, abychom pak v průběhu _____ mohli _____ boží verše, kdykoli _____ .
4. Měli bychom ve své řeči pronášet boží verše, neboť představují _____ .
5. _____ svatých veršů je _____ , že posluchač nebude mít proč _____ .

ČÁST 25

Bahá'u'lláh nám říká, že se máme učit nazpaměť slovní spojení a úryvky ze Svatých Písem, abychom je mohli používat v průběhu hovoru pokaždé, když se naskytne příležitost. Je zřejmé, že se to týká především Jeho vlastních Spisů, neboť On je Projevem Božím pro dnešní dobu a stejně jako výroky všech předchozích Projevů, jakým byl například Báb, představují i Jeho výroky Tvořivé Slovo.

Ale jak je tomu v případě slov 'Abdu'l-Baháa? S ostatními členy své skupiny přemýšlejte o síle, kterou Jeho slova působí na posluchače. Přemýšlejte o účinku, jaký měla Jeho slova na vaše srdce, například při jejich studiu v předchozích knihách této posloupnosti. Můžete si také vzpomenout na hlubší poznatky, které jste získali z výroků ve druhém oddílu Knihy 2, které byly založeny na Jeho přednáškách a Deskách a které vám pomohly si rozvinout schopnosti potřebné k tomu, abyste se mohli pouštět do smysluplného a povznášejícího rozhovoru. I když nelze Jeho Spisy považovat za božsky zjevené verše, přesto mají své vlastní postavení. Odkud čerpají Jeho slova sílu? Není snad žádoucí, abychom do své řeči začleňovali též úryvky z Jeho Spisů, stejně jako to děláme v případě Spisů Bahá'u'lláhových?

Nyní se zamyslete nad stejnými otázkami ve vztahu ke spisům Strážce a připomeňte si například to, jak úryvky citované v dřívějších knihách vnášely nové světlo do vašich myšlenek týkajících se různých témat. Až tak učiníte, podobným způsobem se pobavte o vedení od Světového domu spravedlnosti.

ČÁST 26

Viděli jsme, jak je pro naše úsilí učit tuto Věc důležité, že se učíme nazpaměť úryvky ze spisů. Víme však také, že při sdílení Bahá'u'lláhova učení potřebujeme používat též svá vlastní slova, protože lidem prostě nemůžeme pouze citovat úryvek za úryvkem ze spisů Víry. Citáty by měly být přirozeně vetkávány do rozhovorů a diskusí. Otázka tedy zní: Jak můžeme zajistit, že se naše slova dotknou srdcí lidí, s nimiž hovoříme, a pomohou jim přiblížit se Bahá'u'lláhovi a dosáhnout břehů oceánu Jeho Zjevení?

Odpověď zjevně zní, že ačkoli používáme svá vlastní slova, to, co říkáme, by mělo být zcela v souladu s [Jeho] učením. Neměli bychom přednášet vlastní teorie, ale Bahá'u'lláhovo poselství v co nejčistší podobě. To samozřejmě vyžaduje, abychom se pohroužili do spisů a neustále prohlubovali své znalosti a porozumění Víře. Strážce v této souvislosti radí:

„Ideálním způsobem učení Víry zajisté je, pokud svá stanoviska prokazujeme neustálým odvoláváním se na skutečná Bahá'u'lláhova a Mistrova slova. Toto ochrání Věc před tím, aby ji jednotlivci vysvětlovali nesprávně. To, co tato Boží Světla říkají, je pravdou, a tudíž bychom své výroky měli opírat o autoritu, jíž tato Světla oplývají.

To však neznamená, že je svoboda našeho projevu omezená. Stále můžeme objevovat nové způsoby, jak přistupovat k pravdě, či vysvětlovat, jaký má vliv na náš život a stav. Čím hlouběji budeme studovat, tím více budeme schopni pochopit význam tohoto Učení.“²⁵

„Prohlubovat si své znalosti o Věci znamená číst Bahá'u'lláhovy a Mistrovy Spisy tak důkladně, že je budeme schopni předávat ostatním v co nejčistší podobě. Je spousta lidí, kteří mají jakési povrchní tušení o tom, co tato Věc asi znamená. Proto ji představují společně s nejrůznějšími vlastními názory. Věc je stále ještě ve svých prvopočátcích, a proto musíme být velmi opatrní, abychom se nedopouštěli takové chyby a neubližovali tak Hnutí, které tak velmi obdivujeme.

Studium Věci nezná žádných hranic. Čím více čteme Spisy, tím více pravd v nich můžeme nacházet a tím více si budeme uvědomovat, že naše předcházející názory byly chybné.“²⁶

Nyní si přečtete následující tvrzení a určete, zda jsou pravdivá, či ne. Nespokojte se s pouhým označením odpovědí. Sled myšlenek by vám měl pomoci při přemítání nad důležitostí systematického studia spisů.

_____ Studium spisů je pouze pro lidi s vysokým vzděláním. Ostatní pouze potřebují mít několik základních myšlenek, které se jim vysvětlí v jednoduchých pojmech.

_____ Každý z nás by měl studovat spisy. Dokonce i lidé, kteří nejsou zvyklí číst, mohou s pomocí ostatních prostudovat jeden úryvek za druhým..

_____ Když studujeme spisy a získáváme stále hlubší porozumění této Víře, jsme schopni přesněji vyjadřovat pravdy obsažené ve Zjevení, a proto budou mít naše slova na posluchače větší vliv.

_____ Když se při učení Víry snažíme věrně držet spisů, omezujeme tím svou svobodu myšlení i svobodu projevu.

_____ Když se při učení Víry věrně držíme spisů, naše myšlenky se pozvedávají na vyšší úroveň. Nenecháme se zotročovat názory ostatních, ani se nenecháme omezovat úzkoprsým myšlením.

_____ Když se při učení Víry věrně držíme spisů, dostane se nám inspirace a budou nás napadat taková vysvětlení a odpovědi, na jaké bychom před tím ani nepomysleli.

_____ Když si jednou přečtete nějakou knihu nebo Desku, která byla zjevena jednou z ústředních Postav Víry, nemá smysl ji číst podruhé.

_____ Bez ohledu na to, kolikrát si člověk pročítá kterýkoliv úryvek ze spisů, pokaždé v něm objeví nový význam a nevšední hlubší vhled.

_____ Spisy jednoduše nestudujeme pro to, abychom nashromáždili velké množství informací o Víře. Důležité je, do jaké míry člověk nad spisy uvažuje a snaží se pochopit význam, který se v nich skrývá.

_____ Když učíme Víru, neměli bychom zamlžovat pravdy, které jsme při studiu spisů pochopili, tím, že je budeme směšovat s nejrůznějšími

povrchními myšlenkami, které se zrovna v určité době těší popularitě.

_____ Když do nějakého neformálního rozhovoru začleníme hlubší poznatky z Bahá'í učení nebo když při návštěvě domova nějakého přítele nebo souseda studujeme nějaké téma duchovního významu, tak z perel moudrosti, které se nacházejí v oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, nemají užitek pouze ti, s nimiž hovoříme. Také my si prohlubujeme své porozumění hlubokým pravdám obsaženým v Jeho Spisech.

_____ S tím, jak procházíme kurzy vzdělávacího institutu a vykonáváme činy služby, k nimž tyto kurzy vybízejí, si neustále prohlubujeme své znalosti Víry, a zároveň si rozvíjíme schopnost sloužit společenství.

ČÁST 27

Naše slova budou obdařena větší silou, budeme-li je uvádět do souladu s Bahá'u'lláhovým Učením a též do souladu s tím, jak [toto Učení] vysvětloval 'Abdu'l-Bahá a Strážce, a též do souladu s vedením, kterého se nám dostává od Světového domu spravedlnosti. Tato síla bude znásobena tím, když budeme do svých slov přirozeně a s moudrostí vetkávat úryvky ze Spisů, které jsme se naučili nazpaměť. Aby se však naše slova dotkla srdcí těch lidí, s kterými rozmlouváme, musí splňovat ještě další podmínky. Musí s sebou nést sílu lásky; lásky, kterou je možné upřímně cítit, nikoliv pouze zdánlivé lásky. Na jedné ze Svých přednášek 'Abdu'l-Bahá říká:

„Jestliže vás mám rád, nemusím o své lásce neustále hovořit, bude to patrné i beze slov. Pokud vás ale nebudu mít v lásce, tak to také poznáte, a i kdybych vám tisíce slovy řekl, že vás mám rád, neuvěříte mi.“²⁷

Láska není nějakým abstraktním principem, o kterém se pouze mluví. Je skutečná, a když má někdo někoho skutečně rád, mezi srdci vznikne pouto, jímž mohou proudit vznešené city a ušlechtilé myšlenky. Jedna duše může povznášet druhou a obě duše tak naplní radost.

Mírzá Abu'l-Faḍl, oddaný Bahá'í, k němuž měl 'Abdu'l-Bahá tu největší důvěru, kdysi na jedné přednášce určené nějaké skupině přátel rozebíral koncept lásky k lidstvu. Vysvětloval, jak je lehké pohodlně sedět v domě s krásnou zahradou a říkat: „Miluji lidstvo“. Ale Mírzá Abu'l-Faḍl upozorňoval na to, že se láska stává skutečností jedině tehdy, když je vystavena zkouškám. Teprve když vybojujeme zápasy lásky a kvůli lásce jsme znovu a znovu zraňováni, jedině tehdy můžeme oprávněně a s jistotou říci „miluji“. Dále pokračoval tím, že říkal, že člověk, který tvrdí, že ve svém srdci chová lásku, musí vyzkoušet sám sebe, aby zjistil, zda splňuje všechny podmínky skutečné lásky.

Jaké jsou některé z těchto podmínek? Jednoznačně mezi ně patří upřímnost a pravdomluvnost, štedrost a velkorysost, odpuštění a důvěryhodnost. Hned si povšimnete, že všechny tyto vlastnosti jsou nevyhnutelné pro to, aby mohla existovat láska. Protože co jiného je neupřímná láska než pokrytectví? Jaké jsou následky lásky, když ji vládne žárlivost a moc, a nikoliv otevřenost a štedrost? Co je to za lásku, je-li spojena s pomstychtivostí, a ne s odpuštěním? Jak může někdo důvěřovat naší lásce, nejsme-li důvěryhodní?

S tímto chápáním lásky nyní zaměříme svoji pozornost na dynamiku učení Víry. Když učíte Víru, komunikujete se svým bližním. Neučíte abstraktně. Zamyslete se nad pocity, které chováte vůči někomu, koho máte rádi – vůči drahému příteli, své matce a otci, bratrům a sestrám, manželovi či manželce, vůči svým dětem. Tyto pocity jsou velmi skutečné. Bylo by nerozumné věřit, že bychom mohli milovat někoho cizího se stejnou intenzitou jako někoho, kdo je nám blízký. Avšak je důležité pochopit, že učením [Víry] vyjadřujeme svou lásku k lidstvu, lásku, která by se měla přeměnit v konkrétní lásku k jednotlivým členům lidského rodu. Nestačí nám pouze chovat abstraktní lásku k abstraktní idealizaci lidstva.

Zde vyvstává jedna důležitá otázka: Z jakého důvodu bychom neměli mít rádi člověka, byť i cizího, který koneckonců projevuje dostatečnou ochotu, aby naslouchal Bahá'u'lláhovu poselství? Při přemítání nad touto otázkou se zamyslete nad 'Abdu'l-Baháem a Jeho láskou k lidstvu. Nezahrnoval snad Svou láskou a laskavostí každou lidskou bytost, se kterou se setkal?

Aby se vaše porozumění síle lásky při učení Víry upevnilo, rozhodněte, zda jsou následující výroky pravdivé:

- _____ Slova jsou slova. Mají stejný vliv, ať už je vyslovíte s láskou ve svém srdci nebo ne.
- _____ Jsou-li slova oděna láskou, mají na srdce naslouchajícího větší vliv.
- _____ Milovat můžeme pouze někoho, koho známe, například svou matku či otce, anebo dobrého přítele.
- _____ Je možné milovat člověka, kterého téměř neznáme.
- _____ Prokazovat lásku všem lidským bytostem by bylo možné pouze tehdy, kdyby byl člověk něco jako světec.
- _____ Milovat lidstvo znamená milovat každou lidskou bytost stejně silně.
- _____ Samotná skutečnost, že si člověk, kterého neznáte, udělá čas, aby se s vámi pustil do rozhovoru o Víře, vyvolává ve vašem srdci lásku k tomuto člověku.
- _____ Vzájemně si odporuje, když se řekne: „Miluji lidstvo, ale nezáleží mi na tom, abych učil/a Víru a nabízel/a lidem obrovské dary, kterých se jim dostane, přijmou-li Bahá'u'lláha za Projev Boží pro dnešní dobu.“
- _____ Neučíme-li Věc, je tomu tak proto, že nemáme dostatek lásky k lidstvu.
- _____ Není tomu tak, že ti, kteří váhají učít Víru, nemilují lidstvo. Mohou existovat i jiné faktory, jako je například strach, nedostatek sebevědomí nebo plachost, které mohou člověku plnému lásky bránit v učení Víry.
- _____ Měli bychom učít pouze své přátele, a ne ty, které neznáme.
- _____ Měli bychom milovat všechny, které učíme.

- _____ Máme-li pocit, že lidstvo dostatečně nemilujeme, neměli bychom učit.
- _____ Akt učení Víry zvyšuje naši lásku k našim bližním. Proto by nedostatek lásky neměl sloužit jako výmluva, proč neučit Víru.
- _____ Je to naše láska k Bohu, která nás nutí ujmout se posvátné povinnosti učit Víru, a naše láska k Němu vyvolává v našich srdcích lásku k lidstvu.

ČÁST 28

Řekli jsme, že když učíme, přeměňujeme svou lásku k lidstvu v lásku k jednomu či více jeho členům. Síla lásky se projeví tehdy, když je soustředěna na něco nebo někoho. Měli bychom si ale pamatovat, že samotná láska nezná žádných omezení. Láska je neomezená, bezmezná, nekonečná. Tuto nekonečnou lásku nelze přiměřeně vyjádřit, pokud ji ohraničují úzkoprsé a omezující motivy. ‘Abdu’l-Bahá nám říká, že když někoho milujeme, „nechť je to s paprskem Nekonečné Lásky! Nechť je to v Bohu a kvůli Bohu!“ Láska k Bohu je „posvěcena nad názory a představy lidí“. ‘Abdu’l-Bahá říká, že bychom měli „zalít světlem neomezené lásky každou lidskou bytost,“ se kterou se setkáme. Naučme se nazpaměť následující citát:

„Ó, plameni lásky Boží! Paprsek musí vrhat světlo a slunce musí vyjít; měsíc v úplňku musí svítit a hvězda se musí třpytit. Protože jsi paprskem, snažně pros Pána, aby ti umožnil vydávat světlo a osvětlení, rozjasňovat obzory a spalovat svět ohněm lásky Boží. Doufám, že snad takového postavení dosáhneš, ba že ho i překonáš.“²⁸

ČÁST 29

Na konci tohoto oddílu bychom si měli připomenout důležitou skutečnost, kterou jsme se naučili v průběhu svého života: totiž že ničeho nelze dosáhnout bez Boží pomoci. Proto bychom si měli při učení Víry neustále uvědomovat božskou pomoc a měli bychom hledat sílu u zástupů Shromáždění na výsostech. Uvádíme zde jen několik citátů z velkého množství úryvků ze Spisů na toto téma. Můžete se je naučit nazpaměť, pokud jste tak doposud při předchozích příležitostech neučinili.

„Při spravedlnosti Boží! Kdokoli v tento Den otevře ústa a vzpomene jméno svého Pána, bude obklopen zástupy Božího vnuknutí z nebe Mého jména, Vševědoucího, Nadevše Moudrého. Také Shromáždění na výsostech k němu sestoupí, každá duše pozvedajíc kalich čirého světla. Tak to bylo na příkázání Nadevše Slavného, Nejmocnějšího, předurčeno v říši Božího Zjevení.“²⁹

„On vskutku pomůže každému, kdo pomůže Jemu a bude pamatovat na každého, kdo bude pamatovat na Něho. Toto dosvědčuje tato Deska zářící nádherou milující laskavosti vašeho Pána, Nejslavnějšího, Vše Příkazujícího.“³⁰

„Rci: nechť vás, ó lidé Bahá, mocní této země neoloupí o vaši sílu a ani ti, kteří vládnou světu, nenaplní strachem. Vložte svou důvěru v Boha a své záležitosti

vložte do Jeho rukou. On vám vskutku mocí pravdy zajistí vítězství. On je vskutku mocný činit to, co se Mu zlíbí, a v Jeho rukou spočívají otěže všemohoucí síly.“³¹

„Při Bohu, kromě Něhož není jiného Boha! Povstane-li někdo pro vítězství naší Věci, Bůh mu zajistí vítězství, i kdyby proti němu stály desetitisíce nepřátel. A bude-li jeho láska ke Mně vzrůstat, Bůh zajistí jeho převahu nade všemi silami země i nebes. Takto jsme do všech končin vdechli ducha síly.“³²

„Přijde vám na pomoc s neviditelnými zástupy a podpoří vás armádou inspirace ze Shromáždění na výšinách. Sešle vám lahodné vůně z nejvyššího Ráje a ovane vás čistými vánky, které vanou z růžových zahrad Zástupu na výsostech. Vdechne do vašich srdcí ducha života, dá vám vstoupit na Archu vykoupení a odhalí vám jasné důkazy a znamení. Vskutku, toto je hojná milost. Vskutku, toto je vítězství, které vám nikdo nemůže odeprít.“³³

„Ó služebníci Svatého Prahu! Vítězné zástupy Nebeského Shromáždění, sešlupené a seřazené do šiků v Říších na výsostech, stojí připraveny v očekávání, aby přišly na pomoc a zajistily vítězství takovému udatnému jezdcí, který s důvěrou popořene ostruhami svého bojového oře do pole služby. Dobře je tomu neohroženému bojovníkovi, který si, ozbrojen silou pravého Poznání, pospíší na bojiště, rozežene armády nevědomosti a rozpráší zástupy omylů, tomu, kdož pozvedne Zástavu Božského Vedení a zatroubí na Trubku Vítězství. Při spravedlnosti Pána! Takový člověk dosáhl slavného triumfu a došel k pravému vítězství.“³⁴

ODKAZY

1. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015), č. 177.1, str. 283.
2. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940), sv. 2, str. 473. (autorizovaný překlad do angličtiny)
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 142.9, str. 232–33.
4. Z dopisu ze dne 27. března 1933, který byl napsán jménem Shoghi Effendiho jedné místní duchovní radě, vydáno v *Bahá'í News*, č. 73 (květen 1933), str. 2.
5. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930), sv. 3, str. 716 – 17. (autorizovaný překlad do angličtiny)
6. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2001), č. 13.4, str. 165.
7. Bahá'u'lláh, v *Kitáb-i-Aqdas: Nejsvětější Kniha* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2012), odst. 38, str. 31; srov. též v *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), LXXI, odst. 1, str. 77.
8. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXLIV, odst. 1, str. 175.
9. Tamtéž., CLVIII, odst. 1, str. 187.
10. Tamtéž., CLIV, odst. 2, str. 184.
11. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 13.9, str. 166 – 167.
12. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930), sv. 1, str. 194. (autorizovaný překlad do angličtiny)
13. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXV, odst. 3, str. 135.
14. Tamtéž., CXXXIX, odst. 5, str. 169.
15. Tamtéž., CXXIX, odst. 6, str. 157.
16. Tamtéž., XCIX, odst. 1, str. 112.
17. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 9.10, str. 121 – 122.
18. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008), CLXXIX, odst. 5, str. 303.
19. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 9.12, str. 122.
20. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, LXXIV, odst. 1, str. 80.
21. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 11.30, str. 146 – 147.
22. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXLVII, odst. 2, str. 176.
23. Bahá'u'lláh, citován Shoghi Effendim, v *Příchod Boží spravedlnosti*, (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), odst. 114, str. 107.
24. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, č. 13.18, str. 168 – 169.
25. Z dopisu ze dne 16. února 1932, který byl napsán jménem Shoghi Effendiho jednotlivci,

vydáno v *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, sestavilo Výzkumné oddělení Světového domu spravedlnosti (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021), č. 103, str. 48 – 49.

26. Z dopisu ze dne 25. dubna 1926, který byl napsán jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, tamtéž, č. 93, str. 44; též v “The Universal House of Justice: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice” (únor 2021), odst. 58.13.
27. Z přednášky pronesené 16. a 17. října 1911, vydáno v *Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy přednášky z roku 1911* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), č. 1.13, str. 18.
28. Z jedné 'Abdu'l-Baháovy Desky. (autorizovaný překlad do angličtiny)
29. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXIX, odst. 3, str. 156.
30. Bahá'u'lláh, citován Shoghi Effendim, *Příchod Boží spravedlnosti*, odst. 109, str. 99 – 100.
31. Tamtéž, odst. 113, str. 106.
32. Bahá'u'lláh, citován Shoghi Effendim v *Bahá'u'lláhův Světový řád: Vybrané dopisy* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2008), str. 137 – 138.
33. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 157.4, str. 259 – 60.
34. Tamtéž, č. 208.1, str. 365–66.

Vlastnosti a postoje nezbytné pro učení Víry

Cíl

Zamyslet se nad vlastnostmi
a postoji potřebnými k tomu,
aby se Víra mohla účinně učit

ČÁST 1

Půjdete-li stezkou služby vytyčenou touto posloupností kurzů, nejenom že si osvojíte znalosti, dovednosti a schopnosti, které tato stezka vyžaduje, ale také hlouběji porozumíte některým duchovním vlastnostem a postojům, které jsou k dosažení trvalého pokroku nezbytné. V dřívějších kurzech jsme se zamýšleli nad několika takovými vlastnostmi a postoji, ale zde se budeme zamýšlet nad několika konkrétními, a to v souvislosti s jejich vztahem k posvátnému aktu učení. Přitom bychom nikdy neměli zapomínat na to, jak už na to byl kladen důraz v předchozím oddíle, že „bytí“ a „konání“ je něčím, co se vzájemně doplňuje a tvoří vzájemně neoddělitelné aspekty duchovního života. Naše úsilí o zdokonalování svého vnitřního stavu a rozvíjení duchovních vlastností, úsilí, které je pro náš stav bytí klíčové, se musí projevat v oblasti služby. Musíme tedy povstat, abychom učili, a být si jisti, že duchovní vlastnosti, jimiž se má tento posvátný čin vyznačovat, se v nás při tom ještě více posílí. V tomto světle uveďte některé z vlastností, o kterých si myslíte, že bychom se je měli snažit ve stále větší míře projevat, pokud se máme stát stále účinnějšími nástroji pro šíření Víry.

V následujících částech vám budou představeny krátké citáty týkající se několika duchovních vlastností, přičemž o některých z nich jste se nepochybně zmiňovali výše. Otázky a cvičení obsažené v každé části vám pomohou prozkoumat, jak rozvíjení nějaké určité vlastnosti zvyšuje vaši účinnost při učení Víry. Je důležité v tomto okamžiku výslovně uvést, že se naše diskuse nebudou týkat dosahování dokonalosti, nýbrž snahy směřující k dokonalosti. V příští části se například zamyslíme nad tím, jak zvětšování čistoty vlastního srdce zvyšuje úsilí v oblasti učení Víry, čímž se ale nemá naznačovat, že pokud člověk není esencí čistoty, tak nemůže učit Víru. Je samozřejmé, že nás spisy uvádějí na cestu k dokonalosti, neboť pokud si nejsme vědomi cíle, jak můžeme usilovat o jeho dosažení?

ČÁST 2

‘Abdu’l-Bahá v jedné ze Svých Desek, ve kterých nás vyzývá k šíření tohoto učení, říká:

„Cíl je následující: Učitel musí mít čisté úmysly, nezávislé srdce, okouzleného ducha, pokojnou mysl, pevné odhodlání; musí být povznesený a ušlechtilý a zářit láskou k Bohu jako planoucí pochodň.“¹

‘Abdu’l-Bahá nás v jiné Desce nabádá:

„... buďte posvěcení nad tento svět i jeho obyvatele a očistěte se od nich; necht’ vaše úmysly pracují pro dobro všech; přetněte své pouto k zemi a buďte lehčí a jemní jako esence ducha. Poté s pevným odhodláním, čistým srdcem, rozradostněným duchem a výřečným jazykem věnujte svůj čas hlásání božských principů ...“²

Proč je podle vašeho názoru čistota srdce a čistota záměru pro učení Víry tak zásadní? Co se stane, nejsou-li naše úmysly čisté, ale velmi dobře umíme předstírat, a přesvědčovat tak ostatní, že takové jsou? Některé z nečistot, které nás v souvislosti s učením Víry snadno napadnou, jsou pocit nadřazenosti, touha po uznání a ctižádost. Můžete vysvětlit, jak každá z těchto věcí ovlivňuje akt učení?

1. Pocit nadřazenosti: _____

2. Touha po uznání: _____

3. Ctižádost: _____

ČÁST 3

V jednom dopise napsaném jménem Strážce stojí:

„Mistr nás ujišťuje, že když zapomeneme na sebe a ze všech sil se snažíme sloužit a učit Víru, dostává se nám božské pomoci. Nejsme to my, kdo odvede práci – jsme pouze nástroji, které byly v daném okamžiku použity pro záměr učení Jeho Věci.“³

V jiném dopise Strážce vysvětluje:

„Jediná vyspělá duše s duchovním porozuměním a hlubokým poznáním Víry může zažehnout celou zemi – tak velká je síla Věci, působí-li skrze čisté a nesobecké řečiště.“⁴

Ve snaze uvádět svůj život do souladu s duchem tohoto učení se všichni snažíme zbavit svého ega a usilujeme se být nesobečtí. Na této cestě k nesobeckosti si musíme uvědomit, že do pasti sebestřednosti můžeme upadnout dokonce i tehdy, když jsou naše pohnutky čisté. Člověk se může upřímně zajímat o pokrok a blaho ostatních, a přece může být veden touhou být v každé situaci ve středu dění. Při myšlence „pomáhám ostatním“ bude člověk, jenž je chycen do této pasti, klást důraz na „já“ (pomáhám), a nikoliv na „ostatním“ anebo na čin pomoci. Představte si, že s nějakým přítelem rozmlouváte o Víře. Které z následujících vět budou odrážet vaše myšlenky a pocity, pokud se vědomě snažíte vyhýbat sebestřednosti – vyhýbat se tomu, že sebe umístíte do středu veškerého dění? Mějte na paměti, že nesobeckost neznamená, že neexistuje žádné „já“, nýbrž že toto „já“ nestojí ve středu všeho.

_____ Kéž mu Bůh otevře srdce a obdaří jej pravým porozuměním.

_____ Doufám, že mu mé vlastní nedostatky nezabrání rozpoznat pravdu Víry.

_____ Je to dobrý pocit učit Víru. Cítím se skvěle, když někoho přesvědčím o pravdě.

_____ Po tom všem, co jsem pro něj udělal – tak pečlivě jsem mu vše vysvětlil, by se raději měl stát Bahá'í.

_____ Doufám, že můj přítel rozpozná Bahá'u'lláha a pocítí stejnou radost jako já při službě Jeho Věci.

_____ Ó Bože, vlož, prosím, do mé mysli správné myšlenky a dej mi vhodná slova, abych se tak mohl/a podělit o toto učení způsobem, který ho chytne za srdce.

ČÁST 4

‘Abdu’l-Bahá nám říká:

„Pozvedněte svá srdce nad přítomnost a očima víry pohlédněte do budoucnosti. Dnes je zaseto semínko, zrno dopadne na zem, avšak hle! Přejde den, kdy z něj vyroste slavný strom a jeho větve budou obsypány plody. Radujte se a buďte šťastni, že přišel tento den, snažte se uvědomit si jeho sílu; protože je to opravdu úžasné! Bůh vás korunoval ctí a do vašich srdcí vložil zářící hvězdu, jejíž světlo vskutku rozjasní celý svět!“⁵

Strážcova rada zní:

„Měli byste se tedy co nejusilovněji snažit nést ve svém nitru hořící pochodeň víry, neboť jejím prostřednictvím zajistíte najdete vedení, sílu a konečný úspěch.“⁶

Určitě budete souhlasit s tím, že v okamžiku, kdy někdo rozpozná Bahá'u'lláha jako Projev Boží pro dnešní dobu, je v jeho srdci zažehnuta jiskra víry. Budete tedy rovněž souhlasit s tím, že ti, kteří učí Víru, musí být nástrojem, kterým je tato jiskra zapálena. Ale co když v našem vlastním srdci plamen víry nehoří? Čím tedy máme zažehnout jiskru v srdci naslouchajícího? Můžeme se pustit do těch nejpoutavějších rozhovorů a pronášet ty nevyřečenější výroky, avšak bez víry budou mít jen malý vliv, protože posluchač dokáže vycítit, zda skutečně věříme tomu, co říkáme. A čím jasněji v našich srdcích hoří plamen víry, tím větší je možnost pomoci jiným rozpoznat Bahá'u'lláha. V co tedy musíme mít víru, když vstupujeme na pole učení Věci? Můžete vyjmenovat několik věcí? Jako pomůcku uvádíme několik příkladů.

1. Víra v sílu boží pomoci
2. Víra, že Bahá'u'lláhovo učení je skutečně tím, co lidstvo potřebuje
3. Víra ve schopnost každé duše rozpoznat Bahá'u'lláha
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ČÁST 5

‘Abdu’l-Bahá nás vyzývá:

„Mluv tedy, mluv na každém setkání s obrovskou odvahou. Když zahajuješ svoji řeč, obrať se nejprve k Bahá'u'lláhovi a požádej Ho o utvrzení Svatého Ducha, poté otevři ústa a řekni vše, co bude vnuknuto tvému srdci. To však učiň s co největší odvahou, důstojností a přesvědčením.“⁷

A v dopise napsaném jménem Strážce pak čteme:

„Bahá'í učitel musí mít vtělená sebedůvěra. V tom spočívá jeho síla a tajemství jeho úspěchu. I když budete bez pomoci, měli byste, bez ohledu na to, jak velká je apatie lidí kolem vás, věřit, že jsou zástupy Království na vaší straně a že s jejich pomocí zajistíte překonáte síly temnoty, které stojí před Boží Věcí. Vytrvejte tedy, buďte šťastní a důvěřujte.“⁸

Čelit novým situacím, nedbat na vlastní omezení, mluvit o Věře s těmi, které jsme právě potkali, dělit se se svými bližními o to, co považujeme za nejcennější, i když si uvědomujeme, že to může být odmítnuto – to vše vyžaduje odvalu. Odvalu samozřejmě nacházíme v tom, že

stanov diagnózu a urči neduh, poté předepiš lék, neboť toto je dokonalá metoda zručného lékaře.“¹¹

Odvaha musí být zmírněna moudrostí. To neznamená, že by moudrost měla brzdit odvahu. Tyto dvě vlastnosti by měly kráčet ruku v ruce. Když máme odvahu i moudrost, odvážně vejдем do pole činů a budeme postupovat kupředu se zdravým úsudkem a jasnou myslí. Co říci a co ne, jak se nejlépe vypořádat s ožehavými situacemi a jak odpovídat na otázky – všechna tato rozhodnutí musí být učiněna s moudrostí. Moudrost by se však neměla stát ospravedlněním nečinnosti. Neměli bychom si ale navyknout neustále říkat: „Nebylo by moudré udělat to či ono“. Níže je uvedeno několik situací, ve kterých se můžete ocitnout. Jaký je dle vašeho názoru nejmoudřejší způsob, jak vyřešit každou z nich?

1. Hovoříte o Víře se dvěma lidmi. V průběhu rozhovoru je čím dál patrnější, že jeden z nich se o Víru zajímá, zatímco ten druhý ne. Co uděláte?

2. Na jednom setkání se seznámíte s nějakým člověkem a začnete hovořit o Víře. Ten člověk vás pozorně poslouchá, ale moc toho nenamluví ani se na nic nezeptá. Co uděláte?

3. Jedna paní, která se podle všeho velmi zajímá o Víru, vás pozve do svého domu, aby se o ní mohla dozvědět více. Představíte jí různé aspekty učení, a zdá se, že návštěva probíhá velmi dobře. Řekne vám, že to, co slyšela, se jí velice líbí, a také že si myslí, že tato Víra je odpovědí na problémy lidstva. Poté vás požádá o svazek brožurek o Víře, aby je mohla rozdávat na politickém shromáždění, kterého se bude nazítrí účastnit následující. Co uděláte?

-
-
4. Účastníte se dvoutýdenní kampaně ve své vesnici. Jejím cílem je zvýšit počet těch, kteří se zapojují do úsilí o budování společenství, a přizvat vnímavé duše k tomu, aby přijaly tuto Věc. Mnoho rodin již samozřejmě ví o Bahá'í aktivitách, které ve vesnici probíhají, nebo jsou s nimi dokonce nějakým způsobem spojeny. Dny kampaně trávíte tím, že navštěvujete domácnosti a rozmlouváte s rodinnými příslušníky o tématech, jež odpovídají jejich vnímavosti. Každý večer se pořádají setkání, na která mají přístup všichni obyvatelé vesnice, a během nichž se probírají různé aspekty obsažené v učení této Víry i jejich důsledky pro život společenství.

Jednoho večera vám některý z účastníků setkání položí otázku týkající se konkrétního Bahá'í zákona. Vy mu odpovíte, ale on vaše vysvětlení nepřijme. Několik dalších účastníků kampaně se poté pokusí na jeho otázku odpovědět, ale po chvíli vyjde najevo, že se pouze snaží Víru v očích přítomných zdiskreditovat. Co uděláte?

5. Jste členem týmu, který navštěvuje domácnosti v sousedství s tím, že doufá, že se mu podaří zvýšit počet dětí, které se účastní kurzů duchovního vzdělávání. Většina rodin o již zavedených hodinách ví, tento vývoj v sousedství hodnotí příznivě a rády by se o něm dozvěděly více. Při svých návštěvách se zaměřujete převážně na určité vzdělávací koncepty, které se nacházejí v Bahá'í spisech, což vede k podněcování živých diskusí s rodiči. V jedné domácnosti však nějaký příbuzný, který tam byl právě na návštěvě, vyjádřil znepokojení, a naznačil, že se v hodinách snažíte obracet děti na Víru. Co uděláte?

6. Jeden mladý člověk, který již nějakou dobu studuje kurzy vzdělávacího institutu a slouží jako animátor skupiny juniorské mládeže, se rozhodl přihlásit k této Víře. Jeho rodiče jsou ale rozhodnutím svého syna znepokojeni. Co uděláte?

ČÁST 7

Bahá'u'lláh nám říká:

„Nebude-li kdo z vás schopen pojmout jistou pravdu, či bude-li o její pochopení usilovat, rozmluvu s ním ved'te v nejvládnějším duchu dobré vůle. Pomozte mu spatřit a poznat onu pravdu, avšak nepokládejte se ani v nejmenším za jemu nadřazené, či za více obdařené.“¹²

V jiném úryvku nás Bahá'u'lláh vyzývá:

„Ó lidé Bahá! Stýkejte se se všemi lidmi v duchu přátelství a družnosti. Budete-li si vědomi jisté pravdy, budete-li se těšit klenotu, o něž jsou druzí ochuzeni, podělte se o něj s nimi jazykem největší laskavosti a dobré vůle. Bude-li následovat přijetí, bude-li záměr naplněn, dosáhli jste svého cíle. Jestliže někdo odmítne, ponechte jej jeho osudu a snažně prostě Boha, aby mu ukázal směr. Střezte se nakládat s ním nevládně. Laskavý jazyk si získává lidská srdce. Je chlebem ducha, odívá slova významem a je zřídlem světla moudrosti a porozumění.“¹³

Všichni se snažíme prokazovat lidem laskavost a trpělivost. Neměli bychom však laskavost zaměňovat s jinými věcmi. Někdy například to, co vypadá jako laskavost, může být ve skutečnosti paternalistickým jednáním, které druhého člověka ponižuje. Paternalisticky se chová člověk, kterému činí obtíže uznat schopnosti ostatních a často se k nim chová laskavě, avšak přistupuje k nim takovým způsobem, jako by to byly děti. I pokrytectví se může jevit jako laskavost; člověk navenek prokazuje tu největší milující laskavost, ale ve skutečnosti má na mysli pouze své vlastní zájmy. Stejně jako laskavost, lze i trpělivost někdy zneužít. Může například sloužit jako ospravedlnění nedbalosti. Abyste se mohli nad těmito myšlenkami hlouběji zamyslet, vypracujte následující cvičení.

1. Velmi laskavě nějaké ženě vysvětlujete učení této Víry. Když nakonec tento člověk s vámi projeví určitý nesouhlas, rozladí vás to. Byla vaše laskavost upřímná? _____

2. Když představujete Víru lidem s nižším formálním vzděláním, než máte vy, a čas od času výklad přerušíte slovy: „Rozumíte tomu, drahoušci?“ Je to laskavost nebo paternalismus? _____
3. Představujete Víru někomu, kdo má nižší formální vzdělání. Rozhodnete se, že mnohé koncepty, které jsou v Bahá'í Spisech obsaženy, jsou pro něho příliš složité, aby je pochopil, a tak Bahá'u'lláhovo poselství zjednodušíte jen na několik prostých myšlenek. Je to laskavost nebo paternalismus?

4. Představujete Víru nějaké ženě, která má nižší formální vzdělání. Přestože to zabere poměrně hodně času, důkladně jí představíte základní pravdy Víry, čtete s ní příslušné úryvky ze Spisů a bavíte se o jejich významu. Je to trpělivost nebo paternalismus? _____
5. Zdá se, že jedna z vašich sousedek je vnímavá k Víře, a tak se rozhodnete, že se s ní pustíte do celé řady diskusí. V průběhu několika rozhovorů jí s velkou laskavostí pomáháte, aby dokázala ocenit význam Bahá'í učení a rozvíjíte její porozumění, dokud nerozpozná Bahá'u'lláha. Poté, co se stane členkou společenství, staráte se o ni dál a pomáháte jí v tom, aby se dozvídala o tomto učení více a začínala se o ně dělit s ostatními. Jedná se o paternalismus? _____
6. Při kampani, v níž navštěvujete domácnosti v nedalekém sousedství, se setkáte s jedním otcem, který, jak se zdá, přímo dychtí po tom, aby se toho o Víře dozvěděl více. Po krátkém rozhovoru vám řekne, že se mu líbí to, co slyšel, a poprosí vás o nějakou literaturu, kterou by si mohl přečíst. Dáte mu malou úvodní knížku a rozhodnete se, že jelikož se zdá, že je tento muž příliš zaneprázdňený, počkáte několik měsíců, než ho navštívíte znovu. Jedná se o trpělivost nebo nedbalost? _____

Napadají vás nějaké další situace, ve kterých se může jistý druh paternalismu nebo pokrytectví halit do hávu laskavosti, anebo nedbalost do hávu trpělivosti?

ČÁST 8

Bahá'u'lláh prohlašuje:

„Povstanou-li, aby učili Mou Věc, musejí dovolit dechu Nespoutaného, aby je podněcoval k činu, a musejí jej šířit do všech světových stran s velikým odhodláním a myslí zcela soustředěnou na Něj, se srdcem naprosto odpoutaným a na ničem nezávislým a s duší posvěcenou nad svět s jeho marnostmi. Patří se, aby si za nejlepší zaopatření na svou cestu zvolili spolehnouti na Boha a aby se oděli láskou svého Pána, Nejvznešenějšího, Nadevše Slavného. Učiní-li tak, jejich slova na posluchače zapůsobí.“¹⁴

‘Abdu’l-Bahá říká:

„Budou bez ustání, dnem i nocí, pracovat, nebudou si všímat zkoušek ani strastí, ve svém úsilí ani na okamžik nepoleví, nebudou vyhledávat odpočinek, zavrhnou

všechn klid a pohodlí, a, odpoutání a neposkvrnění, zasvětit každičký prchavý okamžik svého života šíření božské vůně a velebení Božího svatého Slova.“¹⁵

Ze svého studia Knihy 2 víme, že odpoutání je podmínkou radostného učení. I když doufáme, že služba, kterou vykonáváme, přinese hodnotné výsledky, uvědomujeme si, že pokud příliš lpíme na výsledcích, pokud se necháme přespříliš ovlivňovat chválou nebo kritikou, ztrácíme radost, která nám umožňuje, abychom přidali do kroku. Doplnění níže uvedených vět vám pomůže dále přemýšlet o tom, co to znamená být odpoutání, když vstupujeme na pole učení Víry.

1. Povstaneme-li, abychom učili Věc, musíme dovolit, aby nás _____
_____.
2. Povstaneme-li, abychom učili Věc, naše mysl by měla být _____.
3. Povstaneme-li, abychom učili tuto Věc, naše srdce by měla být _____ a nezávislá na _____.
4. Povstaneme-li, abychom učili tuto Věc, naše duše by měly být _____.
5. Za nejlepší zaopatření na svou cestu bychom si měli zvolit _____.
6. Měli bychom se odít _____.
7. A vstoupivše na pole služby bychom měli pracovat _____, dnem i nocí.
8. Neměli bychom si všímat _____ ani _____, neměli bychom vyhledávat _____, měli bychom zahrnout _____.
9. Odpoutání a neposkvrnění bychom měli zasvětit svého života _____ a _____.

ČÁST 9

Bahá'u'lláh nám říká:

„Volej a svolávej lid k Tomu, Jenž jest Svrchovaný Pán všech světů, s takovým zápalem a zanícením, aby díky tobě všichni lidé zahořeli.“¹⁶

Shoghi Effendi říká:

„Povstaňme a učme Jeho Věc s poctivostí, přesvědčením, porozuměním a energií. To necht' je nejdůležitější a nejnaléhavější povinností každého Bahá'í věřícího. Učiňme z ní převládající vášeň svého života.“¹⁷

Chceme-li uspět ve svém úsilí vést velký počet lidí k oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, musí nás pohánět vášeň učit Víru. Naše srdce musí být zapálena nadšením, neboť jak jinak máme předávat radost z toho, že jsme Bahá'í, nejsme-li sami plni radosti a nadšení? Avšak ve své dychtivosti podílet se s ostatními o Bahá'u'lláhovo poselství bychom si však měli dávat pozor na to, abychom nepřekračovali vhodné hranice a neodrazovali ty, které se snažíme učit. V tomto kontextu často slyšíme výraz „obracení na víru“, což znamená vyvíjet na někoho nepatřičný nátlak za účelem změny jeho víry. Bahá'í mají přísně zakázáno tak činit. Ve snaze vyhýbat se obracení na víru bychom však neměli být natolik pasivní a nepřesvědčiví, aby naše úsilí na poli učení Víry nemělo žádný vliv.

Za účelem toho, abychom vám pomohli se zamyslet nad rozdílem mezi vášní pro učení Víry a obracením na Víru, si přečtěte následující výroky a rozhodněte, v kterých případech by mohlo docházet k překročení vhodné hranice. Tyto výroky označte písmenem „P“. Ve kterých případech by vám natolik chybělo nadšení, že by bylo vaše úsilí neefektivní? Výroky označte písmenem „N“. Ve kterých případech by se váš přístup vyznačoval nadšením, a přece by zůstával v rámci přiměřených hranic? Výroky označte písmenem „V“.

_____ Jste natolik zamilovaní do Víry, že při každé příležitosti přirozeným způsobem a s moudrostí zahrnete do svých rozhovorů Bahá'í principy a učení. Je-li to vhodné, zmíníte se i o zdroji svých myšlenek – o Bahá'u'lláhově Učení.

_____ Jste natolik nadšení, že i když lidé nechtějí vaše vyprávění o Věre poslouchat, prakticky je k tomu donutíte.

_____ Nechcete, aby si lidé mysleli, že jste ve svém náboženství fanatičtí, takže i když se vás zeptají na Víru, odpovíte jen stručně. Když se ale nenechají odradit a zeptají se znovu, nakonec jim dáte nějakou knihu a řeknete jim, aby si ji sami přečetli.

_____ V řadě vesnic, kde jsou lidé velmi otevření a vnímaví, byla pořádána kampaň učení Víry. Váš tým se rozhodl, že nejlepším přístupem bude chodit od jednoho domu k druhému a představovat Víru, protože většinu lidí by ve skutečnosti naštvalo, kdybyste navštívili jednoho souseda, ale nenavštívili je.

- _____ V sousední vesnici byla nedávno zahájena intenzivní kampaň, jejímž cílem je prozkoumat s lidmi, kteří nedávno vyhlásili víru, témata k prohlubování jejich znalostí o tomto učení. Navštívíte několik domácností, ale pokaždé vám ostatní členové rodiny řeknou, že lidé, které hledáte, tam nejsou. Zklamaně odcházíte.
- _____ V sousední vesnici byla nedávno zahájena intenzivní kampaň, jejímž cílem je prozkoumat s lidmi, kteří nedávno vyhlásili víru, témata k prohlubování jejich znalostí o tomto učení. Ačkoli většinu z těch, které hledáte, nenajdete doma, pozdravíte ostatní členy rodiny, které potkáte, a protože víte, že jsou lidé ve vesnici otevření a vnímaví, zeptáte se jich, zda by se nechtěli pustit do rozhovoru o Víře.
- _____ Jste členem jednoho učebního týmu v jedné sousední vesnici, kde mají lidé jen omezený přístup k formálnímu vzdělání a ke zdravotnickým službám. Tým se tedy rozhodne, že nejlepším přístupem bude zdůrazňovat všechny prospěšné věci, které jim Víra může přinést. Slíbíte jim, že když se stanou Bahá'í, pomůžete jim založit vyšší školu pro jejich děti a zřídit malou zdravotnickou kliniku.
- _____ Jste členem jednoho učebního týmu v jedné sousední vesnici, kde mají lidé jen omezený přístup k formálnímu vzdělání a ke zdravotnickým službám. Přesto věříte v jejich duchovní schopnosti a nevyhýbáte se tomu, abyste se s nimi pouštěli do hlubokomyslných rozhovorů o Bahá'u'lláhově učení. Členům vesnické rady vysvětlujete, jak mohou kurzy vzdělávacího institutu, které jsou na tomto učení založeny, pomáhat vytvářet schopnost pracovat pro zlepšování společnosti. Nabídnete jim, že se vrátíte a pomůžete malé skupině mladých lidí se studiem prvního kurzu.
- _____ Každé setkání s lidmi, kteří mají zájem o Víru, zahájíte tím, že rozdáte deklarační karty, a vyzvete je, aby se stali členy Bahá'í společnosti, kdykoliv si to budou přát.
- _____ Setkání s lidmi, kteří se zajímají o Víru, zahajujete často slovy, že Bahá'u'lláhovo poselství je určeno pro celé lidstvo a že je pro vás potěšením, že se můžete s nimi podělit o některé aspekty Jeho učení. Zmíníte se také o tom, že by neměli váhat klást jakékoli otázky, které je napadnou, a vy se je pokusíte zodpovědět, jak to jen budete umět nejlépe. Pokud se vám to bude zdát vhodné, tak ke konci setkání vysvětlíte, co to znamená vstoupit do Bahá'í společnosti, a samozřejmě poznamenáte, že se jedná o osobní záležitost, o které musí každý jednotlivec přemítat sám a bez jakéhokoliv nátlaku.
- _____ Každé setkání s lidmi, kteří se zajímají o Víru, zahájíte vysvětlením, že cílem těchto setkání není obracet je na Víru. Jednoduše si přejete se s nimi podělit o několik myšlenek. Je důležité, aby si udělali dostatek času na to, aby prozkoumali pravdu před tím, než zváží možnost vstoupit do Bahá'í společnosti.

Už nějakou dobu učíte jednu přítelkyni a vidíte, že v jejím srdci plane jiskřička Víry. Jednoho dne se tedy rozhodnete ji vyzvat, aby se připojila k Bahá'í společenství.

Již nějakou dobu učíte jednu přítelkyni a vidíte, že v jejím srdci plane jiskřička Víry. Proto ji nadále zvete na Bahá'í aktivity a myslíte si, že se jednoho dne stane Bahá'í.

Jste členem týmu, který se ve svém sousedství účastní kampaně učení Víry. Ve skutečnosti se ale na diskusích a plánování nepodílíte, ale většinu času trávíte tím, že zíráte do mobilního telefonu. Když se kampaň rozběhne, občas zvednete oči od telefonu, abyste zjistili, co se děje, a abyste přikývnuli na souhlas ostatním členům týmu, kteří se pouští do rozhovorů s lidmi ze sousedství.

Jste členem skupiny, která se účastní kampaně učení Víry ve vašem sousedství. Vaše skupina se vydá na nějaké veřejné místo a vy začnete zastavovat všechny kolemjdoucí s otázkou: „Slyšeli jste už o Bahá'u'lláhovi?“

Účastníte se kampaně na zintenzivnění budování společenství v jednom sousedství. V rámci počáteční fáze kampaně studuje vaše skupina složená především z několika přátel, kteří se tam nedávno přistěhovali, situaci ve vašem sousedství a seznamuje se s prostory, jako jsou školy, parky a komunitní centra, kde se můžete setkávat s mladými lidmi, kteří mají touhu sloužit lidstvu. Na základě toho, co se tato skupina dozví, vymyslí plán, jak zorganizovat celou řadu aktivit: tzn. trávit v těchto prostorách čas, dělat prezentace na místní střední škole, pořádat večerní setkání a navštěvovat domovy jednotlivců, kteří projeví zájem o vzdělávací proces, který je rozvíjený vzdělávacím institutem. Setkáváte se s mladými lidmi a diskutujete s nimi o zvláštích období mládí a o významu, který pro ně má skutečnost, že krácejí po stezce služby, na niž se mohou naučit pomáhat druhým osvojovat si znalosti, dovednosti a duchovní vlastnosti. Jedná se zejména o ty, kteří jsou mladší, než jsou oni sami. Každého, kdo by se chtěl dozvědět více, pozvete, aby pokračoval v rozhovoru na setkáních, která jste na večer naplánovali. Připravujete se na to, že budete pomáhat všem, kdo si přejí začít se studiem hlavní posloupnosti kurzů a doprovázet tyto lidi při skutcích služby, které budou vykonávat. Jste si také vědomi toho, že někteří z nich mohou velmi brzy přijmout víru a nebudete se zdráhat pozvat je do Bahá'í společenství.

Účastníte se kampaně na zintenzivnění budování společenství v jednom sousedství. V rámci počáteční fáze kampaně tráví vaše skupina složená především z několika přátel, kteří se tam nedávno přistěhovali, značnou část času v parcích, školách a komunitních centrech, kde mluvíte s mladými lidmi a zvete je na večerní setkání. Postaráte se o to, abyste zdůraznili, že bude dostatek času na zpěv a na společenská setkávání, přičemž zlehčujete účel tohoto setkání, jímž je, že se s nimi budete bavit o tom, jak mohou svou energii nasměrovat pro službu svému společenství. Jste přesvědčeni o tom, že pokud se vám je podaří tímto způsobem zaujmout a vytvořit si s nimi přátelské vazby, bude snadné pouštět se do rozhovoru o zvláštích období mládí a o významu kráčení po stezce služby. Když však lidé pochopí, k čemu jsou zváni, zůstane jich na místě jen malá část z těch, kteří se účastnili večerních setkání,

a vy se rozhodnete, že budete muset přilákat větší počet lidí, pokud máte dosáhnout stanovených cílů.

_____ Účastníte se týdenní kampaně, při níž navštěvujete mnoho rodin ve své vesnici, kde se mladí lidé účastní dětských hodin nebo skupin juniorské mládeže. Váš tým má v plánu navštívit značný počet domácností a pozvat rodiny, které se zdají být vnímavé, aby se připojily k Bahá'í společnosti. Rozhodnete se, že nejlepším přístupem bude, když se zmíníte pouze o několika myšlenkách, o kterých víte, že místní obyvatelé oslovují, a budete se vyhýbat tématům, která jsou sice důležitá, ale mohla by vyvolat různé otázky; pak vyzvete všechny členy každé domácnosti, aby vstoupili do Bahá'í společnosti.

_____ Účastníte se týdenní kampaně, při níž navštěvujete mnoho rodin ve své vesnici, kde se mladí lidé účastní dětských hodin nebo skupin juniorské mládeže a zvete lidi, kteří jsou vnímaví, aby se připojili k Bahá'í společnosti. Váš tým si všimne, že většina rodin, které navštíví, projevuje dychtivost diskutovat o Bahá'í učení, přičemž někteří přijímají tuto Věc rychle a jiní kladou otázky, které by chtěli dále prozkoumat. Jste si vědomi toho, že tato kampaň je součástí probíhajícího dlouhodobého procesu expanze a konsolidace, a proto s každou rodinou trávíte potřebný čas a odpovídáte na otázky, které jsou pokládány, a prohlubujete jejich porozumění zásadám Víry. Každá návštěva tak v daném společenství prohlubuje kořeny Víry, kromě toho, že tím také přispívá k růstu co do počtu věřících i k násobení aktivit.

ČÁST 10

Jak již bylo zmíněno dříve, důraz, který jsme v naší diskuzi o učení Víry kladli na duchovní vlastnosti, neznamená, že musíme být dokonalí, abychom mohli učit Víru. Jsme spíše vyzýváni k tomu, abychom povstali a sloužili Víře a zároveň neustále přemýšleli o stavu svého nitra a usilovali se o to, abychom ve stále vyšší míře projevovali takové vlastnosti, jako je čistota srdce, nesobeckost, víra, odvaha moudrost, láskyplnost a odpoutání. Existuje samozřejmě mnoho dalších vlastností, které si vyžadují naši pozornost. Jmenujme alespoň některé – štědrost, velkodušnost a neochvějnost. Naše zkoumání by však bylo ledabylé, kdybychom se nezabývali vlastností pokory.

Pokora samozřejmě kráčí po cestách jemnosti. Tím, že se zamilujeme do Boha, zapomínáme na své „já“ a podřizujeme se Jeho Vůli, a dochází k tomu, že jsou naše slova a činy prodchnuty silou. ‘Abdu’l-Bahá říká:

„Učitel musí být při učení sám plně zapálený, aby to, co vysloví, mohlo působit jako plamen ohně a spálit závoj ega a vášně. Musí být rovněž zcela pokorný a skromný, aby to mohlo ostatní povznést, a musí ustoupit do pozadí a úplně zapomenout na vlastní já, aby mohl učit s melodií Zástupu na výsostech – jinak jeho učení nebude mít žádný vliv.“¹⁸

A pokud jde o naše úsilí pomáhat ostatním poznat pravdu této Věci, nám ‘Abdu’l-Bahá říká:

„V souladu s božským učením tohoto slavného zřízení bychom nikoho neměli ponížovat, nazývat ho nevědomým a říkat: ‚Ty nevíš, avšak já vím‘. Spíše bychom na ostatní měli pohlížet s úctou a když se jim snažíme něco vysvětlit nebo ukázat, měli bychom hovořit, jako bychom zkoumali pravdu: ‚Před sebou máme tyto věci. Pokusme se je prozkoumat, abychom zjistili, kde a v jaké podobě můžeme najít pravdu‘. Učitel by se neměl považovat za učeného a ostatní za nevědomé. Taková myšlenka plodí pýchu a pýcha nepřispívá k vlivu promluvy. Učitel by v sobě neměl spatřovat žádnou nadřazenost; měl by hovořit s co největší laskavostí, ponížeností a pokorou, protože taková řeč má vliv a vzdělává duše.“¹⁹

Jaký je rozdíl mezi vášní, na kterou odkazuje první výše uvedený citát, a vášní, o které jsme hovořili v předcházející části?

S ostatními členy své skupiny se pobavte o tom, jak pokora zvyšuje vliv, který vyvolávají naše slova. Napište o tom několik svých myšlenek.

ČÁST 11

Naše diskuse v minulé části zdůrazňuje ještě jednu věc, která se týká pokory a která si zaslouží naši pozornost. Je pravda, že se musíme neustále snažit zdokonalovat svůj charakter a tříbit stav svého nitra při vědomí toho, že účinnost našich snah učít Víru závisí na duchovních vlastnostech, které projevujeme. Avšak nikdy bychom se neměli, byť ani na jediný okamžik, domnívat, že to, čeho na poli učení Víry dosáhneme, je výsledkem našich zásluh. Pokora nás ochrání před tím, abychom získali pocit vlastní důležitosti.

Musíme vždy oddělovat to, čeho jsme dosáhli při učení Víry, od nás samotných. Jakákoli role, kterou sehraje, když pomáháme jiné duši rozpoznat Bahá'u'lláha, je dar, který nám udělil Bůh. On si vybírá ty, jejichž prostřednictvím bude konat. Můžeme pouze doufat, že se staneme řečištěm, jehož prostřednictvím bude On působit a snažit se získat takové vlastnosti, které nám umožní, abychom se stali Jeho nástroji. Ve Skrytých slovech stojí:

„Pokoř se přede Mnou, abych tě mohl milostivě navštívit. Povstaň pro triumf Mé věci, abys ještě na zemi mohl dosáhnout vítězství.“²⁰

Následující úryvek z dopisu napsaného jménem Strážce nás varuje:

„Důvodem, proč jste na poli učení nedosáhli tak mnoho, může být míra, do jaké jste se dívali na vlastní slabosti a neschopnost šířit Poselství. Oba, Bahá'u'lláh i Mistr, nás opakovaně nabádají, abychom si nevšímalí vlastních nedostatků a vložili celou svou důvěru v Boha. On nám přijde na pomoc, jakmile povstaneme a staneme se aktivním prostředníkem, jímž bude proudit Boží štědrost. Myslíte si, že jsou to učitelé, kdo obrazejí jiné na Víru a mění lidská srdce? Ne, to určitě ne. Jsou to pouze čisté duše, které učiní první krok, a poté dovolí, aby jimi pohyboval Bahá'u'lláhův duch a působil skrze ně. Pokud kterákoliv z nich byť i na sekundu považuje to, čeho dosáhla, za výsledek svých vlastních schopností, její práce končí a začíná její pád. Toto je skutečný důvod, proč tolik schopných duší po vykonání skvělých činů služby najednou zjistilo, že jsou zcela bezmocné a snad i odvrhnuté Duchem Věci jako nepotřebné duše. Kritériem je míra, do jaké jsme připraveni, aby skrze nás působila Boží vůle.

Přestaňte tedy myslet na své slabosti a zcela se spolehněte na Boha. Necht' vaše srdce zahoří touhou sloužit Jeho poslání a šířit Jeho volání. Pak uvidíte, jak se výřečnost a síla měnit lidská srdce stanou samozřejmostí.

Shoghi Effendi se zajisté bude modlit za váš úspěch, pokud povstanete a začnete učit. Ve skutečnosti už jen to, že povstanete, vám získá Boží pomoc a požehnání.“²¹

Můžete uvést několik příkladů, jak může pýcha a domýšlivost učinit jinak schopného učitele Věci neefektivním? _____

Za účelem hlubšího zamyšlení se nad různými formami, které může pýcha ve vztahu k učení Víry nabývat, proveďte nyní následující cvičení:

1. Probíhá kolektivní úsilí učit Víru jednotlivce a rodiny, které je spojeno s aktivitami budování společenství v jednom sousedství. Účastníci jsou rozděleni do týmů a jsou požádáni o to, aby využívali přístup, který se při dřívějších příležitostech osvědčil jako účinný. Jeden účastník má však pocit, že tento přístup mu neumožňuje využívat to, co on sám považuje za své nejlepší schopnosti. Které z následujících reakcí nesvědčí o jeho pýše?

- _____ Odmítnout zúčastnit se projektu, protože mu to neumožňuje využít svého talentu tak, jak by si přál.
- _____ Radostně se zúčastnit projektu, pracovat po boku ostatních účastníků, a to jakýmkoliv způsobem, který třeba, a využívat svých dalších schopností.
- _____ Hledat na kolektivním projektu chyby a říkat, že přístup, který byl přijat, není dobrý, protože nevyužívá všech talentů a schopností účastníků.
2. Skupina přátel sloužících v jednom sousedství se dozví o určitém přístupu k učení Víry, který v jiném sousedství onoho regionu přináší vynikající výsledky. Který z těchto přístupů by byl nejvhodnější reakcí u skupiny, ve které by se neprojevovala ani pýcha, ani nedostatek moudrosti?
- _____ Dojít k závěru, že dokud nebude tento přístup prozkoumán, pravděpodobně nebude v jejich sousedství fungovat, protože podmínky jsou jiné.
- _____ Dojít k závěru, že když tento přístup fungoval na jednom místě, měl by fungovat i na jiném a měl by být přijat okamžitě a beze změny.
- _____ Pečlivě prozkoumat přístup, aby se zjistilo, zda by mohl zcela nebo zčásti fungovat i v novém prostředí, a na tomto základě tento přístup využívat a upravovat, a to jakýmkoli způsobem, jaký si vynutí zkušenost.
3. Nějaká žena ze sousedství, v němž proces budování společenství výrazně pokročil, navštěvuje jedno blízké sousední na žádost institucí Víry. Práce na tomto poli postupuje, ale nedostala se příliš daleko, a tato žena byla požádána o to, aby přátelům v jejich úsilí pomáhala. Která z následujících možností nesvědčí o její pýše?
- _____ Dává přátelům v sousedství jasně najevo, že ji sem poslaly instituce a předloží jim dlouhý seznam pokynů, kterými se mají řídit.
- _____ Neustále a s nadšením hovoří o pokrocích, kterých bylo dosaženo v místě, kde bydlí, a lidem ze sousedství, které navštěvuje, neposkytne žádnou příležitost k tomu, aby se podělili o zkušenosti, jež zažívají ve své vlastní realitě.
- _____ Naslouchá tomu, co přátelé ze sousedství o svých zkušenostech říkají, podílí se s nimi na plánování a aktivitách, a, je-li to vhodné, dělí se o to, co se naučila v sousedství, kde žije, což jim může přijít užitečné, až se budou rozhodovat o svých dalších krocích.
4. V jednom sousedství se brzy rozběhne kampaň, která má přivést stále více mladých lidí do rozhovoru o tom, jak mohou rozvíjet své nadání a schopnosti a jak mohou přispívat ke zlepšování stavu svých společenství. Lidé, kteří projeví zájem, budou pozváni ke studiu kurzů vzdělávacího institutu, aby si vytvořili schopnost sloužit. Všichni účastníci kampaně jsou rozděleni do dvojic. V určitém týmu utvoří jedna velmi zkušená žena dvojici s člověkem méně zkušeným, který v této věci musí teprve získat odvalu a sebedůvěru. Která z následujících možností svědčí o nedostatku pýchy u zkušenějšího člena týmu?
- _____ Často skákat do řeči pokaždé, když s mladými lidmi mluví méně zkušený člen týmu a nakonec rozhovor zcela ovládnout.

_____ Nechat méně zkušeného člena, aby v rozhovorech s mladými lidmi mluvil většinu času, přičemž si v duchu zaznamenávat chyby, o kterých si myslí, že je dělá, aby si s ním později mohla promluvit o jeho nedostatcích a poučit ho o tom, jak se takové rozhovory mají vést.

_____ Zahajovat většinu rozhovorů, ale rychle do nich vtáhnout i druhého člena a pomáhat mu, dokud se nenaučí přirozeněji rozmlouvat s mladými lidmi.

ČÁST 12

V předcházejících částech jsme zkoumali pokoru ze dvou úhlů pohledu – jako vlastnost, která obdařuje naši řeč vlivem a jako ochranu před nástrahami, s nimiž se můžeme setkat při našich snahách duchovně růst. Existuje však ještě jeden důležitý přínos, kterým pokora přispívá k našemu životu a který se obzvláště týká učení. Pokora nám umožňuje, abychom ke všemu, co děláme, obzvláště pak ke svým snahám při službě této Věci, přistupovali s postojem učení se. Bez tohoto přístupu máme tendenci zaslepeně nevidět svou vlastní nevědomost a věřit, že víme to, co nevíme. Nejchválnějším znakem těch, kteří pokorně kráčí po stezce Boží, je jejich ochota učit se.

Můžeme si položit otázku: proč je pro ty z nás, kteří se chtějí stát efektivními učiteli Věci, tolik důležité mít pozitivní přístup k učení sebe sama? Abyste mohli odpovědět na tuto otázku, zamyslete se nad tím, co víte o učení Víry. Znáte vždy ten nejhodnější přístup, který máte použít? Víte v každé situaci, která se vám naskytne, co máte říci a jak to máte říci? Myslete si, že v jednom nebo dvou kurzech se můžete naučit vše, co potřebujete vědět o skutku, který je natolik posvátný? Může se učení Víry zredukovat pouze na nějakou formulku? Určitě budete souhlasit s tím, že odpověď na všechny tyto otázky zní „ne“, a že jediným rozumným způsobem, jak zvyšovat svou efektivitu při učení Víry, je přijmout postoj učení se.

Ve své snaze stávat se při učení Věci stále efektivnějšími, bychom si měli dávat pozor na to, abychom nepadli do pastí a nepodlehli pokušení, že se budeme s ostatními lidmi ve společenství hádat o to, jaké se mají používat metody učení Víry a přístupy k němu. Nebudeme-li opatrní, můžeme být snadno zataženi do takového druhu hádek, v nichž jsou všichni přesvědčeni o tom, že objevili tu správnou „formulku“, a že pokud učení Víry neprobíhá podle nás, „úspěch“ není možný.

Tohoto chování se můžeme vyvarovat, pokud si uvědomíme, že učení Věci je něco, čemu se musíme naučit. Od omezení, která jsme si sami vytvořili, se oprostíme pouze tehdy, když v každém úsilí učit Víru budeme spatřovat příležitost pro získávání hlubších vhledů a zvětšování svého porozumění duchovní dynamice, která s tím souvisí. Naše rozhovory s našimi Bahá'í přáteli jsou nejplodnější tehdy, když si vyměňujeme své názory, dělíme se o zkušenosti a rozebíráme, co přispívá k efektivnímu učení Víry. Každý z nás je vyzván k tomu

„... se pravidelně zamýšlet nad účinnými způsoby, jak učit Víru ve svém okolí ... Duše, kterým se dostalo požehnání víry, mají přirozené přání se o tento dar podělit v rozhovorech s příbuznými, přáteli, spolužáky, spolupracovníky i s těmi, s nimiž se nikdy předtím nesetkali, a na každém místě a v každém okamžiku hledají naslouchající uši. Rozdílná prostředí a okolnosti nabízejí rozdílné přístupy a přátelé by měli být zapojeni do stále pokračujícího procesu učení se o tom, co je na místě, kde se nacházejí, nejúčinnější.“²²

Přečtěte si níže uvedené situace. Jak byste na každou z nich reagovali, kdybyste byli odhodláni spatřovat v každé snaze o učení Víry příležitost, abyste se něčemu naučili?

1. Rozhodnete se, že budete ve svém domě každý týden pořádat setkání, na kterých se bude hovořit o Víře. Pozvete asi deset lidí, kteří o to při různých příležitostech projeví zájem. Na každé setkání si zvolíte jedno téma, připravíte si je a stručně o něm pohovoříte.. Poté poskytnete prostor pro otázky. Na závěr následuje malé občerstvení a společenská část se zpěvem písní. Po několika týdnech přicházejí už jen dva lidé. Rozhodnete se, že:

_____ setkání musí být zábavnější a společenštější.

_____ byste měli tato setkání vyškrtnout ze svého plánu – nakonec to nebyl až tak dobrý nápad.

_____ byste na několika následujících setkáních měli vyzkoušet jiný formát – například společně studovat vybrané krátké úryvky ze Spisů na různá témata, aby se vaši přátelé seznámili se Slovem Božím, a pak stavět na této zkušenosti.

_____ byste měli vyhledat lidi, kteří již na tato setkání nechodí a zeptat se jich, proč se jich přestali účastnit.

2. Když jste se dozvíдали o Víře, existovalo několik principů, které na vás zapůsobily nejvíce, a proto máte pocit, že nejlepší způsob, jak učit ostatní, je představovat jim stejné principy. Zjišťujete však, že lidé, s nimiž mluvíte, nejsou nijak zvlášť nadšeni myšlenkami, které pronášíte. Dojdete k závěru, že:

_____ potřebujete získat větší praxi při představování těchto principů.

_____ byste měl/a vyhledávat lidi, kteří jsou jako vy, a učit pouze je.

_____ nejste rozeným učitelem a měl/a byste Víře sloužit nějakým jiným způsobem.

_____ v budoucnu byste se měl/a snažit porozumět obavám, které zaměstnávají mysl lidí, s nimiž se setkáváte, a do rozhovorů, které s nimi vedete, začleňovat příslušné aspekty z učení této Víry.

3. Jste součástí týmu, který se rozhodl zaměřit své úsilí na určitou skupinu obyvatel a dělit se s nimi Bahá'u'lláhovo poselství. Po nějaké době si z otázek, které kladou, všimnete toho, že všichni mají zřejmě potíže s převládajícím pojetím Boha. Tým se rozhodne, že:

_____ Je lepší o tomto tématu nemluvit. Pokud ho lidé ve vašich diskusích nadhodí, rychle přejdete k jinému tématu.

_____ Lidé, kteří mají potíže s konceptem Boha, nejsou vnímaví k Víře, takže byste neměli trávit čas tím, že se je budete snažit učit.

_____ Požádáte někoho zkušenějšího, aby vás doprovázel a mluvil o existenci Boha s lidmi, které navštěvujete. Pokud to nebude fungovat, pak je necháte být a nebudete na ně dále naléhat.

_____ Po prostudování některých příslušných úryvků ze spisů váš tým společně připraví krátké prohlášení, které těm, jež navštěvujete, pomůže pochopit, co Bahá'u'lláh učí o Bohu. Budete naslouchat jejich reakcím, přemýšlet o výsledcích, podíváte se do spisů, abyste našli odpovědi na pokládané otázky, a upravíte své prohlášení s ohledem na hlubší poznatky, které tým získá na základě zkušeností, a z úryvků, které budete společně studovat. V tomto postupu budete pokračovat do chvíle, dokud vaše úsilí nezačne přinášet uspokojivé výsledky.

4. Jste součástí týmu, který se podílí na několika vysoce efektivních kampaních učení Víry v sousedství. Značný počet rodin už tuto Věc přijal. Jste si vědomi toho, jak je pro ně důležité, aby si prohlubovali své znalosti o Víře, a proto váš tým pravidelně navštěvuje většinu jejich domovů a s lidmi z domácností diskutuje o tématech, kterým se věnuje třetí oddíl Knihy 2. Tým nyní přemýšlí o tom, jak postupovat, aby se zvýšila jejich oddanost Víře a zároveň se jim umožnilo, aby se s ostatními dělili o Bahá'u'lláhovo učení:

_____ Společně si připravíte seznam třiceti přednášek na nejrůznější témata a při každé návštěvě přednesete nové téma, přičemž se budete pečlivě řídit svým seznamem, abyste zajistili, že proberete všechna témata, která jste si vybrali.

_____ Každé rodině dáte malou brožurku o Víře a požádáte lidi z těchto rodin, aby si z ní v období mezi vašimi návštěvami přečetli určitý počet stránek. Při svých návštěvách se tedy s nimi budete bavit o všech otázkách, které budou pokládat.

_____ Obáváte se, že budete používat přístup, který bude trvat příliš dlouho. Takže namísto toho, abyste i nadále navštěvovali jednu rodinu za druhou, budete je zvat jednou za týden na setkání. Budou se scházet u někoho doma a budete se tam bavit o Víře. „Lidé, kteří se opravdu mají zájem učit, přijdou,“ říkáte si navzájem.

_____ Vymyslíte jedno základní téma související s Vírou, o kterém by se chtěli dozvědět, více, a najdete ve spisech příslušné úryvky k tomuto tématu. Poté navštívíte jednu z rodin, abyste se s ní podělili o vybrané úryvky a diskutovali s ní o těchto myšlenkách. Poté se zamyslíte nad výsledky tohoto setkání, podíváte se do spisů, podle potřeby upravíte výběr úryvků a tento upravený výběr použijete při návštěvě jiné rodiny. Mezitím s ohledem na připomínky, které při návštěvě první rodiny zazněly, vyberete další soubor myšlenek a úryvků, které s nimi budete při druhé návštěvě studovat. Takto budete pokračovat, dokud si nevytvoříte určitý formát pravidelných návštěv zaměřených na řadu témat. Současně budete s těmito rodinami zkoumat, jak by se stejná témata dala probírat s jejich sousedy, příbuznými a přáteli.

ČÁST 13

Cvičení v předchozí části nám pomohla pochopit, že ať už se věnujeme osobnímu učení Víry nebo kolektivnímu učení Víry, vyvstávají důležité otázky, když konáme a přemýšlíme o výsledcích naší činnosti. Jeden soubor otázek, které se budou znovu a znovu objevovat, když zaujmeme tento postoj učení se, souvisí se způsobem, jakým přistupujeme k učení Víry, a s postoji, které při provádění tohoto posvátného aktu zaujímáme. Měli bychom Bahá'u'lláhovo Poselství okamžitě předat každému, s kým se setkáme, nebo bychom si měli vybírat? Měli

bychom o Víře hovořit přímo, tedy jako o náboženství pro současné lidstvo nebo bychom měli náš rozhovor omezit na obecnou diskusi o principech, které jsou pro lidi snadno přijatelné? Měli bychom se zmiňovat o těch aspektech tohoto učení, o kterých víme, že budou pro posluchače výzvou, nebo bychom taková témata měli nechat na později, až daný člověk přijme Víru? Chceme-li být přesvědčiví, měla by být naše prezentace působivá a ohromující, nebo bychom měli hovořit s co nejmenším zanícením?

V níže uvedeném úryvku nám Strážce v tomto ohledu dává neocenitelné rady. Je možné, že některá slova nebudete znát, a proto si před studiem tohoto citátu možná budete přát zopakovat si následující seznam definic:

Provokativní:	vzbuzující hněv nebo silný nesouhlas
Netečný:	nečinný, pasivní
Fanatický:	plný přílišného či nevhodného nadšení
Přehnaný:	to, co přesahuje hranici běžného či vhodného
Liberální:	svobodomyšlný, nespoutaný tradicemi či pravidly
Výklad:	vysvětlení významu či smyslu; prezentace určitého tématu
Obezřetný:	ostražitý, opatrný
Smířlivý:	ochotný ustoupit
Laik:	člověk, který není příslušníkem duchovenstva
Opoprvzlivý:	projevující neúctu či opovržení, pohrdavý
Oslabovat:	kousek po kousku zmenšovat
Nabídnout:	předložit k přijetí
Nekompromisní:	nečinící, nepřipouštějící ústupky, neústupný; neoblomný

Nyní si přečtete následující citát ze Spisů Strážce:

„Nesmí být ani provokativní, ani neteční, ani fanatičtí, ani přehnaně liberální ve výkladu základních a zásadních rysů své Víry. Musí být buď obezřetní či směli, musí jednat hbitě nebo vyčkávat, musí používat přímou či nepřímou metodu, musí být vyzývaví či smířliví; to vše v naprostém souladu s duchovní vnímavostí duše, se kterou se setkají, ať už je to urozený člověk či prostý občan, severan či jižan, laik nebo kněz, kapitalista či socialista, státník či princ, řemeslník nebo žebrák. Při představování Bahá'u'lláhova Poselství nesmí váhat ani se zdráhat. Nesmí opovrhovat chudými, ani být bázlivi před velkými. Při výkladu pravd Víry nesmí ani přehnaně zdůrazňovat ani oslabovat pravdu, kterou prosazují, ať už jejich posluchač patří ke královskému rodu nebo mezi duchovní, ať je to politik, obchodník nebo člověk z ulice. Všem lidem bez rozdílu, urozeným i neurozeným, bohatým i chudým, musí v této kritické hodině nabízet s otevřenými dlaněmi, zářícím srdcem, výřečným jazykem, nekonečnou trpělivostí, nekompromisní věrností, velkou moudrostí a neotřesitelnou odvahou Kalich Spásy ...“²²

1. Shoghi Effendi nám říká, že při učení Věci nesmíme být ani _____, ani _____ ve _____ rysů Víry.
2. Ani nesmíme být ve svém výkladu _____ ani _____.

3. Musíme být _____ či _____, musíme jednat _____ nebo _____, musíme používat _____ či _____ metodu, musíme být _____ či _____; to vše v naprostém souladu s _____ duše, se kterou se setkáme.
4. Když učíme věc, musíme jednat v naprostém _____ s _____ duše, se kterou se setkáme, ať už je to urozený člověk či _____, severan či _____, laik nebo _____, kapitalista či _____, státník či _____, řemeslník nebo _____.
5. Při představování Víry nesmíme _____ ani _____.
6. Nesmíme _____ chudými, ani _____ před velkými.
7. Při výkladu pravd Víry nesmíme ani _____ ani _____ pravdu, kterou prosazujeme, ať už náš posluchač patří ke _____, nebo mezi _____, ať je to _____, nebo _____.
8. Všem lidem bez rozdílu musíme v této kritické hodině nabízet s _____ dlaněmi, s _____ srdcem, _____ jazykem, _____ trpělivostí, _____ věrností, _____ moudrostí a _____ odvahou Kalich Spáasy.

ČÁST 14

Prozkoumejme nyní výše zmíněný citát podrobněji a pokusme se identifikovat některé z jeho praktických důsledků.

1. Citát nám říká, že bychom neměli být při učení Věci provokativní. Z následujících situací označte písmenem „P“ ty, ve kterých je vaše prezentace provokativní:

- _____ Abyste oddanému následovníkovi jiné Víry dokázali, že lidstvo potřebuje nový Projev Boží, zahájíte svou prezentaci tím, že poukážete na vše, co se v jeho náboženství stalo špatného.
- _____ Vysvětlujete oddanému následovníkovi jiného náboženství, že Projevy Boží jsou jako zrcadla odrážející světlo slunce. Odrážejí Boží vlastnosti a zjevují Jeho božské přívlastky. Přestože se zrcadla mohou lišit, odrážejí Světlo stejného Slunce. Tímto způsobem mu postupně pomůžete pochopit, že přijetí Bahá'u'lláha neznamena odmítnutí Projevů, kteří přišli před Ním.
- _____ Učíte někoho, kdo si není jist, zda věří v existenci Boha. Zahájíte rozhovor prohlášením, že Bahá'u'lláh je Nejvyšší Projev Boží.
- _____ U vás doma se sejde menší skupina lidí. Většina z přítomných zatím neprojevila o Víru žádný zvláštní zájem, a vy doufáte, že jim toto učení představíte způsobem, který upoutá jejich pozornost. V průběhu diskusí důrazně prohlásíte, že se v budoucnosti všichni stanou Bahá'í.
- _____ Hovoříte s někým, kdo je obklopen veškerým pohodlím, které život přináší, a zahájíte svůj rozhovor prohlášením, že bohatství je závoj mezi člověkem a Bohem.
- _____ Seznámíte se s jedním knězem, který se upřímně zajímá o Víru, a požádá vás, abyste mu vysvětlili něco z Bahá'u'lláhova Učení. První věcí, kterou mu řeknete, je, že v tomto věku Bůh zrušil kněžský úřad.

2. Když učíme Věc, neměli bychom být neteční či pasivní. V kterých z níže uvedených situací jste příliš lhostejní? Označte je písmenem „N“.

- _____ Někdo se vás zeptá, co je na Bahá'í Víře výjimečného. Odpovíte: „Bahá'í Víra je jako všechna ostatní náboženství. Její podstatou je být ke všem laskavý a všechny milovat.“
- _____ Vaše metoda učení spočívá v tom, že Víru představujete jako sbírku vznešených principů, které může přijmout každý. „Nastolení míru“, řeknete například, „kdo by v něco takového nevěřil?“ Jakmile začne Víra lidi přitahovat, ponecháte je vlastnímu osudu. Občas jim řeknete, že by si mohli přečíst nějakou knihu, mají-li zájem. To je asi nejvíc, co kdy uděláte.
- _____ Někdo, kdo má velmi blízko k Víře, se vás zeptá, jak je to s financováním a příspěvků. Celá vaše odpověď zní: „Samozřejmě, že jako ve všem v životě, i zde jsou potřebné nějaké peníze. Ale přispívat budeš, jen když budeš chtít.“
- _____ Někdo, kdo je velmi blízko k Víře, se vás zeptá na financování a příspěvků. Řeknete mu, že přispívání do fondů Víry je posvátnou povinností každého věřícího a vysvětlíte mu duchovní význam oběti, která znamená zřeknout se toho, co je nižší, a obdržet to, co je vyšší. „Přispívání do fondu“, řeknete, „je nedílnou součástí naší práce na budování lepšího světa.“

_____ Jeden z vašich přátel, který již nějakou dobu studuje Víru, vás požádá, abyste mu vysvětlili koncept Věčné Smlouvy. Řeknete mu, že je to velmi jednoduché: „Mezi člověkem a Bohem existuje dohoda. Čas od času nám Bůh pošle Svůj Projev, my Ho rozpoznáme a snažíme se co nejlépe dělat to, co nám říká.“

_____ Jeden z vašich přátel, který již nějakou dobu studuje Víru, vás požádá, abyste mu objasnili koncept Věčné Smlouvy. Stručně mu vysvětlíte, že Bůh nás stvořil ze Své lásky k nám a přislíbil nám, že nás nikdy neopustí a že nás bude prostřednictvím Svého Projevu čas od času seznamovat se Svým Záměrem a Vůlí; my zase slibujeme, že rozpoznáme Projev pro náš Den a budeme se řídit Jeho učením.

3. Když učíme Věc, neměli bychom být ve svém vystupování fanatictí. Označte písmenem „F“ ty z následujících situací, ve kterých se jedná o fanatické chování.

_____ Někdo, kdo zkoumá Víru, se vás zeptá, jaké to je být Bahá'í. Řeknete mu, že stát se Bahá'í není nic snadného. „Pro Víru se musíš všeho vzdát. Je to buď všechno, nebo nic.“

_____ Pořádáte doma setkání se skupinou přátel, kteří k vám přijdou poprvé, aby se něco dozvěděli o Víře. Začnete tím, že je požádáte, aby si stoupli do kruhu, chytili se za ruce a zpívali „Alláh-u-Abhá“.

_____ Začínáte učit jednu oddanou následovnici jiné víry. Řeknete jí, že čas jejího náboženství již vypršel a ona se s tím musí smířit. Měla by se svého náboženství vzdát. Řeknete: „Přišel Bahá'u'lláh, Boží Posel pro tento Věk. Měla bys odhodit minulost.“

_____ Vysvětlujete někomu Víru. Tento člověk nesouhlasí s jednou z věcí, o které jste se zmínili. Začnete se s ním přit a řeknete, že mu ukážete ve svatých Spisech jeho vlastního náboženství, že nemá pravdu.

_____ Vysvětlujete někomu Víru a tento člověk nesouhlasí s jednou z věcí, o které jste se zmínili. Vidíte, že toto téma se ho palčivě dotýká. Vezmete na vědomí jeho znepokojení a řeknete: „Jestli chceš, můžeme si o tomto tématu popovídat někdy jindy. Ale je tolik věcí, na kterých jsme se shodli. Pokusme se je dnes spolu prozkoumat.“

_____ Vysvětlujete jednomu z vašich přátel zákony Víry. Prohlásíte: „Poslušnost zákonům Božím je podstatou náboženství. Důvodem toho, proč je dnešní svět v tak ubohém stavu, je, že se lidstvo neřídí Bahá'u'lláhovými zákony. Každý, kdo neposlouchá Jeho zákony, bude v příštím světě souzen.“

_____ Vysvětlujete jednomu ze svých přátel zákony Víry. Řeknete: „Bahá'u'lláh nám říká, že Jeho zákony jsou lampami Jeho milující prozřetelnosti. Jeho zákony nám osvětlují cestu a vedou nás ke skutečnému štěstí. Přesto ale nejsme dokonalí a někdy chybujeme. Pokud ale přijmeme Bahá'u'lláha a modlíme se k Němu, On Sám nám pomůže překonávat naše slabosti a dá nám sílu poslouchat Jeho zákony.“

4. Při učení Víry bychom neměli být přehnaně liberální. Rozhodněte, ve kterých situacích tak činíte a označte je písmenem „L“:

_____ Někdo, kdo zkoumá Bahá'í Víru, se vás zeptá, zda jsou v Bahá'í společenství nějací vůdci. Vaše odpověď zní: „Nemáme kněze ani církevní hodnostáře, kteří by vstupovali mezi nás a Boha. Všichni žijeme podle svého vlastního svědomí. Nikdo nám neříká, co máme dělat.“

_____ Někdo, kdo zkoumá Bahá'í Víru, se vás zeptá, zda jsou v Bahá'í společenství nějací vůdci. Vysvětlíte: „Bahá'í společenství řídí své záležitosti prostřednictvím celosvětového správního systému, který se skládá z orgánů na národní i místní úrovni. Nazývají se Národní a Místní duchovní rady. Tyto rady jsou voleny bez nominací a kampaní, a volby probíhají v duchovně povznášející atmosféře modlitby. Rovněž existuje skupina význačných věřících, kteří jsou jmenováni za účelem toho, aby těmto institucím poskytovali rady, a inspirovali a povzbuzovali své Bahá'í souvěrce. Všechny tyto instituce spadají pod působnost mezinárodního správního orgánu, který se nazývá Světový dům spravedlnosti.“

_____ Někdo, koho učíte Víru, se vás zeptá, co se od jednotlivce očekává ohledně jeho vztahu k Bahá'í administrativě. Odpovíte: „No, víte, Bahá'í Víra musí mít nějaký správní systém, takže máme takzvané Duchovní rady. Každá rada má devět členů. Jsou to volené instituce, které spravují záležitosti Víry na místní a národní úrovni, ale vy je jen musíte poslouchat tak, jak vám přikazuje svědomí.“

_____ Učíte někoho Víru a on vám řekne, že se mu líbí vše, co si doposud vyslechl až na jednu věc – totiž že Bahá'í nevěří v reinkarnaci. Řeknete: „To je naprosto v pořádku, protože Bahá'í věří v jednotu v rozmanitosti, což znamená i rozmanitost názorů.“

_____ Někdo vám položí otázku, jak Bahá'í šíří svou Víru. Odpovíte prostě, že Bahá'í nikoho neobracejí na víru. „Zkrátka vedeme Bahá'í život a když nám lidé položí nějaké otázky, řekneme jim o Víře.“

_____ Někdo, kdo si něco přečetl o Víře a projevil o ni zájem, vás požádá, abyste mu vysvětlili, co se požaduje od lidí, kteří vstoupí do Bahá'í společenství. Řeknete: „Náboženství je osobní záležitost. Je to způsob života. Je to něco, co prostě cítíte ve svém srdci. Samozřejmě, že v Bahá'í Víře existuje několik zákonů, ale měl byste je dodržovat pouze tak, jak vám přikazuje vaše svědomí.“

_____ Někdo, kdo si něco přečetl o Víře a projevil o ni zájem, se vás zeptá, abyste vysvětlil/a, co se vyžaduje od lidí, kteří vstupují do Bahá'í společenství. Odpovíte: „Podstatou náboženství je poznávat Boha prostřednictvím Jeho Projevu, zůstávat neochvějný v lásce k Němu a řídit se Jeho učením. Naše láska k Bohu se týká i Jeho stvoření; milujeme lidstvo a plníme svou zodpovědnost vůči Víře tím, že pracujeme na zlepšování společnosti.“

_____ Hovoříte s několika přáteli o tématu výchovy dětí. Poté řeknete: „Bahá'í Víra učí, že děti se rodí dobré. Pokud je milujete a pomáháte jim rozvíjet si to, čím je Bůh obdařil, vyrostou z nich dobří lidé.“

_____ Hovoříte s několika přáteli o tématu výchovy dětí. Poté řeknete: „Bahá'í Víra nám říká, že děti mají schopnost být dobré, ale mají také sklony, které se musí kontrolovat. Potřebují výchovu, aby se vydaly správnou cestou a mohly si rozvinout veliký potenciál, kterým je každé z nich obdařeno.“

5. Rozhodněte, jaké reakce budou přiměřené v každé z níže uvedených situací, když se snažíte zvolit postup, jak učit Víru. U každé situace lze použít jednu či více možností.

a. být obezřetný	e. použít přímou metodu
b. být smělý	f. použít nepřímou metodu
c. jednat hbitě	g. být vyzývavý
d. moudře čekat	h. být smířlivý

_____ Do místního Bahá'í centra přijde nějaká rozrušená žena. Řekne vám, že si na internetu přečetla něco o Víře a chce se o Bahá'u'lláhovi dozvědět více. Vysvětlí, že v hloubi srdce vždy cítila, že Bůh lidstvo nikdy neopustí a že vám pošle další Projev Boží.

_____ S celou rodinou jste se přestěhovali na vesnici, kde nikoho neznáte. Jednoho dne krátce po vašem příjezdu k vám přijde soused, aby vás přivítal a představil se. Současně vám dá jasně najevo, že všichni obyvatelé vesnice jsou ve svém náboženství velmi jednotní a že se jim nelíbí to, jak k nim přichází tato „jiná“ náboženství a snaží se lidi rozdělovat.

_____ S celou rodinou jste se přestěhovali na vesnici, kde nikoho neznáte. Jednoho dne k vám krátce po vašem příjezdu přijde soused, aby vás přivítal a představil se. Všimne si několika Bahá'í knih na stole, a zeptá se vás: „Co je to Bahá'í Víra?“

_____ Připojili jste se k organizaci lidí, kteří se zajímají o prosazování míru. Jeden člověk, kterému se obzvláště líbily myšlenky, jež jste na setkání prezentovali, pevně věří, že jedinou cestou, jak dosáhnout ve společnosti významných změn, je stranická politická činnost. Na každém setkání této organizace si dává záležet na tom, aby si s vámi promluvil.

_____ Člověk, se kterým pracujete, vám už při různých příležitostech řekl, že nevěří v Boha. Přitahuje ho však mnoho myšlenek, které jste mu představili a které se týkají sociálních problémů, jako například rovnoprávnost mužů a žen nebo potřeba všeobecného vzdělání.

_____ Na vesnické schůzi, jíž se účastnilo několik náčelníků z daného kraje, jste uvedli několik myšlenek týkajících se vzdělávání dětí. Jeden z vesnických náčelníků k vám poté přijde, aby si s vámi promluvil. Řekne, že ví, že jste Bahá'í a že se mu líbily mnohé návrhy, které jste přednesl. Má zájem dozvědět se o Bahá'í Víře něco více.

_____ Jedna z věřících, která přijala Víru teprve nedávno, vás pozve domů, abyste se setkali s její rodinou. Rodina nesouhlasí s tím, že je Bahá'í, a snaží se ji přesvědčit, aby Víru opustila.

_____ Jedna z věřících, která přijala Víru teprve nedávno, vás pozve domů, abyste se setkali s její rodinou. Řekne vám, že všichni jsou Vírou nadšeni a nemohou se už dočkat, až se o ní dozví něco více.

6. Snažte se přemýšlet o tom, jaké přístupy se mohou u nějakého člověka vyskytovat a jaké duchovní vlastnosti může tento člověk postrádat, pokud:

– opovrhuje chudými: _____

– projevuje bojácnost před velkými: _____

7. Uveďte příklad toho, jak při výkladu pravd Víry může člověk.

– přehnaně zdůrazňovat pravdu: _____

– oslabovat pravdu:: _____

ČÁST 15

Následující citát od Strážce nám připomíná, že tak jako ve všem ostatním, i při učení Víry bychom se měli obracet k ‘Abdu’l-Baháovi, když se v každé situaci snažíme zvolit ten nejvhodnější přístup k učení Víry:

„Mějme rovněž na mysli příklad, který nám jasně poskytl náš milovaný Mistr. Moudrý a taktní ve svém přístupu, bdělý a pozorný při prvním kontaktu s lidmi, otevřený a liberální ve všech veřejných projevech, obezřetný a pozvolný při odhalování základních pravd Věci, zanícený ve Svých veřejných výzvách, a přece střízlivý v argumentaci, sebevědomý v tónu řeči, neochvějný ve Svém přesvědčení, důstojný ve způsobech – to byly význačné rysy způsobu, jakým náš Milovaný vznešeně představoval Bahá’u’lláhovu Věc.“²⁴

1. Jací byste se měli snažit být ve svém přístupu k učení Víry, snažíte-li se následovat příklad ‘Abdu’l-Baháa? _____
2. Jací bychom se měli snažit být při prvním kontaktu s lidmi? _____

3. Co bude charakterizovat slova, která používáte, když o Víře hovoříte na veřejnosti? _____

4. Jakým způsobem budete obracet pozornost lidí k pravdám této Věci? _____

5. Jací se budete snažit být
 - ve svých výzvách? _____
 - ve své argumentaci? _____
 - v tónu své promluvy? _____
 - ve svém přesvědčení? _____
 - ve svých způsobech? _____

Nyní se výše uvedený citát naučte nazpaměť.

ČÁST 16

Tento oddíl jsme zahájili připomenutím toho, že „bytí“ a „konání“ jsou dva vzájemně se doplňující a neoddělitelné aspekty duchovního života. Poté jsme několik částí věnovali zkoumání některých duchovních vlastností, které se všichni musíme snažit si rozvíjet při svých pravidelných a systematických aktivitách učení Víry. Naše diskuse o pokore nás přivedla k úvahám o našem postoji k učení se, který je při učení Víry velmi důležitý. Také jsme do určité míry hlouběji porozuměli tomu, jak jiné postoje mohou ovlivňovat způsob, jakým přistupujeme k učení Víry. Postupme tedy ještě o krok dále a prozkoumejme nyní náš vztah k těm, které učíme. Jaký by měl být tento vztah? Co nám o tom říkají spisy?

První koncept, který nás pravděpodobně napadne, je přátelství. Je jasné, že v kontextu plánu osobního učení Víry je schopnost navazovat s lidmi přátelská pouta zásadní. Tatáž schopnost je také zásadní pro naši účast v kolektivních kampaních, například když zveme mladé lidi ke studiu kurzů vzdělávacího institutu jako prostředku k zvětšování jejich schopností ke službě, nebo když pořádáme nové hodiny duchovního vzdělávání dětí a skupiny duchovního posilování juniorské mládeže, také když ve svých sousedstvích a vesnicích navštěvujeme domovy lidí, kteří teprve nedávno vyhlásili víru, abychom s nimi prozkoumali různá témata, anebo když se zapojujeme do přímého učení Víry ve skupinách obyvatelstva, jež jsou vnímavé k Bahá’u’lláhovu poselství. Naše schopnost navazovat vřelé vztahy určuje ve všech těchto

případech způsob, jakým přistupujeme k lidem, s nimiž se setkáváme, jak s nimi komunikujeme a zda je umíme vzít za srdce.

Nyní si musíme položit otázku, jak si máme rozvíjet tuto naši základní schopnost. Naše povahy se samozřejmě liší. Pro některé z nás je, ať už následkem výchovy či díky našemu přirozenému založení, snadné navazovat přátelství. Někteří z nás dokáží navázat hovor s úplně cizími lidmi. Jiní jsou nesmělí a představuje to pro ně určitou větší výzvu. Avšak bez ohledu na náš charakter bychom si měli uvědomit, že díky vědomému úsilí se můžeme naučit stýkat se s lidmi v duchu přátelství. Spisy nám na toto téma přinášejí spoustu cenných rad a my nyní níže uvádíme jen několik příkladů. Slovní spojení v uvozovkách jsou vyňata přímo ze spisů. Navrhujeme, abyste si tyto myšlenky několikrát přečetli a poté se o nich pobavili s ostatními členy své skupiny.

Je nám řečeno, abychom rozptýlili „temnotu odcizení“ a „považovali všechny lidi za přátele“. Očekává se od nás, že budeme „ve shodě se všemi národy“. Musíme obrátit svůj zrak k „nebi odvěké slávy“ a považovat všechny tvory do jednoho za „znamení Boží“, jelikož „každý vkročil do světa“ díky Jeho milosti a moci.

Jsme vyzýváni k tomu, abychom se „s láskyplným přátelstvím družili s cizími lidmi i s přáteli“ a prokazovali všem tu „největší milující laskavost“ a nehleděli na „míru jejich schopností“ a nikdy se neptali, zda si „zaslouží být milováni“.

Kdyby se nám někdo „posmíval a vysmíval“, měli bychom mu „vyjít vstříc s láskou“. Pokud by nás zasypával „výtkami“, měli bychom ho „chválit“. Kdyby nám nabízel „smrtný jed“, měli bychom mu „za to dát ten nejvybranější med“. Kdyby nás „ohrožoval“ na životě, měli bychom mu poskytnout „lék, který ho uzdraví navždy“. Pokud by se stal „samotným bolem“, měli bychom se stát jeho „lékem“. A kdyby se z něho staly „trny“, měli bychom se stát „růžemi a lahodnými bylinami“.

Jsme vyzýváni k tomu, abychom se převelice snažili, aby „všechny národy a příbuzenstva světa, a to dokonce i nepřátelé, v nás vkládali svou „důvěru, jistotu a naději“. Pokud nějaká duše spáchá „sto tisíc chyb“, měla by přesto moci „doufat v odpuštění“, aby snad neupadla v „sklíčenost nebo žal“.

Musíme „silně podporovat jeden druhého a usilovat o věčný život“ a stát se „milostí a požehnáním sesílaným“ Bohem.

Je nám řečeno, že máme všem projevovat „laskavost a přátelství, soucit a zdvořilost“, abychom byli „osvěžující vodou každému žíznivému“ a „nebeským chlebem každému hladovému“. Měli bychom „projevovat něžnost, která není z tohoto světa“. Měli bychom pokládat „lásku a družnost za nebeskou rozkoš“ a považovat „nepřátelství a nenávisť za pekelná muka“.

Měli bychom se mít na pozoru, abychom „nezranili žádnou duši nebo nezarmoutili žádné srdce“. Neměli bychom „urazit city toho druhého, i kdyby to byl strůjce zla“ a přál nám „zlé“. Jsme vyzýváni k tomu, abychom nepohlíželi „na tvory“, ale obraceli se k „jejich Stvořitel“.

Jsme vyzýváni k tomu, abychom se „obětovali“ za „obecné blaho“ a „snažili se dnem i nocí“, abychom „napravovali osud lidstva“. Měli bychom plakat „nad slzami“

prolévanými Božími tvory a rmoutit se nad „žalem“ Božích dětí. Měli bychom se „vzdát“ svého „odpočinku a pohodlí“, abychom se stali „příčinou klidu světa“.

Je nám řečeno, abychom byli „milujícími otci osiřelým, útočištěm bezmocným, pokladnicí pro chudé, lékem churavějícím“. Máme být „pomocníky všech obětí útlatku, ochránci poškozovaných“. Měli bychom neustále „myslet na to, jak prokázat nějakou službu každému členovi lidského rodu“.

Měli bychom „dělat vše“, co jen můžeme“, abychom „očistili srdce a mysl lidí“ a snažili se „potěšit všechny duše“. Měli bychom „vykonat něco dobrého pro každého člověka, jemuž zkřížíme cestu“ a „být mu nějakým způsobem prospěšní“. Musíme se snažit „zdokonalovat charakter každého člověka do jednoho a přeorientovat mysl lidí“. Naším úkolem je „svolávat“ lidi k Bohu a „vyzývat“ lidstvo, aby „následovalo příklad Společenství na výsostech“.

Jsme vyzýváni k tomu, abychom přiváděli „ty, kteří byli společensky vyloučeni, do kruhu blízkých přátel.“ Měli bychom „probouzet dřímající“ a „učinit nedbalce dbalými“. „V temnotě světa“ máme být „zářícími plameny“. „V písčínách zkázy“ máme být „prameny živé vody“ a „vedením od Pána Boha“.

Nyní si možná budete přát naučit se nazpaměť následující citát z ‘Abdu’l-Baháových Spisů:

„Co se týče vás, ó milovníci Boha, zpevněte své kroky v Jeho Věci s takovou rozhodností, že nebudete otřeseni, ani kdyby svět postihly ty nejhroznější z pohrom. Ničím a za žádných podmínek nebud’te zmateni. Bud’te zakotveni pevně jako vysoké hory, bud’te hvězdami, které svítají nad obzorem života, bud’te jasnými lampami na setkáních jednoty, v přítomnosti přátel bud’te pokornými a skromnými dušemi a bud’te v srdci nevinní. Bud’te symboly vedení a světly zbožnosti, bud’te odpoutaní od světa, pevně se přidržujte rukojeti, která je pevná a silná, do daleka rozšiřujte ducha života a plavte se na Arše spásy. Bud’te rozbřeskem štědrosti, místem úsvitu tajemství bytí, místem, kam sestupuje vnuknutí, místem východu nádhery, bud’te dušemi, které jsou podporovány Svatým Duchem, zamilovány do Pána, odpoutány ode všeho kromě Něj, posvěceny nad vlastnosti lidstva, oděny do přívlastků nebeských andělů, abyste pro sebe mohli získat štědrost největší ze všech, v této nové době, v tomto podivuhodném věku.“²⁵

ČÁST 17

Když se se všemi lidmi stýkáme v duchu přátelství a snažíme se žít život, který je v souladu s tímto učením, přitahujeme ostatní k Věci. Samozřejmě se od nás neočekává, že budeme dokonalí, ani nebudeme tvrdit, že nemáme chyby. A přece míra, do jaké zračíme vlastnosti vyložené v tomto učení, určuje, nakolik se staneme řečišti pro šíření božských vůní. V tomto smyslu často hovoříme o „učení vlastním příkladem“. Měli bychom si však dávat pozor na to, aby se výraz „učit příkladem“ nestal výmluvou pro to, že neučíme vůbec. Je pravda, že musíme věnovat velkou pozornost svému vnitřnímu stavu, svému charakteru, skutkům a charakternosti svého chování. Přitom bychom však neměli zapomínat na to, že brány měst

lidských srdcí máme otevírat právě klíčem promluvy. Abychom si tuto záležitost objasnili, podíváme se na dvě skupiny citátů z písem a pokusíme se je pochopit v náležitém kontextu. Nejdříve si přečtete tyto citáty:

„Necht' každý z vás, kdo se pozvedne, aby učil Věc svého Pána, především učí sám sebe, aby jeho řeč přivábila naslouchající srdce. Nebude-li se učit, slova z jeho úst na srdce hledajících nezapůsobí.“²⁶

„Jedna jediná věc spolehlivě a bez pomoci zajistí nepochybné vítězství této posvátné Věci, a to sice míra, do jaké náš vlastní niterný život a osobní charakter zrcadlí ve svých rozmanitých aspektech nádheru oněch věčných principů, které hlásal Bahá'u'lláh.“²⁷

„Postaví-li se kdo v tento Den za Naši Věc a na pomoc si přizve armádu chvályhodné povahy a poctivého chování, pak se působení takového činu nepochybně rozšíří do celého světa.“²⁸

„Necht' vaše skutky nahlas volají do celého světa, že jste skuteční Bahá'í, protože to jsou *skutky*, které promlouvají k světu a jsou důvodem pokroku lidstva.

Jsme-li skuteční Bahá'í, slova nejsou potřebná. Naše skutky budou pomáhat světu šířit civilizaci, napomohou pokroku vědy a způsobí rozvoj umění. Beze skutků nemůže být v materiálním světě dosaženo ničeho a slova samotná nemohou člověka povýšit v duchovním Království. Vyvolení Boží nedosáhli svatosti pouze uctíváním slovy – přinesli světu světlo trpělivým životem činorodé služby.“²⁹

Nyní si prostudujte následující skupinu citátů:

„Tehdy přátelé Boží sami využijí situace, chopí se příležitosti, pospíší si a zvítězí. Kdyby se jejich role omezila pouze na dobré chování a radu, nedosáhlo by se ničeho. Musí hovořit, vysvětlovat důkazy, předkládat jasné argumenty, vyvozovat nezvratné závěry, které prokáží pravdu projevu Slunce Skutečnosti.“³⁰

„Nepohlížej tedy na míru svých schopností, pohled' na Bahá'u'lláhovu neomezenou přízeň. Všeřesahující je Jeho štědrost, dokonalá je Jeho milost.“³¹

„Obrat' svou tvář k Božímu Království, požádej o dary Svatého Ducha, mluv a utvrzení Ducha přijdou.“³²

„Ó Boží milovaní! Neodpočívejte na svých ložích, nikoli, pohněte se k činu, jakmile rozpoznáte svého Pána, Stvořitele, a uslyšíte o tom, co Jej potkalo, a pospěšte Mu na pomoc. Rozvažte své jazyky a bez ustání hlásejte Jeho Věc. To pro vás bude lepší než všechny poklady minulosti i budoucnosti, kdybyste jen byli z těch, kdož tuto pravdu chápou.“³³

„Kdyby přátelé vždy čekali, až budou plně způsobilí vykonat určitý úkol, práce Věci by se téměř zastavila! Avšak samotná snaha sloužit, jakkoliv se člověk může cítit nehodný, přitahuje Boží požehnání a umožňuje člověku, aby byl na tuto úlohu lépe připraven.

Potřeba lidstva slyšet o Božím Poselství je dnes tak velká, že se věřící musí vrhnout do práce, kdykoliv a jakkoliv jen mohou, nedbat na vlastní nedostatky, ale o to více dbát na naléhavou potřebu svých bližních slyšet v nejtemnější hodině jejich trýzně o tomto učení.³⁴

Oddělíme-li první skupinu citátů ode všech ostatních úryvků týkajících se učení (druhá skupina citátů uvádí jen několik z nich) a zaměříme-li se pouze na ně, můžeme dojít k tomu, že je začneme používat jako záminku, proč neučit. Do této pasti upadneme, vyvodíme-li chybný závěr, že naším prvotním úkolem je neustále zdokonalovat svůj vnitřní stav, dokud nedospějeme do bodu, kdy budeme tak dokonalí, že nebudeme potřebovat slova, abychom učili Víru, protože ostatní k nám budou přitahováni a sami změni směr své cesty, aby prozkoumali Víru. Přesto však víme, že ‘Abdu’l-Bahá, který vedl život plný příkladnějších skutků, než jsou ty naše, používal sílu řeči a při každé vhodné příležitosti hovořil o Věře.

Je třeba si uvědomit, že ústředním tématem první skupiny citátů není to, jak učit Víru. Tyto výňatky ze Spisů nám odhalují hluboké duchovní pravdy o významu našeho vnitřního stavu. Připomínají nám, že chvályhodný charakter a poctivé chování naplňují naše činy silou, a varují nás před tím, aby naše činy neprotiřečily našim slovům. Pokud se například někdo chystá, že bude učit druhé čestnost, sám by se měl upřímně snažit být čestný.

Obecně řečeno, hovoříme-li o tak rozsáhlém a hlubokém tématu, jako je učení Víry, není moudré vyvozovat závěry na základě jednoho nebo dvou citátů.

S těmito myšlenkami na paměti se vraťme k výše uvedeným úryvkům a zamysleme se nad nimi, až budeme vhodnými slovy doplňovat prázdná místa v níže uvedených větách.

1. Kdokoliv se pozvedne, aby učil Věc svého Pána, nechť především, _____

_____ .
2. Nebude-li se učit, _____
_____ .
3. Jedna jediná věc spolehlivě a bez pomoci zajistí nepochybné vítězství této Věci, a to sice _____

_____ .
4. Postaví-li se kdo v tento Den za Naši Věc a na pomoc si přizve _____, pak se účinky takového činu nepochybně _____
_____ .
5. Protože to jsou skutky, které _____ a jsou důvodem _____ .

6. Jsme-li skuteční Bahá'í, _____ . Naše skutky budou nahlas volat do celého světa, že _____ .
7. Naše skutky _____ , _____ a _____ , _____ .
8. Beze skutků _____ a slova samotná _____ .
9. Boží vyvolení dosáhli svatosti nejen uctíváním slovy, ale _____ .
10. Bude-li se naše role omezovat pouze na dobré chování a radu, _____ . Musíme _____ důkazy, _____ jasné argumenty, _____ , které prokáží pravdu projevu Slunce Skutečnosti.
11. Neměli bychom pohlížet na míru svých schopností, ale na _____ .
12. Měli bychom obrátit svou tvář k Božímú Království _____ mluvit, a _____ .
13. Neměli bychom odpočívat na svých ložích, ale _____ jakmile rozpoznáme svého Pána, Stvořitele, a uslyšíme o tom, co Jej potkalo, a _____ .
14. Máme rozvázat své jazyky a _____ . To bude pro nás lepší, než _____ .
15. Kdybychom vždy čekali, dokud nebudeme plně způsobilí vykonat určitý úkol, _____ .

16. Samotná snaha sloužit, jakkoliv se člověk může cítit nehodný, _____

17. Dnes je potřeba lidstva slyšet o Božím Poselství tak velká, že se musíme _____ kdykoliv a jakkoliv jen můžeme, _____, ale o to více _____ dbát _____ na _____ v nejtemnější hodině jejich trýzně o _____.

ČÁST 18

Zakončeme tento oddíl o duchovních vlastnostech a postojích, jimiž se mají vyznačovat naše snahy učít Víru tím, že si připomeneme příklad, který udával ‘Abdu’l-Bahá při Svých cestách na Západ. Níže uvedený úryvek, jenž napsal Strážce a v němž se popisuje, jak ‘Abdu’l-Bahá představoval poselství Svého Otce lidem, s nimiž se setkával, nás připraví na další oddíl, v němž prozkoumáme samotný akt učení Víry.

„‘Abdu’l-Bahá projevoval na těchto cestách vitalitu, odvahu, cílevědomost a oddanost úkolu, jehož dosažení si Sám stanovil, což vzbuzovalo údiv a obdiv těch, kterým se dostalo oné výsady, aby mohli zblízka pozorovat Jeho každodenní činy. Projevoval lhostejnost k památkám a kuriozitám, které obvykle přitahují pozornost cestovatelů, a přitom členové Jeho doprovodu často chtěli, aby je navštívil; nedbal na Svě pohodlí i zdraví; den za dnem od úsvitu až pozdě do noci vynakládal každičký ždíbec energie; důsledně odmítal jakékoliv dary nebo příspěvky na výdaje spojené s Jeho cestami; neochvějně pečoval o nemocné, zarmoucené a utlačované; nekompromisně se zastával znevýhodněných ras a tříd; ve Svě velkodušnosti byl k chudým štědrý jako déšť; pohrdavě se stavěl k útokům, které byly proti Němu vedeny ze strany ostražitých a fanatických zastánců ortodoxie a sektářství; byl úžasný ve své upřímnosti, když z pódia i kazatelný dokazoval Židům prorocké poslání Ježíše Krista, lidem v kostelech a synagogách božský původ islámu, nebo materialistům, ateistům nebo agnostikům pravdu Božího Zjevení a nezbytnost náboženství; byl nedvojznačný v tom, že ve svatyních různých sekt a denominací neustále velebil Bahá’u’lláha; byl neústupný v tom, že se při několika příležitostech odmítal podbízet těm lidem v Anglii i ve Spojených státech, kteří byli ověnceni tituly a oplývali bohatstvím; a v neposlední řadě byl nedostižný ve Svě spontánnosti, opravdovosti a vřelosti, s jakou projevoval Svě soucítění a laskavost k přátelům i cizím lidem, věřícím i nevěřícím, bohatým i chudým, vysoko i nízko postaveným, s nimiž se setkával, ať už v blízkém přátelském styku, nebo jen zběžně, ať už na palubě lodi, nebo na procházkách po ulicích, v parcích či na veřejných prostranstvích, na náměstích, na recepcích nebo hostinách, v chudinských čtvrtích nebo v palácích, na setkáních Svých následovníků nebo na shromážděních učenců. On, ztělesnění každičkého Bahá’í ideálu, byl vždy tím, kdo nepřestával po dobu tří událostmi naplněných let

vyhlašovat do světa, který se utápěl v materialismu a už už se ocital ve stínu války, uzdravující, Bohem dané pravdy zakotvené ve Zjevení Jeho Otce.“³⁵

Poté, co si výše uvedený úryvek ještě jednou přečtete, napište několik vět, které popisují vlastnosti a postoje, které charakterizovaly ‘Abdu’l-Baháova setkání s lidmi a způsob, jakým přistupoval k rozhovorům o Víře. Například: „Projevoval vitalitu, odvahu a cílevědomost.“

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ODKAZY

1. 'Abdul'l-Bahá, *Desky Božího plánu* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2017), č. 8.13, str. 47.
2. Tamtéž, č. 10.10, str. 60.
3. Z dopisu datovaného 8. listopadu 1956 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, publikovaného v *Teaching the Bahá'í Faith: Compilations and a Statement Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Mona Vale: Bahá'í Publications Australia, 1995), č. 156, str. 84 – 85.
4. Z dopisu datovaného 6. listopadu 1949 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, publikovaného v *The Power of Divine Assistance: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, sestavil the Research Department of the Universal House of Justice (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), č. 80, str. 40.
5. Z přednášky ze 4. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy přednášky z roku 1911* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), č. 21.6, str. 63.
6. Z dopisu datovaného 1. září 1933 napsaného jménem Shoghi Effendiho, publikovaného v *Teaching the Bahá'í Faith*, č. 92, str. 69.
7. *Selections from the Writings of 'Abdul'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015), č. 216.1, str. 372.
8. Z dopisu datovaného 30. června 1937 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, publikovaného v *The Power of Divine Assistance*, č. 70, str. 37.
9. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2001), č.10.10, str. 133.
10. *Selections from the Writings of 'Abdul'l-Bahá*, č. 213.1, str. 371.
11. Tamtéž, č. 214.2, str. 372.
12. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), V, odst. 3, str. 6.
13. Tamtéž, CXXXII, odst. 5, str. 161.
14. Tamtéž, C., odst. 1, str. 112 – 113.
15. *Selections from the Writings of 'Abdul'l-Bahá*, č. 204.2, str. 347.
16. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXLII, odst. 5, str. 172 – 173.
17. Z dopisu z 24. listopadu 1924, který napsal Shoghi Effendi Bahá'í věřícím z Ameriky,

vydaného v *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 1998), str. 69.

18. *Selections from the Writings of 'Abdul'l-Bahá*, č. 217.1, str. 373.
19. Tamtéž, č. 15.3, str. 46–47.
20. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2022), z arabštiny č. 42, str. 30.
21. Z dopisu datovaného 31. března 1932 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, publikovaného v *The Power of Divine Assistance*, č. 60, str. č. 35–36.
22. Z poselství z 30. prosince 2021 konferenci Kontinentálních sborů poradců, vydáno v *The Nine Year Plan 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), č. 6.10, str. 48.
23. Z dopisu z 5. června 1947, který napsal Shoghi Effendi, vydáno v *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014), str. 25 – 26.
24. Z dopisu z 24. listopadu 1924, který napsal Shoghi Effendi Bahá'í věřícím z Ameriky, vydaného v *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932*, str. 69 – 70.
25. *Selections from the Writings of 'Abdul'l-Bahá*, č. 199.6, str. 334 – 35.
26. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXVIII, odst. 6, str. 155.
27. Z dopisu z 24. listopadu 1924, který napsal Shoghi Effendi Bahá'í věřícím z Ameriky, vydaného v *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932*, str. 66.
28. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXXI, odst. 4, str. 160.
29. Z přednášky z 8. listopadu 1911, vydáno v *Pařížské promluvy*, č. 26.5 – 6, str. 74.
30. *Selections from the Writings of 'Abdul'l-Bahá*, č. 212.1, str. 370.
31. Tamtéž, č. 153.3, str. 249.
32. Tamtéž, č. 153.4, str. 250.
33. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CLIV, odst. 2, str. 184.
34. Z dopisu datovaného 4. května 1942 napsaného jménem Shoghi Effendiho jednotlivci, publikovaného v *Teaching the Bahá'í Faith*, č. 104, str. 72.
35. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1974, 2022), str. 446 – 48.

Akt učení

Cíl

Posilovat schopnost
rozpoznat vnímavost a dále o ni pečovat a
rozvíjet si schopnost prezentovat Víru přesvědčivým způsobem,
který je přiměřený okolnostem, a to buď jako součást osobního učebního
úsilí nebo v rámci kolektivní kampaně

ČÁST 1

Poté, co jsme v prvním oddílu prozkoumali duchovní povahu učení Víry a ve druhém oddílu vlastnosti a postoje, které jsou nezbytné pro lidi, kteří učí Víru, obraťme nyní svou pozornost k samotnému aktu učení. Tento posvátný čin obvykle vykonáváme v jednom ze dvou kontextů: v našem osobním úsilí jako jednotlivců a v kolektivním úsilí mezi místním obyvatelstvem. Je samozřejmé, že coby součást rostoucího jádra přátel v našich sousedstvích a vesnicích, kteří se zapojují do aktivit zaměřených na budování životem kypících společenství, jsme přicházeli do kontaktu s mnoha jednotlivci z různých prostředí. Zmíníme se alespoň o některých – setkávali jsme se se studenty středních a vysokých škol, rodiči a příbuznými dětí a juniorů, kteří se účastní vzdělávacích programů vzdělávacího institutu, učiteli, zemědělci, náčelníky vesnic a dalšími místními představiteli. Viděli jsme, že někteří z nich projevují zájem dozvědět se o Víře více. Stejně tak naše účast v procesu rozvíjeném vzdělávacím institutem posloužila k tomu, abychom v sobě posilovali schopnosti potřebné k vedení duší k oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, především pak ty schopnosti, které nám umožňují vyjadřovat porozumění hlubokým konceptům a v důležitých rozhovorech zkoumat duchovní realitu. Vedle těchto schopností je tu ještě jedna schopnost, kterou je nezbytné si rozvíjet, a to jak v našem osobním učebním úsilí, tak při naší účasti v kolektivním úsilí – jde totiž o schopnost rozpoznat vnímavost vůči Bahá'u'lláhovu poselství a dále ji rozvíjet. Nad důležitostí vytváření této schopnosti se budeme zamýšlet v následujících částech. Nejprve se však zamysleme nad následujícími Bahá'u'lláhovými slovy, která se možná budete chtít naučit nazpaměť:

„Kdykoli potkáte žíznivou duši, dejte jí napít z poháru věčného života; a kdykoli naleznete naslouchající uši, pronášejte jim verše Boha, Silného, Mocného, Soucitného. Svě jazyky rozvažte vlidnými slovy, a když zjistíte, že se lidé přiklánějí ke Svatyni Boží, svolávejte je k pravdě...“¹

ČÁST 2

Ti, kteří si chtějí rozvíjet schopnost rozpoznávat vnímavost a pěstovat ji, by měli rozumět jednomu důležitému konceptu, totiž že učení Víry přesahuje pouhou proklamaci Víry.

Proklamace Víry je vysoce záslužnou a nezbytnou aktivitou, kterou v různé míře formálnosti provádějí jednotlivci, společenství a jejich instituce. Tato činnost slouží k tomu, aby seznamovala lidi se vznešenými cíli a ideály Věci a pomáhala jim posilovat si k Víře pozitivní postoje. Učení Víry v sobě obsahuje prvek proklamace, ale jeho hlavním cílem je pomáhat duším rozpoznat Bahá'u'lláha jako Projev Boží pro dnešní dobu, prohlubovat jejich poznání Jeho Zjevení a utvrzovat je v jejich nově nabyté víře. Je samozřejmě možné, že průběhu tohoto aktu proklamace se nějaká vysoce vnímavá duše do Víry zamiluje, a poté, co ji do určité míry prozkoumá, se rozhodne Víru přijmout. Neměli bychom však očekávat, alespoň ne v tomto údobí lidské historie, že samotná proklamace umožní, aby se Bahá'u'lláhovi otevřela srdce významného počtu lidí – a to bez ohledu na to, jak promyšleně může být nějaký projekt naplánován nebo jak může být nějaká událost pořádána. Učení Víry se snaží jít dále, než je jen pouhé předávání informací lidem, které poté ponecháme vlastnímu osudu. Učení zahrnuje dialog. Vyžaduje rozhovor mezi utvrzenými dušemi a těmi, kteří jsou ochotni naslouchat a zkoumat pravdu Bahá'u'lláhova Zjevení. Prozkoumejme tuto otázku podrobněji tím, že se zamyslíme nad jedním příkladem.

Jedním z účinných způsobů učení je fireside. Jsou to příjemná a přátelská setkání u někoho doma, na která jsou zváni lidé, kteří se zajímají o Víru. Poskytují výborné příležitosti k výměně myšlenek a plodným rozhovorům, které mohou vést lidi k přijetí Bahá'u'lláha. Když však nebudeme dostatečně pozorní, z firesidu se snadno může stát událost, na které dochází k proklamaci Víry.

Za účelem našeho příkladu tedy předpokládejme, že ve svém domě pořádáte každý týden fireside. Všechna setkání zahajujete tím, že své hosty přivítáte a požádáte jednoho z přítomných Bahá'í věřících, aby pronesl modlitbu. Potom pozvaný mluvčí 30 až 45 minut přednáší na nějaké konkrétní téma, které se týká Víry. Na konci vyzvete lidi, aby pokládali otázky, a většinou lidé položí pouze jednu nebo dvě otázky, které se přednášející snaží zodpovědět. Pak se podává občerstvení a vaši hosté odejdou. Souhlasíte s tvrzením, že by se setkání tohoto druhu, u něhož lze najít řadu kladných stránek, dalo nejlépe popsat jako proklamační událost?

Předpokládejme, že se za nějakou dobu rozhodnete charakter těchto setkání změnit. Na každý fireside tedy pozvete jednoho či dva talentované přátele, kteří po prezentaci vystoupí s krátkým hudebním představením, a oprávněně doufáte, že hudební vložka posílí duchovní atmosféru tohoto setkání. Myslíte si, že jste tak proměnili fireside z proklamační aktivity v aktivitu učení Víry?

Jmenujte některé ze způsobů, kterými byste z firesidu mohli udělat událost, při které se učí Víra.

ČÁST 3

S ohledem na rozdíl mezi učením Víry a proklamací se zamysleme nad tím, jak máme rozpoznat vnímavé duše, tedy ty, jejichž srdce hledají pravdu. Samozřejmě, že se musíme neustále modlit, aby nás Bůh přivedl k lidem, jejichž srdce připravil na přijetí Svého poselství. Když se však s nimi setkáme, musíme je umět poznat. A to není vždy lehké. Dokonce i v případě kolektivní kampaně učení Víry mezi vysoce vnímavou populací si všichni lidé nebudou chtít vyslechnout toto poselství a přijmout jeho pravdu; je na nás, abychom našli ty duše, které jsou připraveny odpovědět na Bahá'u'lláhovo volání.

Vnímavý člověk nemusí nutně na první pohled hledat Víru nebo se dokonce nějak zvlášť zajímat o náboženství. Ve skutečnosti je důležité si uvědomit, že vnímavost a religiozita nejsou totožné. Žádoucí stav je takový, ve kterém je nějaký člověk ochoten se o tomto učení něco dozvědět a s určitou otevřeností prozkoumat jeho pravdu. Tím, že při učení získáváme

zkušenosti a naše duchovní schopnosti se stále více tříbí, se naše schopnost rozeznat tento stav zvyšuje.

Přestože není možné stanovit jasná a pevná pravidla, která by popsala, kdy je člověk vnímavý, můžeme určit některé faktory, jež k tomuto stavu přispívají. Tyto faktory často činí lidi vnímavými v určitém okamžiku jejich života a po určitý časový úsek. To platí jak o jednotlivcích, tak i o celých skupinách obyvatelstva. O tomto tématu se pobavte s ostatními členy své skupiny a napište některé z činitelů, o kterých si myslíte, že ovlivňují vnímavost člověka. Příkladem je následující tvrzení:

Člověk, který si je vědom nespravedlnosti rozšířené ve světě

Navrhujeme, abyste se před tím, než přistoupíte k další části, zamysleli nad tímto úryvkem, který napsal Shoghi Effendi. Popisuje vztah mezi zmatkem současného světa a vnímavostí lidí vůči Věci.

„Příležitosti, které představuje vřava současné doby s veškerým soužením, které vyvolává, obavami, které vzbujuje, rozčarováním, které přináší, zmatkem, který vytváří, rozhořčením, které probouzí, vzpurností, kterou podněcuje, křivdami, které plodí, duchem neklidného hledání, který vzbujuje, se podobným způsobem musí využít za tím účelem, aby se do široka a do daleka roznesla povědomost o vykupující síle Bahá’u’lláhovy Víry, a aby se získaly nové posily do stále se rozrůstající armády Jeho následovníků.“²

Až příliš jasně vidíme, že celosvětový zmatek, který Strážce před mnoha desetiletími popisoval, se postupem času jen prohlubuje s tím, jak se starý řád nadále rozpadá. Níže jsou uvedeny některé stavy, které tento zmatek vyvolává. Se svou skupinou se pobavte o důsledcích, které má každý z nich pro naše úsilí na poli učení Víry.

- Soužení, které vyvolává
- Obavy, které vzbujuje
- Rozčarování, které přináší
- Zmatek, který vytváří
- Rozhořčení, které probouzí
- Vzpurnost, kterou podněcuje

- Křivdy, které plodí
- Duch neklidného hledání, který vzbuzuje

ČÁST 4

Když najdeme vnímavé posluchače, dáme se s nimi do rozhovoru, někdy relativně stručného a někdy delšího. Jeho záměrem je pomoci těmto lidem rozpoznat Bahá'u'lláhovo Postavení. Ale jaký by měl být obsah takových rozhovorů? O čem bychom měli hovořit s lidmi, které učíme?

Odpověď na tuto otázku není vůbec jednoduchá. Neexistuje žádný univerzální vzorec, který bychom se mohli naučit Každý člověk, se kterým vedeme tyto důvěrné přátelské rozhovory, se nachází v určitém duchovním stavu a má odlišné potřeby a otázky. Když se snažíme učit Věc, musíme neustále přemýšlet nad tím, jak bychom měli každému hledajícímu vysvětlovat pravdy Víry – co je třeba říci a v jakém pořadí by se měly prezentovat jednotlivé myšlenky.

Ale přestože bychom si měli uvědomovat rozdíly mezi jednotlivci, neměli bychom se dopouštět té chyby, že budeme rozdílnosti zdůrazňovat natolik, až spustíme z očí základní jednotu lidské existence. Způsob, jakým lidé reagují na Bahá'u'lláhovo Poselství, má určité společné rysy a tyto rysy jsou obzvláště patrné u lidí stejné kultury či původu. Jste-li například studenti a rozhodnete se učit Víry mezi svými vrstevníky, postupně si vytvoříte úvodní prezentaci Víry, která osvědčí svou účinnost u většiny vašich přátel. Podrobnosti toho, co říkáte, se sice budou měnit, neboť při každé příležitosti zazní jiné otázky a budou vyjádřeny odlišné zájmy, avšak základní struktura vašeho výkladu zůstane stejná.

Nyní, když začínáte systematicky přemýšlet o tom, jakým způsobem budete prezentovat Víru ostatním, může být pro vás užitečné zamyslet se nad dvěma aspekty Poselství, které předáváte. Prvním z nich jsou informace. Naslouchající se bude přirozeně chtít o Víře dozvědět spoustu faktických údajů. Kdy vznikla? Jak velké je Bahá'í společenství? Jak je rozšířené? Věří Bahá'í v posmrtný život? Jaké jsou základní principy Bahá'í Víry? Dovedete si jistě představit, že množství informací týkajících se Víry je ohromující. To, jaké informace člověku při dané příležitosti poskytnete, bude záviset na povaze vašeho rozhovoru. Jsou ale určitá fakta, která se hledající obvykle potřebuje dozvědět již při prvních krocích svého hledání, a bude velmi užitečné, když se nad nimi nyní pokusíme zamyslet. Na níže uvedené řádky napište některé informace, které byste možná chtěli sdělit. Při sestavování seznamu byste však neměli být příliš nároční. Poté, co v následujících částech prodiskutujeme ještě několik dalších věcí, budete totiž požádáni o to, abyste tento seznam zrevidovali a upravili.

Nyní svůj seznam porovnejte se seznamy ostatních účastníků tohoto kurzu.

ČÁST 6

Poté, co jsme se zamysleli nad rozdílem mezi koncepty a informacemi, zaměříme nyní svou diskusi na to, co budete říkat v počátečním rozhovoru, který povedete s někým, kdo má zájem se o Víře něco dozvědět, ale ví o ní jen málo. Mějte na paměti, že je vaším cílem pomáhat otvírat brány města srdce hledajícího Bahá'u'lláhovi. Je samozřejmé, že budete muset poskytnout naslouchajícímu určité informace a pomůžete mu pochopit několik základních konceptů. Je jasné, že ústřední koncept, který chcete vyjádřit, je skutečnost, že Bahá'u'lláh je Projev Boží pro současnou dobu, neboť právě na základě tohoto porozumění se naslouchající rozhodne připojit k Bahá'í společenství. S tímto ústředním konceptem na mysli musíte říci řadu věcí, které tento koncept objasní a povedou hledajícího k rozpoznání Bahá'u'lláhova Postavení.

Při výběru konceptů a informací, které budete prezentovat, a při volbě jejich pořadí budete muset věnovat velkou pozornost následujícímu úryvku, který napsal Světový dům spravedlnosti:

„Ti, kteří se prohlašují za Bahá'í věřící, by měli být okouzleni krásou tohoto Učení a měla by se jich dotknout Bahá'u'lláhova láska. Nemusí znát všechny důkazy, celou historii, zákony a principy Víry, ale v procesu svého prohlášení musí, kromě toho, že obdrží jiskru Víry, získat základní informace o ústředních Postavách Víry, stejně jako o existenci zákonů, kterými se musí řídit, a správného systému, který musí poslouchat.“³

Nyní se vraťte k seznamům konceptů a informací, které jste vytvořili v předcházejících částech. Na základě výše uvedených slov Světového domu spravedlnosti se rozhodněte, co byste na svůj seznam přidali a co byste odstranili. Vytvořte nový seznam a jeho jednotlivé části uspořádejte dle pořadí, v jakém byste je představili ve své úvodní prezentaci Víry. Totéž udělejte se seznamem konceptů.

Informace: _____

citáty z Bahá'í Spisů. Bahá'u'lláhova slova jí chytanou za srdce, a poví Anně: „Můžeš mi říct něco víc o Bahá'í Víře?“

V následujících částech budete číst Annina úvodní vysvětlení, kterými začíná svou kamarádku učit Víru. Měli byste si je dobře prostudovat a věnovat velkou pozornost cvičením. Tato cvičení jsou koncipována tak, aby vám pomohla vytvořit si nějaké závěry o tom, jak budete prezentovat Víru různým skupinám lidí. Dříve než však k těmto částem přejdeme, možná si budete přát napsat na níže uvedené řádky, z jakého prostředí pocházejí někteří lidé, které budete s největší pravděpodobností učit Víru.

ČÁST 8

Takto začíná Anna představovat Emílii Víru:

Už víš, že Bahá'í Víra je světové náboženství, jehož učení se zaměřuje na jednotu lidstva. Bahá'í jsou následovníci Bahá'u'lláha, o Němž věří, že je Přislíbený všech věků. Téměř každý národ má nějaké tradice, které obsahují příslib budoucnosti, kdy na zemi bude nastolen mír a soulad a lidstvo bude žít v blahobytu. Věříme, že tato přislíbená hodina již nadešla a že Bahá'u'lláh je onou velkou Osobností, jejíž Učení umožní lidstvu vybudovat nový svět. V jednom ze Svých Spisů Bahá'u'lláh říká:

„Jako svrchovaný lék a nejmocnější nástroj k uzdravení celého světa stanovil Pán spojení všech jeho národů v jedné celosvětové Věci, v jedné společné Víře.“⁴

Pokud s tím souhlasíš, nejprve řeknu několik slov o tom, jak Bahá'í učení popisuje Boha a náš vztah k Němu. Bahá'u'lláh nás učí, že Bůh je ve Své Podstatě nepoznatelný. To znamená, že ať si o Něm ve své mysli vytvoříme jakoukoli představu – například smýšlíme o Něm jako o člověku – je to výplodem naší vlastní představivosti. Obecně řečeno, stvořená věc nemůže pochopit svého stvořitele. Například stůl nemůže pochopit podstatu tesaře, který ho vytvořil. Tesařova existence je pro předměty, které vyrábí, naprosto nepochopitelná.

Bůh je Stvořitelem všech věcí. Bahá'u'lláh nám říká, že lidstvo bylo stvořeno z lásky. Bahá'u'lláh praví:

„Ó synu člověka! Miloval jsem tvé stvoření, stvořil jsem tě tedy. Proto Mě miluj, abych Já mohl jmenovat tvé jméno a duchem života naplnit tvou duši.“⁵

Takže přestože Boží existence daleko přesahuje naše chápání, Jeho láska se neustále dotýká našich životů a našich bytostí. Tato láska k nám proudí prostřednictvím Jeho věčné Smlouvy. Podle této věčné Smlouvy nás Bůh nikdy neopustí a neponechá nás bez vedení. Když v každém věku nastane to, že se Mu lidstvo vzdaluje a zapomíná na Jeho učení, přijde další Projev Boží a seznámí nás s Jeho Vůlí a Záměrem.

Slovo „projevit“ znamená odhalit, ukázat něco, co bylo dříve nepoznané. Projevy Boží jsou ony zvláštní Bytosti, které lidstvu odhalují Slovo a Vůli Boží, a proto, když jim nasloucháme, odpovídáme na Volání Boha.

V hmotném světě existuje jeden příklad, který nám pomáhá pochopit koncept „Projevu“ tak, jak jej učí Bahá’u’lláh. Slunce je na tomto světě zdrojem všeho tepla a světla, bez nichž by na této planetě neexistoval život. Přesto však samotné slunce nesestupuje na zemi, a kdybychom se k němu pokusili přiblížit, úplně by nás spálilo.

Představme si ale, že vezmeme dobře vyleštěné zrcadlo a otočíme ho ke slunci. Spatříme v něm obraz slunce. Čím bude zrcadlo dokonaleji vyleštěné, tím dokonalejší bude jeho obraz. Projevy Boží jsou jako dokonalá Zrcadla, která odrážejí Světlo Boha v celé jeho nádheře. A všechna tato Zrcadla odrážejí stejné Světlo. Zatímco Bůh je mimo náš dosah, tyto dokonalé Bytosti k nám čas od času přicházejí, žijí mezi námi, dávají nám vedení a naplňují nás energií, kterou potřebujeme pro náš materiální i duchovní rozvoj.

Máš to štěstí, že jsi byla vychovávána podle učení seslaného Bohem lidstvu asi před dvěma tisíci lety prostřednictvím Jeho Projevu, Krista, jehož Postavení je Syn Boží. Nyní můžeš přijmout učení nového Projevu, Bahá’u’lláha, jehož titul znamená „Sláva Boží“. Bahá’u’lláhovo učení je tedy v dokonalé shodě s učením Kristovým, ale zabývá se současným stavem lidstva. Pokud se jen na chvíli zamyslíš nad utrpením lidstva, jsem si jista, že budeš souhlasit s tím, že nadešel ten pravý čas, aby přišel další Projev Boží. Chtěla bych ti přednést úryvek z Bahá’u’lláhových Spisů, který popisuje Den, ve kterém žijeme:

„Toto jest Den, kdy lidé byli zahrnuti nejznamenitější přízní Boží, Den, kdy vše stvořené bylo naplněno Jeho nejmocnější milostí. Je povinností všech národů světa urovnat vzájemné spory a v dokonalé jednotě a pokoji přebývat ve stínu Stromu Jeho péče a laskavé dobroty.“⁶

Dříve než budeme pokračovat, možná bych se tu měla zastavit, abychom si mohli promluvit o všech otázkách, jaké máš. Co si myslíš o tom, oč jsem se s tebou podělila?

ČÁST 9

Nyní se podíváme na to, co Anna doposud řekla. V následujících cvičeních je analyzováno pět aspektů její prezentace. Označte výroky, se kterými souhlasíte. Tato cvičení nevyžadují zdlouhavé diskuse. Měli byste si každý výrok přečíst, uvažovat o něm a rozhodnout se, zda s ním souhlasíte či ne. Je důležité mít na paměti, že k učení Víry musíme přistupovat s postojem učení se.

1. Anna začíná prohlášením, že Bahá'í Víra je světové náboženství, jehož učení se zaměřuje na jednotu lidstva. Hned poté představí Bahá'u'lláha jako Přislíbeného všech věků.

_____ Ihned představit Bahá'u'lláha jako Přislíbeného je výborný způsob prezentace Víry následovníkům všech náboženství – křesťanům, muslimům, hinduistům, buddhistům i ostatním – neboť koncept Přislíbeného existuje v té či oné podobě v každém z těchto náboženství.

_____ Většina lidí se dnes o náboženství moc nezajímá, a to dokonce i tehdy, když k nějakému patří, takže je nejlepší Postavu Bahá'u'lláha hned nepředstavovat. Je efektivnější nejdříve hovořit o Bahá'í věroučných názorech a podrobněji vysvětlovat různé principy– např. rovnoprávnost mužů a žen, odstranění všech forem předsudků a celosvětový mír.

_____ I když učíte někoho, kdo má s vírou v Boha určité těžkosti, můžete i přesto představit Postavu Bahá'u'lláha ihned. V tomto případě byste však o něm zpočátku hovořili jako o jednom z oněch celosvětových Učitelů, kteří čas od času přicházejí k lidstvu. Koncept „Projevu Božího“ byste představili později.

_____ Annina prezentace by byla efektivnější, kdyby hned poté, co představila Bahá'u'lláha jako Přislíbeného všech věků, citovala několik prorocství, aby Emílii dokázala, že Bahá'u'lláh je naplněním každého z nich.

_____ Používání prorocství k tomu, abychom přesvědčili lidi o platnosti Bahá'u'lláhova Postavení, vede v naprosté většině případů k těžkostem. Místo toho, abychom lidi uvedli do nálady vhodné k úvahám a přemýšlení, spíše je svádíme k postoji vedoucímu k vyhledávání sporů. Anna sděluje důležitou myšlenku, že Bahá'u'lláh je Přislíbeným všech věků, avšak má dobrý důvod k tomu, aby nezacházela do podrobností.

2. Poté, co Anna pohovoří s Emílií o osobě Bahá'u'lláha, v krátkosti popíše koncept Boha a vztah lidstva k Němu. Za zvláštní povšimnutí stojí způsob, jakým tyto myšlenky prezentuje. Nezačíná slovy: „Bahá'í věří...“ či snad dokonce „Já věřím ...“. Dává jasně najevo, že čerpá z Bahá'u'lláhova učení, a její prezentace se tak neustále soustředí na Něho.

_____ Hovoříme-li v dnešním světě o Bohu a vztahu lidstva k Němu hned v úvodu našeho rozhovoru o Víře, mnoho lidí tím odradíme. Většina lidí se více zajímá o společenské záležitosti než o duchovní otázky. Anna by udělala lépe, kdyby se o tomto tématu nezmiňovala.

_____ Představovat myšlenku, že je Bůh nepoznatelná Podstata, jak to vysvětluje Bahá'í učení, je velmi užitečné pro hledající ze všech náboženských prostředí, a to dokonce i pro lidi, pro které je obtížné věřit v Boha. Hned zpočátku tak oddělíme Víru od všech druhů pověr a nelogických přesvědčení. Současně odpovídáme na touhu duše hledajícího poznat Zdroj svého bytí.

3. Anna dbá na to, aby používala slovo „projev“ pokaždé, když hovoří o Bahá'u'lláhovi a o Kristovi. Obrazná symbolika zrcadla jí pomáhá tento koncept Emílii vysvětlit.

_____ Slovo „projev“ je příliš obtížné. Anna by spíše měla používat výraz „prorok“, protože je jednodušší a pochopitelnější.

_____ Pro člověka z katolického prostředí by bylo neuctivé, kdyby se o Kristovi hovořilo jako o Prorokovi. Kdyby Anna stejným způsobem hovořila o Bahá'u'lláhovi jako o „Prorokovi“, vyvolala by v Emílii dojem, že je Jeho Postavení nižší než Postavení Ježíše Krista.

_____ Učíme-li muslima, mohlo by být efektivní používat slovo „posel“, neboť muslimové hovoří o Muḥammadovi jako o Poslovi Božím, ale též by se měl vysvětlit koncept „Projevu Božího“.

_____ Je správné, že se Anna vyhýbá přímému výroku, že Bahá'u'lláh je Návrat Krista, neboť koncept „návratu“ je v myslích lidí tak zmatený, že nelze vůbec zjistit, co vlastně pro Emílii znamená. Tím, že Anna používá analogii zrcadla, vyjadřuje se o tomto konceptu tak, že do celé této záležitosti nevnáší zmatek.

_____ Je moudré, že Anna příliš nerozebírá koncept „Krista jako Syna Božího“. Prostě jej v průběhu řeči zmíní a pak řekne, že Bahá'u'lláh je Sláva Boží. Takto Anna přijímá určitou pravdu, aniž by rozhovor podstatně změnil směr.

_____ Kdybyste učili člověka z hinduistického prostředí, také byste pro vylíčení konceptu „Projevu“ použili obraznou symboliku zrcadla. Avšak místo toho, abyste hovořili o Ježíšovi, zmínili byste následující výrok Pána Kršny: „Kdykoliv totiž nastává úpadek řádu a narůstá bezzákonnost, zplodím sám sebe, ó Bharatovče. Pro spásu ctnostných a zkázu ničemných přicházím na svět v každém věku, abych zde upevnil řád.“ (citován překlad Jana Filipovského a Jaroslava Vacka)

_____ Tím, že Anna představuje Boha jako nepoznatelnou Podstatu, uznává, že jsou nám dveře k poznání Boha uzavřeny. Přesto nám Bůh ze Svého milosrdenství posílá Své Projevy, které jako dokonalá zrcadla odrážejí všechny Jeho přídomky a odhalují nám Jeho Záměr. Toto vysvětlení konceptu „Projevu Božího“ je vhodné pro všechny, včetně těch, kteří mají potíže s vírou v Boha, což je obtíž, která často pramení z toho, jak je Bůh běžně vypodobňován.

4. Anna ve svém hovoru s Emílií několikrát přímo cituje z Bahá'u'lláhových Písem.

_____ Slova v citátech jsou velmi těžká. Anna by udělala lépe, kdyby se vyhýbala přímým citacím ze Spisů, zejména takto na počátku své prezentace, a spíše podávala myšlenky vlastními slovy. Navíc tím riskuje, že bude znít jako kazatel..

_____ Anna přirozeným způsobem vetkává citáty do své řeči a přesně se tak řídí radou samotného Bahá'u'lláha. I když její kamarádka Emílie těmto citátům úplně nerozumí, budou mít jejich slova na její srdce větší vliv.

5. Anna rovněž používá dvě přirovnání, když s Emílií probírá obtížné koncepty. Jak již bylo řečeno dříve, analogie slunce a zrcadla pomáhá Anně vysvětlit slovní spojení „Projev Boží“. Další přirovnání, které používá, je o tesaři a stolu, pomocí něhož názorně dokládá koncept, že Bůh přesahuje lidské chápání.

_____ Pokud při představování Víry používáte analogie, budou si lidé myslet, že je znevažujete. Lidé nechtějí, aby se s nimi zacházelo jako s dětmi.

_____ Používání analogií je efektivním způsobem, s jehož pomocí můžeme učit všechny lidi – mladé i staré, nevzdělané i lidi s formálním vzděláním. Bez přirovnání by opravdu bylo velmi obtížné pochopit některé velice hluboké pravdy, které jsou v učení této Víry obsaženy.

ČÁST 10

Přestože Anna své vyprávění přerušila, aby své kamarádce dala příležitost vyjádřit své pocity a pokládat otázky, v této počáteční fázi rozhovoru mluví Emílie jen málo. Pouze Anně sdělí, že se jí líbí to, co zatím slyšela. Obzvláště ji zaujme logický způsob, jakým Bahá'í Vira různé věci vysvětluje, čímž řeší mnohé z toho, co u lidí v dnešní době vyvolává zmatek, pokud jde o náboženství. Anna se poté rozhodne pokračovat.

Dovol mi, abych se s tebou teď podělila o několik myšlenek, které se týkají ústředního aspektu Bahá'í Víry, totiž že lidstvo je jen jedno. Bahá'u'lláh nám říká, že jsme plody jednoho stromu a listy jedné větve. Přestože se jeden od druhého fyzicky lišíme, přestože máme rozdílné schopnosti a nadání, všichni jsme vzešli ze stejného kořene, všichni patříme ke stejné lidské rodině.

Lidstvo můžeme přirovnat k obrovské zahradě, ve které vedle sebe vyrůstají květy všech tvarů, barev a vůní. V této rozmanitosti se skrývá kouzlo zahrady a její krása. Neměli bychom dovolit rozdílům, které mezi námi existují – rozdílům ve fyzických rysech, temperamentu, původu, v myšlenkách a názorech – aby daly vzniknout rozporům a potyčkám. Měli bychom na členy lidského rodu pohlížet jako na nádherné květiny rostoucí v zahradě lidstva a radovat se, že do této zahrady patříme.

Přestože je jednota lidstva nepopíratelnou skutečností, národy země jsou jí velmi vzdáleny a jejich sjednocení není vůbec jednoduchým úkolem. Rozhodneš-li se přidat k Bahá'í Víře – a byla bych velmi šťastná, kdyby se tak stalo – přijmeš Bahá'u'lláha jako Projev Boží pro současnou dobu a budeš se snažit uplatňovat Jeho učení nejenom ve svém životě, ale i ve snahách pracovat po boku s námi ostatními na budování životem kypících a sjednocených společenství. Všichni se snažíme uvádět své myšlenky a činy do souladu s naším přesvědčením o jednotě lidstva. Bahá'í učení nám říká, že pokud do naší mysli vstoupí myšlenka na válku, máme se jí bránit silnější myšlenkou míru. Když se v našem srdci rodí pocit nenávisti, měli bychom jej ihned nahradit pocitem lásky. Měli bychom udělat vše, co je v našich silách, abychom překonali své předsudky. Rasové, národnostní, kulturní a náboženské předsudky, předsudky vůči lidem jiné barvy pleti či pohlaví – to vše patří mezi největší překážky budování lepšího světa. Spousta úryvků z Bahá'í spisů nás učí o tom, jak kráčet po cestách jednoty a jak pomáhat ostatním kráčet stejnou cestou. Existuje nádherný úryvek z jedné přednášky 'Abdu'l-Baháa, o Některých budu mluvit později. Naučila jsem se jej nazpaměť. 'Abdu'l-Bahá říká:

„Bahá'u'lláh nakreslil kruh jednoty a vytvořil plán, jak sjednotit všechny národy a jak je shromáždit pod ochranou stanu celosvětové jednoty. Jedná se o dílo Božské Štěrnosti a my se všichni musíme srdcem i duší snažit,

sek Bahá'í společnosti, Učiní to ale takovým způsobem, že Emílie nepocítí uje přílišný tlak.

_____ Anna nemá důvod vyjadřovat naději, že se Emílie stane členkou Bahá'í společnosti. Stačí, že Anna pomáhá své kamarádce v tom, aby se stále více zapojovala do vykonávání aktivit spjatých se službou společnosti, protože to je tím, na čem skutečně záleží.

_____ Chceme-li, aby se lidé přidali k Bahá'í společnosti, neměli bychom jim nic říkat o tom, co budou muset dělat, dokud se k Víře více nepřiblíží. Ještě lepší by bylo počkat, až se stanou Bahá'í.

_____ Většina lidí se bohužel zajímá pouze o to, co jim přinese nějaký užitek. Nestarají se o to, jak by mohli pomoci okolnímu světu. Spíše než hovořit o tom, jak se Emílie bude podílet na úsilí budovat životem kypící a sjednocená společnost, by s ní Anna měla mluvit o lásce a přátelství, jež člověk pocítí uje, když se stane členem Bahá'í společnosti.

_____ Anně se podařilo nalézt tu správnou rovnováhu, když se svou kamarádku snažila seznámit s tím, co to pro ni bude prakticky znamenat, přijme-li Bahá'í Víru. Prezentuje to jako výzvu, která však není příliš náročná. Citát, který si Anna vybrala, je obzvláště účinný, neboť Emílie pochopí, že když vynaloží úsilí pracovat pro jednotu a pokrok své vesnice, bude jí dána síla. Stane-li se Emílie členkou Bahá'í společnosti, s velkou pravděpodobností nebude jen pasivním pozorovatelem, nýbrž bude činně pracovat pro tuto Věc.

ČÁST 12

Tak jako většinu dnešních lidí, přitahuje i Emílii Bahá'í učení o jednotě. Je nadšená z toho, co si právě vyslechla o snahách Bahá'í věřících na tolika různých místech budovat sjednocená společnost, a pustí se s Annou do krátkého, ale živého rozhovoru o škodě, které způsobují předsudky všeho druhu. Anna pak ve svém vyprávění pokračuje.

Bahá'u'lláh se narodil roku 1817 v Teheránu, hlavním městě Íránu. Od raného dětství projevoval známky vznešenosti a velikosti. I když se Mu doma dostalo určitého vzdělání, nepotřeboval se vzdělávat, neboť byl od Boha obdařen vrozeným věděním. Bahá'u'lláh pocházel z urozené rodiny, a když byl mladým mužem, nabídli Mu vysoké postavení u královského dvora, avšak On odmítl. Chtěl věnovat Svůj čas pomoci utlačovaným, nemocným a chudým a bojovat za věc spravedlnosti.

Ráda bych se zmínila o dvou důležitých aspektech Bahá'u'lláhova života. Jedním z nich je utrpení, které podstoupil. Druhým je pak obrovský vliv, kterým působil na srdce a mysl lidí. Tyto dva aspekty vlastně popisují životy všech Projevů Božích.

Bahá'u'lláhovo utrpení začalo v okamžiku, kdy povstal k šíření Věci Boží. Jeho život byl životem ve vyhnanství, vězení a byl naplněn pronásledováním. Byl spoután řetězy a uvržen do temného a bezútěšného žaláře v Teheránu. Čtyřikrát byl vyhnán z jedné země do druhé. V jedné ze Svých Desek, kterou zjevil v tomto dlouhém vyhnanství, napsal:

„Ve svých dnech buď pamětliv Mých dní, Mé úzkosti a vyhnanství v tomto odlehklém žaláři. A v lásce ke Mně buď tak pevný, že tvé srdce nezakolísá, byť by

se na tebe přívalem snášely rány mečů nepřátel a nebesa a země proti tobě povstala.“⁸

Bahá'u'lláha nakonec poslali do vězeňského města 'Akká v Osmanské říši. Jeho utrpení tam bylo tak silné, že 'Akká nazval „Největším Vězením“. Vždycky mám u sebe malý zápisník, do kterého si píšu úryvky z Bahá'í spisů, které mě obzvláště vzaly za srdce. Dovol mi, abych ti přečetla, co říká Bahá'u'lláh o Svém utrpení:

„Dávná Krása přijala řetězy okovů, aby se lidstvo mohlo vysvobodit ze svých pout, a souhlasila, že se stane vězněm této mocné Pevnosti, aby celý svět dosáhl pravé svobody. Do poslední kapky vypila pohár žalu, aby všechny národy na zemi došly trvalé radosti a byly naplněny štěstím. Toto jest z milosti vašeho Pána, Slitovného, Nejmilosrdnějšího. Přijali jsme ponížení, ó věřící v Jednotu Boží, abyste vy mohli být povýšeni, a trpěli jsme četným soužením, abyste vy prospívali a vzkvétali. On přišel znovu vystavět celý svět! Hle, jak ti, kteří přidruží k Bohu, Jej přinutili přebývat v tom nejopuštěnějším z měst!“⁹

Dva mocné dvory – dvůr iránského krále a osmanského panovníka – udělaly vše, co bylo v jejich silách, aby se Bahá'u'lláhovi postavily a zastavily šíření Jeho učení. Ale Světlo Pravdy nelze jen tak snadno udusit. Právě ta voda, která se do onoho ohně vleje, aby uhasila jeho plamen, se promění v olej, a oheň pak plane ještě větší silou. Nebylo možno učinit nic, co by zastavilo Bahá'u'lláhův vzrůstající vliv. Čím dále ho úřady posílaly do vyhnanství, tím větší byl počet lidí, které Jeho Učení přitahovalo a kteří rozpoznali Jeho Moc a Majestát. I přes neustálé pronásledování zjevoval Bahá'u'lláh po dobu čtyřiceti let Boží Slovo a uvolnil tak obrovskou duchovní energii, která nakonec obrodí celý svět.

Bahá'u'lláh zesnul v roce 1892. Jeho Svatyně, kterou považujeme za Nejsvětější Místo na zemi, se nachází nedaleko města 'Akká. Mám tady několik obrázků, na kterých je vstup do Svatyně a zahrad, které ji obklopují. Ani nevíš, jak moc bych si přála jet na pouť do Svaté země. Doufám, že jednoho dne budeš moci jet i ty.

ČÁST 13

Následující cvičení se zabývají různými aspekty Annina vyprávění o životě Bahá'u'lláha:

1. Anna se v průběhu svého vyprávění o životě Bahá'u'lláha rozhodla objasnit dva hlavní koncepty. Ve své prezentaci představí několik údajů o Jeho životě, ale je jasné, že jejím hlavním cílem není předávat velké množství informací. Ví, že když se Emílie, jak Anna doufá, stane Bahá'í, seznámí se s příběhem Bahá'u'lláhova života podrobněji. Které dva koncepty se Anna snaží vysvětlit?
 - a. _____
 - b. _____
2. Proč si myslíte, že zvolila právě tyto dva koncepty? _____

Kromě toho, že se Anna snaží Emílii sdělit dva hlavní koncepty a některé důležité informace, určitě také doufá, že se s ní bude schopna podělit i o určité pocity. Jaké? Daří se jí to? _____

Nyní, když jste se zamysleli nad Anniným vyprávěním o Bahá'u'lláhově životě, myslíte si, že byste tuto prezentaci museli upravit v případě, že byste hovořili s někým z jiného náboženského prostředí nebo s někým, kdo nevyznává vůbec žádné náboženství? Pokud ano, uveďte nějaké příklady změn, které byste udělali.

ČÁST 14

Na Emílii viditelně zapůsobilo, když poslouchala Bahá'u'lláhova vlastní slova o Jeho utrpení. Samozřejmě si vzpomene na to, jak Kristus odevzdal svůj život pro spásu lidstva. A tak obě kamarádky chvíli hovoří o významu utrpení Projevů Božích, kteří, ačkoli jsou všemohoucí, dobrovolně přijímají útrapy, abychom my mohli dosáhnout pravé svobody. Potom se Anna zeptá, zda Emílie souhlasí s tím, aby pokračovala, a představí další Ústřední Postavu Bahá'í Víry, Bába. Pokračuje takto:

Několik let předtím, než Bahá'u'lláh vyhlásil Své Poselství, seslal Bůh zvláštního Posla, aby lidstvu oznámil Jeho příchod. Tato velká Osobnost, která Sama byla také Projevem Božím, přijala titul „Báb“, což znamená „Brána“. Báb byl skutečnou bránou k Božímu vědění a k nové éře lidské existence. Po dobu šesti let bez ustání učil, že je blízko příchod Toho, který je ještě větší, než je On Sám, a připravoval pro Něj cestu. Říkal lidem, že jsou svědky úsvitu nového věku, úsvitu Přislíbeného Dne Božího. Vyzýval je, aby očistili svá srdce od pozemských marností, aby mohli rozpoznat „Toho, Jehož Bůh projeví“.

Tisíce a tisíce lidí přijímaly Bábovo poselství a začínaly následovat Jeho učení. Ale vláda v Íránu a mocní duchovní, kteří vládli masám, proti Němu povstali. Jeho následovníci byli pronásledováni a mnozí z nich byli usmrceni. Samotný Báb zemřel mučednickou smrtí ve věku jednadvaceti let, když byl na příkaz vlády uvázan ke zdi a zastřelen plukem vojáků na veřejném náměstí.

Abys poznala, jak pronikavou moc mají Bábova slova, přednesu ti dvě z Jeho modliteb:

„Je nějaký Vysvoboditel z těžkostí krom Boha? Rci: Chválen budiž Bůh! On jest Bůh! Všichni jsou Jeho služebníci a všichni se řídí Jeho příkazem!“¹⁰

„Rci: Bůh postačuje všem věcem nade všechny věci a nic na nebesích ani na zemi nepostačuje, jen Bůh. Vpravdě, On Sám v Sobě jest Znající, Zachovávatel, Všemohoucí.“¹¹

Mnozí Bahá'í umí první z těchto dvou modliteb nazpaměť a pronášejí ji v době těžkostí. Chceš-li, můžeme se na chvíli zastavit, aby ses ji naučila nazpaměť. Je to opravdu lehké.

Po učení se nazpaměť Anna pokračuje:

Záhy po Bábově mučednické smrti byly Jeho ostatky zachráněny Bábovými následovníky, kteří je přenášeli z místa na místo a skrývali je před nepřáteli Víry. Nakonec byly převezeny na horu Karmel ve Svaté zemi. Mám tu nějaké obrázky, na kterých je Jeho Svatyně v Haifě a ostatní Svatá Místa v tomto městě a ve městě 'Akká, které leží na opačné straně zálivu. Tato dvě města jsou dnes duchovním a administrativním centrem Bahá'í Víry – duchovním proto, že se zde nacházejí Svatyně Bába a Bahá'u'lláha stejně jako další Svatá Místa, a administrativním proto, že právě na hoře Karmelu je umístěno Sídlo nejvyššího správního orgánu Bahá'í Víry, Světového domu spravedlnosti.

ČÁST 16

Poté, co Anna krátce vylíčí životy Dvojích Projevů, pokračuje vyprávěním o ‘Abdu’l-Baháovi a Bahá’u’lláhově Smlouvě:

Nejtěžejnější myšlenkou života každého Bahá’í věřícího je to, že jsme uzavřeli smlouvu s Bahá’u’lláhem. Jak víš, ve všech ostatních náboženstvích došlo po smrti Projevu Božího k tomu, že Jeho následovníci mezi sebou vedli nekonečné spory, následkem čehož rozdělili své náboženství na mnoho sekt. Někdy byla příčinou nejednoty touha po vedoucím postavení projevovaná některými ambiciózními jednotlivci. A když mezi věřícími, a to dokonce i mezi těmi upřímnými, vyvstaly názorové rozdíly ohledně významu slov, která vyřkl Projev, neexistoval žádný jedinec, který by byl Samotným Projevem pověřen tím, aby urovnával neshody. Toto přispělo ke sporům a rozkolu. Každý systém výkladu Písma pak vedl k vytvoření nové sekty.

Bahá’u’lláh Svou Víru ochránil před podobným rozštěpením tím, že ji obdařil jedinečnou mocí, mocí Smlouvy. Dříve než zesnul, naprosto jasně písemně prohlásil, že po Jeho odchodu se všichni Bahá’í mají obracet k ‘Abdu’l-Baháovi. Jeho nejstarší Syn byl tak jmenován Vykladačem Jeho slov a Středem Jeho Smlouvy. Byl vychováván Samotným Bahá’u’lláhem, a ještě jako dítě rozpoznal Jeho Postavení, a podobně jako Jeho Otec musel ve Svém životě snášet různé útrapy. Byl tím nejvzácnějším darem lidstvu, dokonalým Příkladem všech aspektů Bahá’í učení.

‘Abdu’l-Bahá žil na této zemi po dobu 77 let. Narodil se v roce 1844, v té samé noci, kdy Báb vyhlásil Své Poselství, a zesnul v listopadu roku 1921. Jeho život byl plný zármutku, přitom však každému, kdo vstoupil do Jeho přítomnosti přinášel radost a štěstí. Po odchodu Jeho Otce spočinula na Jeho bedrech zodpovědnost za Bahá’í společenství, a On pracoval dnem i nocí, aby se Víra rozšířila na západě i na východě. Napsal tisíce Desek jednotlivcům i skupinám věřících a objasňoval v nich učení Svého Otce. Jeho výklady nyní tvoří důležitou součást Písem Bahá’í Víry.

Tím, že se Bahá’í na celém světě obrací k ‘Abdu’l-Baháovi jako ke Středu Smlouvy, zůstávají jednotní ve svém úsilí vést Bahá’í život a přispívat k transformaci společnosti. Máme na paměti, že součástí našeho slibu Bahá’u’lláhovi je, že se máme navzájem milovat, a právě v ‘Abdu’l-Baháovi vidíme dokonalý projev lásky. Máme na paměti, že musíme prosazovat spravedlnost, že musíme být štedří a přehlížet chyby ostatních. ‘Abdu’l-Baháův příklad nás pak učí spravedlnosti, štedrosti i odpuštění. To, že se soustředíme na ‘Abdu’l-Baháa, nám více než cokoli jiného pomáhá uvědomovat si naši smlouvu s Bahá’u’lláhem, totiž že nepřipustíme, aby byla narušena jednota Jeho následovníků, a jako sjednocené celosvětové společenství budeme usilovně pracovat, dokud nebude pevně ustavena jednota lidstva.

‘Abdu’l-Bahá ve Své Poslední vůli jmenoval Svého vnuka Shoghi Effendiho Strážcem Víry, a Shoghi Effendi se po Jeho smrti stal pověřeným vykladačem

Bahá'u'lláhových slov. Tricet šest let pokračoval v práci svého Dědečka, objasňoval učení Projevu Božího a pevně ustavoval Jeho Víru ve všech koutech planety. Pět a půl roku po jeho smrti Bahá'í věřící z celého světa zvolili Světový dům spravedlnosti, tak jak to předvídal Bahá'u'lláh a jasně popsal 'Abdu'l-Bahá a Strážce. Světový dům spravedlnosti je nejvyšší institucí Víry, ke které se nyní obrací všichni Bahá'í věřící na světě.

ČÁST 17

Pravděpodobně jste si všimli toho, že tato část Anniny prezentace je velmi důležitá, neboť zde Anna několika slovy vysvětluje některé hluboké koncepty. Následující cvičení vám pomůže prozkoumat její slova podrobněji.

1. Anna až do této chvíle v souladu s výrokem Světového domu spravedlnosti citovaném v části 6 hovořila o postavení Zvěstovatele Víry, Bába, a o jejím Autorovi, Bahá'u'lláhovi. Anna chce nyní Emílii pomoci rozpoznat postavení 'Abdu'l-Baháa. Aby tak mohla učinit, představí jí koncept Bahá'u'lláhovy Smlouvy. Aby Emílii pomohla pochopit tyto dva vzájemně související koncepty, sděluje rovněž určité množství faktických informací.

Níže následuje seznam některých z těchto faktických údajů. Každý výrok má za úkol přispět k tomu, aby Emílie porozuměla jednomu nebo oběma výše zmíněným konceptům. Číslem „1“ označte výroky, které vedou k pochopení konceptu Postavení 'Abdu'l-Baháa, a číslem „2“ pak označte ty výroky, které spíše směřují k pochopení Bahá'u'lláhovy Smlouvy. Máte-li pocit, že výrok do stejné míry přispívá k pochopení obou těchto konceptů, označte ho číslicemi „1“ a „2“.

_____ Všechna ostatní náboženství se rozštěpila na množství sekt, protože nebyl jasně ustanoven autorizovaný vykladač Písma.

_____ 'Abdu'l-Bahá je Středem Bahá'u'lláhovy Smlouvy.

_____ 'Abdu'l-Bahá je Vykladačem Bahá'u'lláhových Slova.

_____ Ustavení Světového domu spravedlnosti předvídal Bahá'u'lláh.

_____ 'Abdu'l-Bahá ve Svě Poslední vůli jmenoval Svého vnuka Strážcem Víry.

_____ 'Abdu'l-Bahá napsal tisíce Desek, které objasňují Bahá'u'lláhovo Učení.

_____ Bahá'u'lláh ochránil Svou Víru před rozdělením tím, že ji obdařil mocí Smlouvy.

_____ 'Abdu'l-Bahá je Dokonalý Příklad Bahá'u'lláhova Učení.

_____ 'Abdu'l-Bahá přinášel radost a štěstí každému, kdo se s Ním setkal.

_____ Bahá'u'lláh velmi jasně a písemnou formou prohlásil, že by se po Jeho odchodu z tohoto světa měli všichni Bahá'í věřící obracet k 'Abdu'l-Baháovi.

- _____ Touha po vedoucím postavení může být v jakémkoli náboženství příčinou nejednoty.
- _____ ‘Abdu’l-Bahá pracoval dnem i nocí, aby rozšířil Víru na Východ i na Západ.
- _____ Bahá’í věřící z celého světa zvolili záhy po odchodu Strážce Světový dům spravedlnosti.
- _____ Není-li v nějakém náboženství ustanoven pověřený vykladač Písma, otevírá se cesta ke konfliktům a sporům.

ČÁST 18

V průběhu výkladu o Bahá’u’lláhově Smlouvě a o Postavení ‘Abdu’l-Baháa si Anna všimne, jak je Emílie ohromená. Rychle v duchu zvažuje dvě možnosti: může se ještě nějakou dobu věnovat tomuto tématu a prodiskutovat je více do hloubky, nebo může pokračovat ve svém vyprávění a postarat se o to, aby se při dalším rozhovoru znovu brzy vrátila ke studiu Smlouvy. Rozhodne se pro druhou možnost a pokračuje těmito slovy:

O mnohých myšlenkách, které jsem nyní zmínila, je třeba hodně přemýšlet. Souhlasíš-li, někdy si můžeme o tomto tématu popovídat podrobněji. Přinesla bych několik úryvků z Bahá’u’lláhovy Knihy Smlouvy i z ‘Abdu’l-Baháovy Poslední vůle, které bychom si mohly společně přečíst. Nyní bych však chtěla pokračovat a říci ti o několika jiných věcech, které je důležité vědět o Bahá’í Víře hned od počátku.

Emílie souhlasí a vlídně řekne, že se jí Annino vyprávění líbilo, že pochopila něco o významu Bahá’u’lláhovy Smlouvy a že se už těší, až se o tomto tématu co nejdříve dozví více. Anna má z toho radost, je uvolněná a pokračuje:

Důležitým aspektem každého náboženství jsou zákony, které Projev Boží přináší lidstvu, aby je tak mohl vést po správné cestě. Některé z těchto zákonů a přikázání jsou věčné, jiné se mění podle toho, jak se mění a rozvíjí lidstvo. Naše Víra nás učí, že bychom se na Bahá’í zákony neměli dívat jako na nějaký soubor pravidel, jako na nějakou skupinu příkazů a zákazů. Bahá’u’lláh říká, že Jeho zákony jsou: „mezi Mými služebníky lampami Mé milující prozřetelnosti a klíči Mého milosrdenství k Mým tvorům.“ Také bychom neměli Jeho zákony poslouchat ze strachu z trestu, neboť ve Své Nejsvětější Knize prohlásil: „Následujte Má přikázání z lásky k Mé kráse.“

Všechny tyto myšlenky budou jasnější, když ti uvedu několik příkladů Bahá’í zákonů. Ve fyzickém světě musí lidé každý den jíst. Je to požadavek lidského těla – pokud vůbec nepřijímáme potravu, onemocníme a můžeme rychle zemřít. Lze tedy říci, že přijímání potravy je zákonem fyzické existence, kterým se musíme řídit. Stejně tak se můžeme dívat na jedno z Bahá’u’lláhových přikázání, které říká, že se máme každý den modlit. Stejně jako naše tělo, tak i naše duše potřebuje neustálou výživu. Modlitba představuje potravu pro náš duchovní růst. Existuje mnoho nádherných modliteb, které zjevil Bahá’u’lláh, Báb a ‘Abdu’l-Bahá, a můžeme si je říkat o samotě nebo je pronášet na setkáních. Některé modlitby jsou povinné a spolu s několika dalšími specifickými modlitbami v sobě mají zvláštní sílu. V jedné denní povinné modlitbě stojí:

„Dovzdávám, ó můj Bože, že jsi mne stvořil, abych Tě znal a uctíval. Doznávám v tomto okamžiku svou bezmocnost a Tvou moc, svou chudobu a Tvé bohatství.

Není Boha krom Tebe, Pomocníka v nebezpečí, Sama o Sobě jsoucího.“¹²

Tato modlitba je krátká a krásná. Protože jsem viděla, jak lehce se učíš verše nazpaměť, jsem si jistá, že když si ji několikrát zopakuješ, určitě si ji zapamatuješ.

V dalším přikázání Bahá'u'lláh zakazuje pomlouvání a očerňování. Toto je velmi důležité, neboť když se nad tím zamyslíš, jedním z největších nepřátel jednoty je právě pomlouvání. Naneštěstí se mezi lidmi stalo běžnou zvyklostí mluvit o chybách ostatních v jejich nepřítomnosti. Zdá se, že se každý velmi zajímá o nedostatky jiných lidí, které jsou s tím, jak se o nich nepřetržitě hovoří, neustále zveličovány. 'Abdu'l-Bahá nám však říká, abychom dělali pravý opak. Měli bychom přehlížet nedostatky druhých a dívat se očima odpuštění. Měli bychom milovat lidi kvůli Bohu. 'Abdu'l-Bahá nám říká, že v každém člověku jsou nedokonalosti, a vždy budeme nešťastní, pokud se budeme dívat na samotné lidi. Pokud však budeme hledět k Bohu, budeme je milovat a budeme k nim laskaví.

Emílie, která se zvláštním zaujetím naslouchá Anninu vyprávění, si vzpomene na nedávné události ve škole, při kterých pomlouvání ublížilo mnoha lidem. Dívky si chvíli povídají o tom, jak mohou kleветy zničit přátelství, a pak se Anna podívá do svého zápisníku a přečte následující citát:

„Ó společníku Mého trůnu! Neposlouchej zlo a nehleď na zlo, neponižuj se, ni nevzdychej a neplač. Nemluv zlé, abys neslyšel zlé promlouvat k sobě, a nezvětšuj chyby druhých, aby se tvoje vlastní nezdály velké; nepřej si ponížení nikoho, aby tvé vlastní nebylo vyjeveno. Dny svého života, které jsou méně než prchavá chvíle, pak žij s myslí neposkvrněnou, srdcem nezkaženým, myšlenkami čistými a přirozeností posvěcenou, abys svobodný a spokojený mohl odložit tuto smrtelnou schránku, vrátit se do mystického ráje a navěky přebývat ve věčném království.“¹³

Pak Anna pokračuje:

Bahá'u'lláh také zakazuje pití alkoholu a samozřejmě i užívání omamných látek. Pití alkoholu je ve skutečnosti jednou z nejzávažnějších společenských chorob, které dnes ve světě existují. Je to jedna z nejčastějších příčin násilí a rozkladu zdravého rodinného života. Abych řekla pravdu, nikdy jsem nepochopila, proč lidé používají něco, co nepříznivě ovlivňuje jejich mysl a způsobuje, že ztrácí schopnost jasného úsudku. Pití způsobuje, že se lidé chovají hanebně a nedůstojně, a přitom byli stvořeni vznešení. Zním jeden nádherný citát z Bahá'u'lláhových Spisů, který hovoří o vznešenosti:

„Ó synu ducha! Stvořil jsem tě bohatého, proč se ponižuješ k chudobě? Vytvořil jsem tě vznešeného, čím se pokořuješ? Dal jsem ti bytí z podstaty vědění, proč hledáš osvětlení u jiných nežli u Mne? Vymodeloval jsem tě z prstí lásky, jak to, že se zaobíráš jiným? Obrat' svůj zrak k sobě, abys Mne mohl nalézt státi v sobě, mocného, silného a skrze sebe jsoucího.“¹⁴

Jedním z dalších Bahá'u'lláhových přikázání, které obzvláště promlouvá k mému srdci, je povinnost rodičů a společnosti vychovávat děti. V zápisníku zde mám jeden krátký úryvek z 'Abdu'l-Baháových Spisů, který to pěkně vysvětluje:

„Milování Pána a služebnice Milosrdného by proto měly srdcem i duší děti vzdělávat a učit je ve škole ctnosti a dokonalosti. V této záležitosti by neměli strpět ani tu sebemenší nedbalost nebo nedostatek. . . .

První povinností milovaných Boha a služebnic Milosrdného je všemi možnými prostředky usilovat o vzdělávání všech dětí, jak dívek, tak i chlapců. Ti, kteří byli uvedeni na druhém místě, jsou totiž stejní jako ti, kteří byli uvedeni jako první; není mezi nimi naprosto žádného rozdílu. Nevědomost jedněch je hodna výtky; neznalost druhých je hodna pokárání. „Jsou si rovni ti, kdož vědí, i ti, kdož nevědí?“¹⁵

Toto přikázání je tak důležité, že Bahá'í společenství pořádá hodiny duchovního vzdělávání malých dětí ve vesnicích v celém kraji. Účastním se kurzu, jenž pořádá Bahá'í vzdělávací institut, který mi pomáhá vytvářet si schopnosti vyučovat jednu z těchto hodin, tedy takovou hodinu, se kterou jsi mi již několikrát pomáhala. Kurzy vzdělávacího institutu jsou otevřeny každému, kdo je považuje za stezku služby našemu společenství, a pokud budeš mít zájem, mohu ti o nich někdy povědět..

ČÁST 19

Abychom vám pomohli zamyslet se nad myšlenkami, které představovala Anna, vyplňte následující cvičení.

1. V této části svého vyprávění se Anna snaží řídit vedením Světového domu spravedlnosti, podle kterého máme hledajícího seznámit s existencí zákonů, kterými se musíme řídit. Se kterými z níže uvedených výroků souhlasíte?

_____ V této fázi by bylo lepší, kdyby Anna o otázce zákonů vůbec nemluvila. V dnešní společnosti si lidé nesmírně cení své osobní svobody, a myšlenka „náboženských zákonů“ je odrazuje.

_____ Anna by měla Emílii vyjmenovat většinu, ne-li všechny, Bahá'í zákony, např. zákony o dědictví, manželství, pohřbu a Huqúqu'lláhu. Jinak Emílie nebude plně obeznámena s tím, co to znamená být Bahá'í věřící..

_____ Pro Emílii je nejdůležitější, aby pochopila, že v Bahá'í Víře existují zákony, získala nějakou představu o povaze těchto zákonů a uvědomila si, že jako Bahá'í se jimi bude muset řídit. V tomto okamžiku nemusí být seznámena se všemi zákony.

_____ Pro Annin cíl by stačilo uvést příklad pouze jednoho zákona, zákona o modlitbě. Představit čtyři zákony je přehnané.

_____ Annino vysvětlení zákona o modlitbě je velmi působivé. Tím, že Anna nejdříve uvede jeden zákon, který vládne naší fyzické existenci, je schopna vysvětlit význam i takových zákonů, jako je modlitba, kterými se řídí naše duchovní

existence. Tímto přístupem neredukuje zákony Boží na nějaký soubor zákonů, jak se to běžně děje.

_____ Hovořit s hledajícím o Bahá'u'lláhově zákazu pití alkoholu není dobrý nápad, obzvláště jedná-li se o mladou ženu, která se snaží prosadit svou nezávislost a ukázat, že se stává dospělým člověkem. Mladý člověk bude přirozeně chtít alkohol vyzkoušet, a jakákoliv zmínka o nějakém zákoně, který se proti tomu staví, ho bude od Víry pouze odrazovat.

_____ Anna prezentuje Bahá'u'lláhův zákaz požívání alkoholu vhodným způsobem. Tím, že mluví o účincích alkoholu na schopnost člověka jasně myslet, poukazuje na moudrost tohoto zákona. Navíc i tím, že hovoří o vznešenosti, zasazuje tento zákon do vyššího duchovního kontextu.

_____ Anna dělá chybu, když nemluví o poslušnosti Bahá'u'lláhovým zákonům přísněji. Měla by mluvit i o administrativních sankcích, aby Emílie věděla, jaké jsou důsledky neposlušnosti.

_____ Anna příliš nezdůrazňuje myšlenku poslušnosti Bahá'u'lláhovým zákonům, přitom však Emílii zprostředkovává myšlenku, že poslušnost pramení z lásky k Bohu, a nikoliv ze strachu z trestu. Až se Emílie stane Bahá'í, poslušnost zákonům bude přirozeným důsledkem její lásky k Bahá'u'lláhovi.

_____ Kdybyste učili někoho, kdo má problémy s pitím, nejdůležitější by pro vás bylo vysvětlit mu zákon zakazující požívání alkoholu. V takovém případě byste mu samozřejmě museli říci, že pokud přijme Bahá'í Víru, bude okamžitě muset s pitím přestat.

_____ Kdybyste učili někoho, kdo má problémy s pitím, nejdůležitější by pro vás bylo vysvětlit mu zákon zakazující požívání alkoholu. Majíce na paměti to, jaký má problém, byste mu však mohli vysvětlit, že je v pořádku, když bude pokračovat v pití i poté, co se stane Bahá'í, pokud ho u toho nikdo neuvidí.

_____ Kdybyste učili někoho, kdo má problémy s pitím, nejdůležitější by pro vás bylo, abyste mu společně s ostatními zákony též vysvětlili zákon zakazující požívání alkoholu. Také byste mu řekli, že není vždy snadné řídit se všemi zákony, jsme totiž nedokonalí a děláme chyby. Když však přijmeme Bahá'u'lláha a když se k Němu modlíme, On Sám nám pomáhá překonávat naše slabosti a dává nám sílu poslouchat Jeho zákony.

2. Předpokládejme, že učíte někoho, pro koho je obtížné uvěřit v Boha. Představili byste mu i navzdory této skutečnosti zákon o modlitbě? Pokud ano, jak byste to udělali?

celosvětového Bahá'í společenství, které se neustále rozrůstá a přitahuje lidi ze všech náboženských prostředí, národností, etnik, ras a kmenů.

Světový dům spravedlnosti nám říká, že třetího účastníka v procesu budování nové civilizace představují instituce Víry. Toto je téma, o kterém budeme muset hovořit více, když budeme mluvit o Smlouvě. Prozatím bych se pouze zmínila o tom, že mezi příkázáními Bahá'u'lláha se nachází mnoho takových, která se týkají toho, jak by měla být společnost organizována. V minulosti Projevy Boží moc nemluvili o tom, jak by se měli Jejich následovníci organizovat, a lidé na to museli přijít sami. Ale v případě Bahá'í Víry se nám dostalo té štědrosti, že má božsky vytvořený Správní řád, což znamená, že nám Samotný Bahá'u'lláh řekl, jaké instituce máme ustavit, jak mají fungovat, a jak by měly být záležitosti lidstva spravovány.

Již jsme mluvily o nejvyšší instituci Víry, kterou je Světový dům spravedlnosti. V každé zemi Bahá'í věřící jednou ročně volí Národní duchovní radu a v každé lokalitě Místní duchovní radu. To je instituce, se kterou se seznámíš nejdříve. V Bahá'í Věře neexistují žádní kněží nebo kněžstvo a je to právě Místní duchovní rada, která spravuje záležitosti společenství a stará se o dobro jeho jednotlivých věřících. Místní duchovní rada se skládá z devíti členů, kteří jsou v atmosféře modlitby zvoleni tajným hlasováním všech dospělých věřících ve společenství. Duchovní rady jsou pro Bahá'í nesmírně důležité. Prostřednictvím nich se učíme, jak mají být spravovány záležitosti lidí, a jak může být ve společnosti nastolen nový řád – řád, který bude znám jako Bahá'u'lláhův světový řád.

Můžeme si představit, že v tomto okamžiku rozhovor Anny a Emílie končí. Emílie se opravdu těší na to, že diskuse bude druhý den pokračovat. Anna vyndá ze své tašky malou modlitební knížku a dá ji Emílii jako dárek. Navrhne, aby si ještě před tím, než se rozloučí, společně řekli jednu modlitbu. Emílie otevře knížku a čte:

„Stvoř ve mně čisté srdce, ó můj Bože, a obnov ve mně klidné svědomí, ó má Naděje! Mocným duchem upevni mne ve Svě Věci, ó můj Nejmilovanější, a odhal Svou cestu světlem Svě slávy, ó Ty Cíli mé touhy! Silou Svě všepřesahující moci pozvedni mne do nebes Svě svatosti, ó Zdroji mého bytí, a vánkem Svě věčnosti oblaž mne, ó Ty, Kterýž jsi můj Bůh! Dej, ať Tvé věčné melodie na mne dýchají klid a mír, ó můj Společníku, a necht' mne bohatství Tvého pradávného zjevu osvobodí ode všeho kromě Tebe, ó můj Pane, a necht' mi zvěst o zjevení Tvě nepomíjející Podstaty přinese radost, ó Ty, Jenž jsi nejprojevenějším z projeveného a nejskrytějším ze skrytého!“¹⁶

I když není příběh o Anně a Emílii skutečný, je založen na zkušenostech tisíců Bahá'í po celém světě. Můžeme tedy s jistotou říci, že tento příběh skončí tak, že se Emílie za několik dnů po uskutečnění ještě jednoho nebo dvou rozhovorů přidá k Bahá'í společenství a s Anninou pomocí se vydá na stezku služby této Věci.

ČÁST 21

Prozkoumejme celou Anninu prezentaci v následujících dvou cvičeních:

1. Myšlenky, o něž se Anna se svou kamarádkou dělí, obzvláště pak ty, které se nacházejí na konci jejího povídání, budou výrazně ovlivňovat to, jak bude

Emílie chápat své povinnosti jako jednotlivý člen společenství, jaká bude její účast na jeho záležitostech i jaký bude její budoucí vztah k institucím Víry.

Jaký obraz jednotlivce se Anna snaží podat? Jaké jsou některé charakteristiky tohoto jednotlivce?

Jaký obraz Bahá'í společenství se Anna snaží podat? Jaké jsou některé jeho charakteristiky?

Jaký obraz institucí Víry se Anna snaží podat? Jaké jsou některé jeho charakteristiky?

-
-
2. Během rozhovoru se Anna očividně snaží otevřít Emílii dveře k tomu, aby se připojila k Bahá'í společnosti. Které z následujících výroků byste považovali za hlavní náplň jejího nabádání?

_____ Že Bahá'í jsou milí lidé a že Bahá'í společnost je jednotná; proto doufám, že se k nám přidáš.

_____ Že Bahá'í Víra zahrnuje nejpokrokovější duchovní a společenské principy, a pokud je přijmeš, jsi Bahá'í.

_____ Že po krátkém úvodu, který jsem ti řekla, musíš nyní pečlivě studovat Bahá'í Víru a potom se rozhodnout, jestli se staneš, nebo nestaneš Bahá'í.

_____ Že na základě toho, co jsem ti již řekla, a na základě dalšího vysvětlení, kterým zodpovím všechny otázky, které snad můžeš mít, doufám, že rozpoznáš Bahá'u'lláha jako Projev Boží pro tuto dobu a pocítíš touhu stát se jednou z Jeho oddaných následovnic.

ČÁST 22

Prezentace, kterou jsme na těchto stránkách studovali a která je v obecné rovině založena na prohlášení Světového domu spravedlnosti v části 6, předkládá přesvědčivý soubor myšlenek vysvětlujících základní rysy Bahá'í Víry někomu, kdo o ní ví jen málo, ale má zájem dozvědět se více. Toto zkoumání jsme provedli v kontextu osobního učení Víry, v rozhovoru mezi dvěma kamarádkami. Je přirozené, že situace, v nichž se nacházíme, se navzájem liší, a vy budete muset být ve všech svých snahách učit Víru připraveni na to, abyste přizpůsobovali svou prezentaci konkrétním okolnostem – míře vnímavosti lidí, s nimiž přicházíte do styku, rozsahu jejich znalostí o Věře a jejich kontaktu s Bahá'í společností, a jejich specifickému prostředí. Takže zatímco vás vybízíme, abyste se dobře naučili prezentaci myšlenek, o které se Anna s Emilií dělí, ještě důležitější je, abyste dovedli ocenit logiku, která je jejím základem. Pouze tímto způsobem z ní budete schopni snadno čerpat, odolávat nutkání dělat z ní určitý vzorový návod k použití, a přizpůsobovat ji měnícím se okolnostem.

Možná že bude užitečné, abyste se zde na chvíli zastavili a zamysleli se nad tím, co je v sázce. Od chvíle, kdy jste vstoupili na stezku služby, kterou vám otevřely tyto kurzy, jste si postupně vytvářeli schopnosti potřebné k tomu, abyste mohli s ostatními hovořit o Bahá'í učení a o jeho Autorovi. Nyní jste vyzýváni k tomu, abyste se posunuli dál a rozvíjeli si schopnost vytvořit přesvědčivou prezentaci Víry, která reaguje na vnímavost a zájem těch, které znáte, nebo s nimiž se za různých okolností setkáváte. Cvičení uváděná spolu s prezentací v této knize vám měla pomoci přemýšlet o povaze těchto schopností a o tom, co od vás budou tyto schopnosti vyžadovat. Možná že budete chtít napsat níže několik svých myšlenek, které vás napadnou jako první.

Bahá'u'lláha jako Projevu Božího a přijetí výsad a odpovědnosti, jež jsou jednoznačně spjaty se členstvím v Bahá'í společenství, představuje jedinečný okamžik v duchovním rozvoji člověka, naprosto odlišný od pravidelného zapojování se do Bahá'í aktivit či vyjadřování podpory Bahá'í principům. Zkušenosti ukazují, že prostředí, kterému daly v dané lokalitě vzniknout snahy o budování společenství, umožňuje každému, kdo si přeje tento krok učinit, aby tak učinil relativně snadno. Je důležité, aby přátelé tam, kde jsou tyto snahy v plném proudu, měli neustále na mysli, aby dveře k Víře byly otevřeny dokořán, a povzbuzovali ty, již stojí na jejich prahu.“¹⁸

At' už se tedy jedná o naše osobní úsilí na poli učení Víry, nebo o kolektivní akce, měli bychom být připraveni na to, abychom vedli výše uvedený druh otevřeného rozhovoru, tedy takového rozhovoru, který bude sloužit k tomu, aby povzbuzoval lidi, kteří stojí na prahu pevnosti této Věci, aby do oné pevnosti vstoupili a čerpali sílu ze sjednocující moci Smlouvy.

ČÁST 24

Řekli jsme, že obecně existují dva kontexty, v nichž se zapojujeme do aktu učení Víry: v našich osobních snahách a v kolektivních kampaních. V několika následujících částech prozkoumáme oba tyto kontexty, každý zvlášť. Začneme tím, že se zamyslíme nad naším osobním úsilím na poli učení Víry. Níže uvedený citát již ze svého studia dřívějších kurzů znáte, ale nyní se po vás žádá, abyste se nad jeho významem zamysleli podrobněji, neboť z něj můžeme vyčíst duchovní zásady, které tvoří základ každého osobního učebního plánu.

„Ó poutníku na stezce Boží! Přijmi svůj díl z oceánu Jeho milosti a nepřipravuj se o to, co leží skryto v jeho hlubinách. Buď z těch, kdož okusili jeho pokladů. Krupěj z tohoto oceánu, svlaží-li vše v nebesích i na zemi, postačí je obohatit štědrostí Boha, Všemohoucího, Vševědoucího, Nadevše Moudrého. Dlaněmi sebezapření nabírejte z jeho životodárných vod a zkrápějte jimi vše stvořené, aby se očistilo ode všech hranic vytvořených člověkem a přistoupilo k mocnému Božímu stolci, k onomu oslnivému a svatému Místu.

Nermut' se, jsi-li ve svém konání osamocen. Necht' ti nadevše dostačuje Bůh. Důvěrně rozmlouvej s Jeho Duchem a buď z těch, kdož děkují. Hlásej Věc svého Pána všem v nebesích i na zemi. Odpoví-li kdo na tvé volání, odhal mu perly moudrosti Pána, svého Boha, jež k tobě sestoupily skrze Jeho Ducha, a buď z těch, kdož skutečně věří. A jestliže některý člověk tvou nabídku odmítne, odvrát' se od něj a svou důvěru a naději vlož v Pána, svého Boha, Pána všech světů.“¹⁹

1. Doplňte následující věty:

a. Měli bychom přijmout svůj _____ z oceánu _____.

b. Dlaněmi _____, bychom měli nabírat z jeho _____.

- c. Měli bychom zkrápět _____ z životodárných vod Boží milosti.
- d. Neměli bychom _____, jsme-li v tomto konání _____.
- e. Měli bychom _____ s Jeho Duchem.
- f. Měli bychom být z _____.
- g. Měli bychom _____ Věc svého Pána všem v nebesích i na zemi.
- h. Jestliže na naše volání nějaký člověk odpoví, měli bychom mu _____ Pána.
- i. Jestliže někdo naši nabídku odmítne, měli bychom se od něj _____ a vložit svou _____ v Boha.
2. Co znamená, že bychom měli přijmout svůj díl z oceánu Boží milosti? _____

3. Uvedte některé z věcí, které leží skryty v hlubinách tohoto oceánu a které, pokud budou nalezeny, by nám umožnily učít tuto Věc se stále větší účinností?

4. Co může způsobit jediná kapka z oceánu Boží milosti? _____

5. Proč musíme k nabírání z životodárných vod tohoto oceánu použít „dlaně sebezapření“? _____

-
-
-
6. Co bychom měli učinit s vodami, jež nabereme z oceánu Boží milosti?
-
-
7. Jaký účinek bude toto zkrápění mít? _____
-
-
-
8. Musíme vždy učit Víru s pomocí ostatních Bahá'í? _____
9. Potřebujeme někoho jiného než Boha, když propagujeme tuto Věc a učíme ji? _
-
10. S Kým bychom měli rozmlouvat, když propagujeme tuto Věc a učíme ji? _____
11. Za co bychom měli být vděční, když propagujeme tuto Věc a učíme ji? _____
-
-
-
-
12. Komu bychom měli propagovat tuto Věc? _____
-
13. Koho bychom měli učit? _____
14. Co bychom měli udělat v případě, že je poselství, jež předáváme, odmítnuto? _____
-
-
15. Znamená skutečnost, že se máme odvrátit od těch, kteří odmítnou toto poselství, že se s nimi už nemáme dále přátelit? Nebo to prostě znamená, že nemáme trvat na tom, abychom se je snažili učit Víru? _____
-
-

16. Níže následuje několik vět o učení Víry. Rozhodněte, které z nich jsou nejvíce v souladu s výše uvedeným úryvkem z Bahá'u'lláhových Spisů. Označte je.

_____ Rozhodl jsem se, že člověk, kterého bych měl učit, je můj nejlepší přítel Michal. Takže v posledních pěti letech jsem soustřeďoval všechno své snažení pouze na něj. Nereaguje moc dobře, ale jednoho dne bude. Toto je víceméně můj osobní učební plán.

_____ Myslím si, že neseme zodpovědnost za to, abychom hlásali lidem Víru. Pak je to na nich, jestli si přejí prozkoumat ji do hloubky. Pokud opravdu chtějí, mohou požádat o knihu, kterou by si mohli přečíst, aby se pak mohli sami rozhodnout.

_____ Včera jsem nad šálkem kávy vysvětloval Bahá'u'lláhovo poselství jedné ze svých sousedek. Po chvíli řekla, že i když si váží mého nadšení, je spokojená se svým vlastním náboženstvím. Řekla to ale takovým způsobem, že bylo jasné, že se nebrání budoucím rozhovorům o Víře. Takže až spolu budeme příště, pokusím se identifikovat ty aspekty tohoto učení, které by ji mohly zajímat a přivést ji blíže k Projevu Božímu pro tento Den.

_____ To, že mi někdo říká, že nemá zájem si vyslechnout něco o Víře, neznamená, že to musí být pravda. Prostě budu naléhat.

_____ Pokud někdo ví, že jsem Bahá'í, ale nezeptá se mě na nic, co se týká Víry, znamená to, že nemá zájem.

_____ Pokud se nějaký člověk, který spolu se mnou pracuje na aktivitách budování společenství, nikdy nezeptá na to, jak se může někdo připojit k Bahá'í společenství, znamená to, že si nepřeje přijmout duchovní závazek spočívající v přijetí Bahá'u'lláha.

_____ Snažím se setkávat s co nejvíce lidmi a když se naskytne příležitost, řeknu jim něco o Víře. Pokud zjistím, že jsou vnímaví, dále je učím, dokud je nakonec nevyzvu, aby přijali Víru.

ČÁST 25

V knize *Příchod Boží spravedlnosti* nám Strážce přináší úryvek, který výmluvně popisuje základní prvky systematického osobního učebního plánu. Tento úryvek byl níže rozdělen na několik částí. Přečtěte si každou z nich a pak v následujících větách doplňte mezery.

„Odhodlá-li se nějaký věřící ze své vlastní iniciativy povstat a odpovědět na výzvu k učení Víry, nezkrúšen jakýmikoli překážkami, které mu může přítel i nepřítel, nevědomky či úmyslně, postavit do cesty, nechť pečlivě zvažuje každý způsob přístupu, který může využít ve svých osobních pokusech o upoutání pozornosti, udržení zájmu a prohloubení víry těch, které se snaží přivést do ovčince své Víry. Nechť prozkoumá možnosti, jež mu nabízejí konkrétní okolnosti, ve kterých žije, ať zhodnotí jejich přednosti a inteligentně a systematicky přistoupí k tomu, aby je využil k dosažení cíle, jež má na mysli.“²⁰

1. Strážce nám říká, že bychom se měli z vlastní _____ odhodlat _____ a _____ na výzvu _____.
2. V tomto snažení bychom neměli dovolit překážkám, jež nám může _____ i _____, _____ či _____, postavit do cesty, aby nás odvrátil od našich úmyslů.
3. Pevní ve svém rozhodnutí bychom měli pečlivě zvážit každý _____ který můžeme využít v osobní snaze upoutat _____, udržet _____ a prohloubit _____ těch, které se snažíme učit Víru.
4. Pevní ve svém rozhodnutí bychom měli pečlivě _____ každý způsob přístupu, jenž můžeme _____ v naší osobní snaze o _____ pozornosti, _____ zájmu a _____ víry těch, které se snažíme učit Víru.
5. Jsme nabádáni k tomu, abychom _____ možnosti, jež nám nabízí konkrétní _____, ve kterých žijeme.
6. Měli bychom _____ přednosti možností, jež se nám naskýtají.
7. Když toto učiníme, bychom je měli _____ a _____ jako prostředku k učení Víry.

„Ať se též pokusí vymyslet takové metody, jako jsou například styky s kluby, výstavami a společnostmi, přednášky na témata, jež jsou spřízněna s učením a ideály jeho Věci jako např. abstinence, morálka, společenský blahobyt, náboženská a rasová tolerance, hospodářská spolupráce, islám a náboženská komparatistika či účast na činnosti společenských, kulturních, humanitárních, charitativních a vzdělávacích organizací a iniciativ, které mu, při zajištění nedotčenosti své Víry, otevřou obrovské množství způsobů a prostředků, kterak může postupně získávat sympatie, podporu a nakonec i prohlášení Víry u těch, s nimiž přichází do styku.“²¹

8. Měli bychom se také snažit vymyslet způsoby, jako je styk s _____, _____, a _____, a _____ na témata, která jsou v souladu s _____ a _____ této Věci.
9. Kromě toho bychom se měli vynasnažit nalézt způsoby, jak se účastnit práce _____, _____, _____, _____ a _____ a _____, zatímco budeme vždy _____ nedotčenost této Víry.

10. Toto bychom měli dělat proto, aby se nám otevřelo obrovské množství _____ a _____ pomocí nichž můžeme získávat _____, _____, a nakonec i _____ těch, se kterými přicházíme do styku.

„Ať má při navazování těchto styků na paměti nároky, které na něj jeho Víra neustále vznáší, aby hájil její důstojnost a postavení, aby chránil neporušenost jejích zákonů a zásad, aby prokazoval její všeobjímající charakter a univerzálnost a aby nebojácně obhajoval její mnohačetné a životně důležité zájmy. Necht' zvaží stupeň vnímavosti svého posluchače a sám se rozhodne o vhodnosti přímé či nepřímé metody učení Víry, kterou by dal hledajícímu znát zásadní důležitost Božího Poselství a přesvědčil ho, aby se rozhodl sdílet osud s těmi, kteří ho již přijali.“²²

11. Zatímco takto navazujeme tyto styky, nikdy bychom neměli zapomínat na svou zodpovědnost _____ důstojnost a _____ Víry, _____ neporušenost jejích _____ a _____, _____ její všeobjímající charakter a _____, a nebojácně _____ její mnohačetné a _____.
12. Strážce nám říká, že bychom měli zvažít stupeň _____ našeho posluchače a rozhodnout se o _____ či _____ metody učení.
13. Při výběru jedné z těchto metod bychom neměli zapomínat, že naším cílem je _____ hledajícímu _____ Božího Poselství a _____ ho, aby _____ s těmi, kteří jej už přijali.

„Ať si vzpomene na příklad, který udal 'Abdu'l-Bahá a na Jeho neustálé nabádání, aby hledajícího zahrnoval takovou laskavostí a aby byl do takové míry příkladem ducha učení, které do něj doufá vstítit, že bude tento příjemce spontánně nucen se ztotožnit s Věcí, jež takové učení ztělesňuje. Necht' se na počátku zdrží toho, aby u hledajícího trval na takových zákonech a předpisech, které by mohly na jeho nově probuzenou víru působit jako příliš neúnosná zátěž, a ať se snaží o něj trpělivě, taktně, a přesto odhodlaně pečovat, dokud nedosáhne plné dospělosti a ať mu pomůže, aby prohlásil své bezvýhradné přijetí všeho, co stanovil Bahá'u'lláh.“²³

14. Při našich snahách učit bychom si měli připomínat _____ daný 'Abdu'l-Baháem a Jeho neustálé nabádání, a bychom hledajícího _____ takovou _____ a byli _____ učení, jež se mu snažíme vstítit.

15. Měli bychom být v následování příkladu 'Abdu'l-Bahá tak ostražití, že hledající bude _____ k tomu ztotožnit se s touto Věcí..
16. Poté, co se hledající přiblíží k Víře, bychom si měli na začátku dávat pozor, abychom _____ na takových _____ a _____, jež mohou na nově probuzenou víru hledajícího _____.
17. Měli bychom o něj trpělivě, s taktem, a přesto odhodlaně _____, dokud nedosáhne _____ a _____ mu prohlásit _____ všeho, co bylo _____ Bahá'u'lláhem.
18. Měli bychom o něj _____, _____, a přesto _____, pečovat, dokud nedosáhne plné dospělosti, a pomáhat mu, _____ své bezvýhradné přijetí všeho, co bylo stanoveno Bahá'u'lláhem.

„Sotvaže je tohoto stadia dosaženo, necht' ho představí společenství svých spoluvěřících a necht' se snaží o to, aby měl díky stálému přátelení se a aktivní účasti v místních aktivitách svého společenství možnost přispět svým dílem k obohacování jeho života, podpoře při plnění jeho úkolů, upevnění jeho zájmů a koordinaci jeho aktivit s aktivitami jeho sesterských společenství.“²⁴

19. Jakmile hledající dosáhl tohoto stadia, měli bychom jej _____ ostatním členům společenství.
20. Od toho okamžiku bychom měli usilovat o to, aby díky _____ a _____ v _____ společenství, mohl _____ svým dílem k _____ jeho života, _____ jeho úkolů, _____ jeho zájmů a _____ jeho společných aktivit s ostatními společenstvími.

„Necht' není spokojen, dokud nenaplní své duchovní dítě tak obrovskou touhou, která by ho přiměla k tomu, aby následně samostatně povstalo a zasvěcovalo své síly kříšení dalších duší a zachovávání zákonů a zásad stanovených jeho nově přijatou Vírou.“²⁵

21. Strážce nám říká, že bychom se neměli spokojit, dokud ty, jež učíme, _____ tak obrovskou _____, jež je _____ k tomu, aby _____ a _____

_____ své _____ tomu, aby učili další duše a zachovávali zákony a zásady této Víry.

ČÁST 26

S ohledem na úryvky z posledních dvou částí jste nyní žádáni o to, abyste zaměřili svou pozornost na vypracování vlastního systematického osobního učebního plánu. Jako první krok budete muset přemýšlet o tom, jak se prvky, které uvedl Shoghi Effendi, projeví ve vašem plánu. K tomu vám pomůže provedení níže uvedených cvičení.

1. Zjevně nejdůležitější součástí vašeho osobního učebního plánu je neotřesitelné odhodlání vynaložit konkrétní snahy, abyste našli vnímavé duše a učili je. Kdykoliv se pevně rozhodneme něco udělat, naše odhodlání je podrobena zkouškám. Nevyhnutelně se objeví překážky. V případě učení Víry, pocházejí některé překážky, které se nám staví do cesty, z opozice vůči Víře nebo ze stavu, v němž se okolní svět nalézá. Například materialismus ve společnosti může naše snahy učit ztížit stejně jako všeobecná apatie lidí vůči duchovním záležitostem. Můžete uvést nějaké překážky, které pocházejí ze stavu, v němž se tento svět nalézá, a se kterými se pravděpodobně setkáte, když se rozhodnete učit?

- a. _____
- b. _____
- c. _____
- d. _____
- e. _____
- f. _____

2. .Když jste se rozhodli povstat a učit Víru, budete se muset zamyslet nad svou situací a životními okolnostmi. Ústřední roli v těchto věcech samozřejmě hraje vaše účast na aktivitách zaměřených na budování společenství ve vaší vesnici nebo sousedství, a my jsme již naznačili, že vám to otevře možnosti k učení Víry. Kromě toho se ale zamyslete nad dalšími dimenzemi svého života. Napište krátký odstavec, který je popisuje. Jste kupříkladu studentem, rodičem nebo prarodičem? Jaké je vaše zaměstnání, jak si vyděláváte na živobytí? Do jakých skupin a organizací patříte a s jakými typy lidí se dennodenně setkáváte?

Předpokládejme, že se účastníte setkání, na němž se sešli přátelé z několika blízkých vesnic nebo sousedství, aby naplánovali kampaň učení Víry, ke které je vyzval Oblastní výbor pro učení Víry. Setkání probíhá v duchovní atmosféře, uskuteční se několik působivých přednášek o významu učení Víry a úloze jednotlivce, a dojde k vyvolání velkého nadšení. Po skončení přednášek lidé z každé jednotlivé vesnice nebo sousedství konzultují jako skupina o svých plánech v souvislosti s kampaní učení Víry. Po nějaké době se všechny skupiny sejdou, aby se podělily o své plány. Zástupce jedné ze skupin shrnuje výsledky svých konzultací těmito slovy: „Plán, který jsme vymysleli, aby přispěl k této kampani, je jasný. Od každého jednotlivce se žádá, aby se denně modlil, aby měl alespoň jeden úspěch při učení Víry, aby se každý jednatel každý den zmínil o Věře alespoň jednomu člověku a aby každá rodina měla fireside alespoň jednou za devatenáct dní.“

Představme si, že přátelé z této skupiny přenesou tento plán do své vesnice nebo sousedství. Je nepochybné, že pokud všichni povstanou, aby se oddaně a s nadšením řídili doporučeními skupiny, můžeme předpokládat, že společenství bude svědkem růstu co do počtu členů i schopností, a bude připraveno na to, aby se pustilo do ještě větších projektů. Abychom však tomuto tématu lépe porozuměli, je užitečné položit si otázku, zda takový plán vůbec zapadá do naší představy o systematické kolektivní činnosti. Spočívá tento plán v něčem jiném, než je povzbuzování jednotlivců, aby se věnovali svému osobnímu učebnímu úsilí, které je provázeno nesporně zvýšeným nadšením plynoucím z vědomí toho, že se i ostatní zabývají stejným druhem činnosti? Neměla by snad být kolektivní aktivita koncipována tak, aby se různé talenty a schopnosti jednotlivců vzájemně posilovaly, a tím násobily své síly? Neměla by sjednocená činnost nějaké skupiny lidí přinášet mnohem větší výsledky, než je součet jejich jednotlivých individuálních snah? S ostatními členy své skupiny se zamyslete nad těmito otázkami.

ČÁST 29

Diskuse o výše uvedených otázkách vám jistě potvrdí to, co jste již začínali chápat na základě vlastních zkušeností. Coby součást rozšiřujícího se jádra jednotlivců, kteří v nějaké vesnici nebo v sousedství společně pracují, jste si nepochybně všimli toho, jak se díky dynamice sjednocené činnosti naše síly násobí. Ve zbývajících částech tohoto oddílu bude

naším cílem pokusit se získat určité hlubší porozumění této dynamice v kontextu expanze a konsolidace Víry.

Nejprve si v rychlosti zopakujme, co už pravděpodobně víte o našem přístupu k růstu Víry po celém světě. V současné době jsou snahy o urychlování procesu růstu vynakládány většinou v konkrétních sousedstvích nebo vesnicích v rámci určitého klastru. „Klaster“ je označením pro malou zeměpisnou oblast, jejíž velikost umožňuje zvládat plánování. Na této úrovni pracuje oblastní výbor pro učení Víry. V rámci prostředí klastru nás Světový dům spravedlnosti povzbuzuje k tomu, abychom pracovali v „rámci tříměsíčních cyklů činnosti, pomocí nichž společenství roste – kdy dochází k prudkému růstu, který je zakoušen v důsledku intenzivní činnosti; k nezbytné fázi konsolidace, během níž jsou rostoucí řady nových členů společenství posilovány například tím, že se účastní devocionálních setkání a slavností devatenáctého dne a přijímají návštěvy ve svých domovech; a k setkáním určeným k tomu, aby mohli všichni vyhodnocovat a plánovat.“

Cykly jsou tedy charakterizovány postupnými fázemi expanze, konsolidace, vyhodnocování a plánování. Každý cyklus staví na úspěších předchozího cyklu. S tím, jak po každé vlně expanze vstupuje do procesu rozvíjeném vzdělávacím institutem stále více lidí, se kolektivní schopnosti zvětšují v okamžiku, kdy lidé začnou v praxi uplatňovat to, čemu se učí. Soubor vzájemně propojených aktivit, které jsou pro proces růstu klíčové – devocionální setkání, dětské hodiny, skupiny juniorské mládeže a studijní kroužky – se v důsledku toho rozšiřuje a rostoucí jádro aktivních příznivců Víry je schopno zvyšovat celkové tempo činnosti. Proces růstu se tímto způsobem postupně zrychluje.

Fáze expanze si vyžaduje nejvyšší úroveň intenzity, která se často dosahuje prostřednictvím kolektivních kampaní. Jak bylo uvedeno výše, tak se její cíle liší v závislosti na podmínkách v daném klastru. Někdy může být snahou určitě kampaně zvýšit počet účastníků té či oné ústřední aktivity. Jindy se kampaň může zaměřovat na přímé učení Víry. S těmito snahami, jež uvádíme na posledním místě, se často pojí navštěvování lidí u nich doma, a tyto snahy jsou vynakládány v určité lokalitě, kde různé aktivity začínají formovat život nějakého společenství. Pokud jde o kampaně tohoto druhu, poskytuje Světový dům spravedlnosti následující vedení:

„V jádru věci tedy je, jak určitá kampaň učení Víry prostřednictvím návštěv lidí u nich doma souvisí s dalšími aktivitami, které se v nějakém sousedství vykonávají – jak taková kampaň souvisí se snahami pořádat setkání, která posilují duchovní charakter širšího společenství, se snahami poskytovat kurzy, které podporují duchovní rozvoj dětí, se snahami vytvářet skupiny, které usměrňují energii juniorské mládeže, se snahami zakládat studijní kroužky, jež jsou otevřeny všem a které umožňují lidem pocházejícím z různých prostředí postupovat vpřed na stejném základě a prozkoumat, jak uplatňovat toto učení ve svém osobním i kolektivním životě.“²⁶

ČÁST 30

Jak naznačuje výše uvedený citát, neměli bychom si myslet, že kampaně učení Víry probíhají ve vzduchoprázdnu. Představují pouze jeden z prvků našeho přístupu k růstu. Snahy

o rozsáhlou expanzi a konsolidaci Víry jsou navíc nejpłodnější tehdy, jsou-li v průběhu dlouhého časového období systematicky prováděny u určité skupiny obyvatelstva.

V tomto oddíle jsme se několikrát zmínili o pojmu „vnímavá populace“. Zkušenost ukázala, že stejně jako je tomu u jednotlivců, mohou být i některé skupiny obyvatelstva více připravenější než jiné na to, aby prozkoumaly, jaké jsou důsledky této Víry pro jejich kolektivní život. Světový dům spravedlnosti nám říká, že taková vnímavost se často „projevuje v ochotě účastnit se procesu budování společenství, který byl uveden do pohybu ústředními aktivitami.“ V každém klastru stojí před přáteli úkol

„...učit Víru v jedné nebo ve více vnímavých skupinách obyvatelstva za užití přímé metody při objasňování základů své Víry, a nalézat ty duše, které touží zbavit se letargie, již jim vnucuje společnost, a které touží pracovat bok po boku s ostatními ve svém sousedství a vesnici, aby započaly proces kolektivní přeměny.“²⁷

V sázce je tedy posun obyvatelstva směrem k Bahá'u'lláhově vizi nového světového řádu a prosperující a harmonické civilizace. K dalšímu zamyšlení nad významem tohoto procesu, který probíhá v klastrech po celém světě, si přečtěte následující úryvek z poselství, které napsal Dům spravedlnosti:

„Když masy lidí procitnou a vstoupí do Víry Boží, dá se do pohybu nový proces a začíná růst nová civilizace. Pohleďte na příchod křesťanství a islámu. Jsou to masy obyčejných lidí, hluboce zakořeněných ve vlastních tradicích, kteří však jsou vnímaví k novému Božímu Slovu a kteří, pokud na ně opravdu odpoví, budou jím natolik ovlivněni, že promění všechny lidi, se kterými přijdou do styku.

Boží měřítko se liší od lidských. Podle lidských měřítek určuje hodnotu a velikost jakékoliv věci to, zda ji přijmou výjimeční lidé – lidé, kterým se dostalo proslulosti a vysokého společenského postavení. Avšak, jak říká Bahá'u'lláh: „Výzvy a poselství, jež jsme předávali, nebyly nikdy určeny jen jedné zemi, či ku prospěchu pouze jediného lidu. Jako celek musí lidstvo pevně přilnout ke všemu, co mu bylo zjeveno a uděleno.“²⁸

Pokud jde o povahu procesu transformace, která se odehrává v klastrech po celém světě, se v dalším poselství, který napsal Dům spravedlnosti, dočteme následující:

„Lze pozorovat, že národy na Zemi poháněné silami vznikajícími uvnitř Bahá'í společenství i mimo ně, se z mnoha odlišných směrů pohybují blíže a blíže vstříc tomu, co bude světovou civilizací, jejíž povaha bude tak ohromující, že by bylo marné, kdybychom si ji dnes pokoušeli představit. S tím, jak bude tento dostředivý pohyb různých populací po celém světě nabírat na rychlosti, z každé kultury se postupně vytratí některé její prvky, které nejsou v souladu s Bahá'í učením, zatímco ostatní budou posíleny. Stejně tak se postupem času budou rozvíjet nové prvky kultury, neboť lidé pocházející ze všech skupin, inspirováni Bahá'u'lláhovým Zjevením, budou projevovat vzorce myšlení a jednání podnětené Jeho učením....“²⁹

1. Na základě druhého výše uvedeného citátu odpovězte na níže uvedené otázky.

- a. Co se stane, když procitnou masy lidí a vstoupí do Víry Boží? _____

- b. Jaká změna nastane mezi masami, když opravdu odpoví na nové Slovo Boží? ____

- c. Jak výše uvedený úryvek vysvětluje rozdíly mezi Božími a lidskými měřítky? _

2. Na základě výše uvedeného třetího citátu rozhodněte, které z následujících výroků jsou pravdivé:
- _____ Každá skupina obyvatelstva musí přijmout prvky jedné dominantní kultury, aby se přiblížila k světové civilizaci, která je představována ve spisech Víry.
- _____ Každá kultura na světě obsahuje prvky, které jsou hodny chvály, i prvky, které by bylo nejlepší opustit.
- _____ Měřítkem toho, co je v každé kultuře správné a co je nežádoucí, je Bahá'u'lláhovo Zjevení.
- _____ Je nepřijatelné, aby ve jménu kultury považovala nějaká skupina lidí ženy za podřadnější, než jsou muži.
- _____ Aspekty jakékoli existující kultury, které kladou důraz na spolupráci, by se měly oceňovat a mělo by se o ně starostlivě pečovat.
- _____ Ke zvyšování rozmanitosti a krásy celé lidské rodiny přispívají ty aspekty nějaké kultury, které jsou chvályhodné.
- _____ Nepřijatelné aspekty nějaké kultury se budou muset změnit s tím, jak je bude zalévat světlo učení této Víry.
- _____ Není nic směšného na vtipech a poznámkách, které tak či onak znevažují nějakou skupinu lidí; jsou to přinejlepším přežitky pocházející z dětství lidstva, které by se měly opustit.
- _____ Vstoupí-li nějaká skupina obyvatelstva do Víry, bude postupně opouštět ony prvky své kultury, které nejsou v souladu s tímto učením.
- _____ Když nějaká skupina obyvatelstva vstoupí do Víry, budou posíleny a upevněny ty prvky její kultury, které jsou v souladu s tímto učením.

- _____ Každá skupina obyvatelstva si časem osvojí nové prvky kultury inspirované Bahá'u'lláhovým Zjevením – například ty prvky, které zdůrazňují význam, jež toto Zjevení klade na vzdělávání mladších generací.
- _____ S tím, jak se budou různé skupiny obyvatelstva stále více přibližovat k oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení, budou se nevyhnutelně přibližovat i k sobě navzájem.
- _____ Různorodé skupiny obyvatelstva se nakonec přiblíží k sobě navzájem, když půjde každá z nich svou cestou vývoje, ať už se budou řídit Bahá'u'lláhovým učením nebo ne.
- _____ Účast stále většího počtu lidí v ústředních aktivitách u nějaké vnímavé skupiny obyvatelstva uvede do pohybu proces změn, který ji bude posouvat stále blíže k vizi Bahá'u'lláhova nového světového řádu.

S ohledem na výše uvedené se zamyslete nad svými vlastními zkušenostmi z klastru, ve kterém bydlíte. Od chvíle, kdy jste začali kráčet po cestě služby, jste přispívali k posilování a rozšiřování souboru vzájemně propojených činností – ať už mezi obyvateli vaší vesnice, nebo mezi konkrétní skupinou obyvatelstva žijící v určité oblasti vašeho sousedství či rozestými po celém klastru. Přemýšlejte o těchto aktivitách v jejich úhrnu a o procesu změn, které uvádějí do pohybu. Popište, jakým způsobem vzniká posun obyvatelstva s tím, jak se rostoucí jádro, k němuž patříte, učí dělat následující činnosti promyšleným způsobem: tzn. podporovat duchovní charakter společenství; pomáhat duchovně a intelektuálně posilovat stále více juniorů; zvat stále více mladých lidí, aby kráčeli po stezce služby a poskytovat jim na této cestě pomoc; poskytovat duchovní vzdělávání stále více dětem; a umožňovat stále více rodinám dětí a mládeže, aby se seznámily s tímto učením a uplatňovaly je ve svém životě.

ČÁST 31

Když jste se nyní zamysleli nad tím, jak snahy rozšiřujícího se jádra přátel ve vaší vesnici nebo sousedství vyvolávají posun obyvatelstva směrem k Bahá'u'lláhově vizi nového světového řádu, prozkoumejme podmínky, které takovou kolektivní činnost obdařují účinností. Jistě budete souhlasit s tím, že první podmínkou, která musí být splněna, je jednota. 'Abdu'l-Bahá říká:

„Jste-li skutečně jednotní, shodnete-li se na prosazování toho, co je základním cílem, a budete-li projevovat vše sjednocující lásku, přísahám při tom, který dává semínku se rozpuknout a vánku zavanout, že vám bude z tváří vyzařovat tak veliké světlo, že dosáhne až k nejvyšším nebesům, záře vaší slávy se rozlije po celém světě, důkazy o vaší význačnosti se rozšíří do všech krajů, vaše síla pronikne do skutečností všech věcí, vaše cíle a záměry budou působit svým vlivem na velké a mocné národy, váš duch obsáhne celý svět bytí, a vy zjistíte, že jste králové v panstvích Království a jste oděni slavnými korunami neviditelné Říše, a stanete se maršály armády míru a knížaty sil světla a hvězdami zářícími z obzoru dokonalosti a skvoucími lampami, které zalévají lidi svou září.“³⁰

Dokázat být natolik sjednoceni, aby se naše síly znásobily tak, jak to popisoval ‘Abdu’l-Bahá výše, není stavem, kterého dosáhneme jednou provždy. Vyžaduje si to každodenní úsilí. Bez ohledu na to, jak dobře se naučíme plánovat i bez ohledu na to, s jakou výkonností se naučíme své plány uskutečňovat, přinesou tyto plány jen málo ovoce, pokud dovolíme, aby se do nich vloudilo sebemenší napětí nebo svár.

Příčiny neshod jsou obvykle banální a jen málokdy jsou motivovány zlým úmyslem. Napětí nezřídka vzniká proto, že někoho rozhorlily chybné kroky druhého člověka nebo že někdo trvá na tom, aby bylo po jeho. Lékem je velkorysost a schopnost povznést se v životě nad malicherné věci. ‘Abdu’l-Bahá nám říká:

„Ó vy milovaní Pána! Nyní nastal čas horlivého úsilí. Bojujte a snažte se. A jelikož byla Požehnaná Krása vydána dnem i nocí na pospas mučednickému poli, my proto usilovně pracujme, naslouchejme radám Boha a uvažujme o nich, zapomeňme na své životy a zřekněme se svých krátkých dnů, jež jsou sečteny. Odvrátme své oči od prázdných preludů různých forem tohoto světa a místo toho se věnujme službě tomuto převelikému cíli, tomuto velkolepému plánu. Necht’ kvůli svým vlastním představám nepokácíme tento strom, který zasadila ruka nebeské milosti; necht’ temné mraky našich iluzí a sobeckých zájmů nezastíní slávu, která proudí z Království Abhá. Necht’ se nestaneme překážkou, která se staví do cesty vzpínajícímu se oceánu Všemohoucího Boha. Necht’ nebráníme tomu, aby se čisté, lahodné vůně ze zahrady Nadevše Slavné Krásy šířily doširoka a dodaleka. Necht’ v tento den znovushledání nezastavíme jarní déšť přinášející požehnání z nebes. Necht’ nepřipustíme, aby záře Slunce Pravdy někdy pohasla a zmizela. Toto jsou varování Boží, vyložená v Jeho Svatých Knihách, Jeho Písmech a Jeho Deskách, která upřímným vyjevují Jeho rady.

Necht’ na vás spočine sláva, Boží milost a Boží požehnání.“³¹

Strážce říká:

„Upřete svůj zrak na obrovské možnosti, nespočetná požehnání a nezlomný duch této Víry Boží, která svádí svůj zápas a roste. Nedovolte, aby vám malicherné spory a nevyhnutelné neshody současnosti zastřely pohled na oslnivou slávu, kterou budoucnost této Věci přinese svým neochvějným a statečným zastáncům.“³²

Učení se úryvků nazpaměť, například toho, který je uveden níže, a přijímání jejich obsahu za vlastní, nám pomůže přispívat k jednotě našich společných snah.

„Vystane-li mezi vámi jakákoli nesrovnalost, vizte Mne stát před sebou a přehlédněte chyby jeden druhého v zájmu Mého jména a na znamení lásky k Mé jasné a zářivé Věci. Nejrady vás po všechen čas vidíme družiti se v přátelství a shodě v ráji Mého potěšení, nejrady vdechujeme z vašich skutků vůni družnosti a jednoty, milující laskavosti a vzájemnosti. Tak vám radí Vševedoucí, Věrný. Vždy budeme s vámi. Ucítime-li vůni vašeho přátelství, Naše srdce se zajisté zaraduje, neboť nic jiného Nás nemůže uspokojit. To dosvědčí každý skutečně chápaný člověk.“³³

Jednotu je snazší udržet, když si všichni uvědomují význam práce, která se má vykonat a vznešenost cílů, kterých se má dosáhnout. Pokud takové porozumění existuje, pro lidi je snazší nevnímat si svých rozdílů a dávat své všechno pro to, aby se vykonávaly úkoly, které jsou bezprostředně před námi. Na chvíli se zastavte a zamyslete se: Byli byste ochotni poškodit proces, který je určen k tomu, aby přiblížil desítky čekajících duší k Bahá'u'lláhovu Zjevení, a to kvůli jakémukoli z následujících důvodů:

- _____ Protože nejste ochotni odpustit někomu jinému jeho činy?
- _____ Protože se zabýváte svými vlastními nedostatky?
- _____ Protože se nechcete řídit postupem činnosti, na kterém se všichni dohodli?
- _____ Protože se domníváte, že máte pravdu vy, a všichni ostatní se mýlí?
- _____ Protože rádi vyprávíte vtipy, kdykoli se k tomu naskytne příležitost, a to i v případech, že jsou nevhodné a ostatní se kvůli nim necítí příjemně?
- _____ Protože trváte na tom, že budete kritizovat každý nedostatek, kterého si všimnete, bez ohledu na to, jak to ovlivní nadšení ve skupině?
- _____ Protože neumíte ocenit to, že kolektivní úsilí si vyžaduje intenzitu?
- _____ Protože s vámi někdo mluvil způsobem, který se vám nelíbil?
- _____ Protože je vám nepříjemné navštěvovat lidi u nich doma?
- _____ Protože jste nešťastní z toho, že nejsou využívány vaše specifické schopnosti a vlohy?

ČÁST 32

Jednota, která existuje mezi členy jádra oddaných přátel, kteří pracují v nějaké vesnici nebo sousedství, se neomezuje pouze na láskyplné přátelství, které je spojuje. Projevuje se v tom, že je jim jasný jejich společný cíl. Jednota cíle je další podmínkou nezbytnou pro jednotnou činnost; dává směr našemu úsilí, a to nejen tehdy, když pracujeme společně, ale také tehdy, když provádíme individuální čin služby, jako je vedení dětské hodiny nebo služba animátora skupiny juniorské mládeže. Prostupuje tím, co děláme, a dává našemu konání smysl. Vidíme, jak jsou naše individuální snahy provázány s kolektivními projekty, a vytvářejí tak životem kypící vzorec činnosti, který posouvá nějakou skupinu obyvatelstva kupředu. Světový dům spravedlnosti poznamenává:

„Společenství stále více a více slouží jako prostředí, ve kterém se úsilí jednotlivce a kolektivní činnost zprostředkovaná vzdělávacím institutem

mohou navzájem doplňovat za účelem dosahování pokroku. Živost, kterou společenství projevuje, a jednota cíle, která oživuje jeho snahy, přitahuje do jeho rozrůstajících se řad lidi ze všech společenských vrstev, kteří dychtí po tom, aby zasvětili svůj čas a síly blahobytu lidstva.“³⁴

Tento smysl pro společný cíl tedy přesahuje místní úroveň. Poznáváme, jak naše úsilí jakožto součásti rozšiřujícího se jádra v naší vesnici nebo sousedství přispívá k většímu cíli, kterým je rozvíjení práce v klastru, v němž bydlíme. Na druhé straně vidíme, jak to přispívá k pokroku našeho národního společenství a k rozvoji celosvětových plánů Víry, což nakonec povede ke vzniku Bahá'u'lláhova světového řádu.

1. Proč je důležité vědomí toho, že naše práce v sousedství nebo vesnici přispívá k nějakému vyššímu cíli? _____

2. Jak zajistíme, aby byly individuální cíle a záměry uváděny do souladu s cíli Víry? _____

3. Jak se individuální snahy a kolektivní projekty, které zprostředkovává vzdělávací institut, vzájemně doplňují? Proč je pochopení jejich vzájemného doplňování se pro jednotnou činnost nezbytné?

4. Jak jednota cíle dále posiluje pouta lásky mezi přáteli, kteří společně slouží? _____

ČÁST 33

Viděli jsme, že jednota cíle je pro jednotnou akci zásadní; inspiruje nás k usilovné práci na poli služby. Uskutečnění společného záměru vyžaduje investici času a energie – hodin tvrdé, ale radostné práce. Ve světě panuje mylná představa o tom, co

je to zábava. Znovu a znovu je nám sdělováno poselství, že samotným smyslem života je bavit se, což je definováno ve smyslu banální zábavy. Ale jak se může taková „zábava“ srovnávat se skutečnou radostí ze sdílení Bahá'u'lláhova poselství s ostatními, z toho, že vidíme, jak jsou povznášeni duchem víry, z toho, že se pouštějí do smysluplných rozhovorů s rodinami účastníků dětských hodin a skupin juniorské mládeže, z toho, že můžeme sledovat to, jak ti, kteří studují hlavní posloupnost kurzů institutu, pokročili ve svém porozumění a schopnosti sloužit? Pokud někdy v nějakém kolektivním projektu zesílí touha po pohodlí a po holdování příjemným požitkům, lze ji překonávat vzpomínkou na 'Abdu'l-Baháa, dokonalý Příklad, a na Jeho neúnavné úsilí o šíření Věci. Zde jsou uvedena některá Jeho slova:

„Kráčejte ve stopách 'Abdu'l-Baháa a po stezce Krásy Abhá, v každický okamžik tužte po tom, abyste se vzdali svých životů. Zařte jako jitrní hvězda, buďte nepokojní jako moře, stejně jako oblaka nebes rozdávejte život polím i kopcům a jako dubnové vánky přinášejte lidským stromům svěžest a přiveďte je ke květu.“³⁵

„... člověk by měl podrobit svou vůli Bohu, a natolik zapomenout na své sobecké činnosti, aby mohl dosáhnout postavení živoucí oběti. Tudíž, pokud spí, nemělo by to být kvůli tělesnému odpočínutí, nýbrž výlučně kvůli tomu, aby nabral síly, aby jeho řeč mohla být jasnější, jeho promluva příjemnější, a aby mohl sloužit Božím tvorům a vykládat Jeho důkazy; a když bdí, měl by se snažit být ostražitý, věnovat se službě Věci Boží a naprosto podřít své vlastní touhy a sklony vůli Boží. Když dospěje do tohoto postavení, bude zahrnut utvrzeními Svatého Ducha, a vyzbrojen takovou mocí, bude schopen odolávat všem národům Země.“³⁶

„Doufám, že díky štědrosti Toho, kdo křísí duše, ani na okamžik neutichneš ani se nenecháš odradit, abys pulzoval jako tepna v těle světa, abys mohl vdechovat ducha života do srdcí a umožnit duším vysoko se vznášet v říších na výsostech.“³⁷

„Tito lidé budou bez ustání, dnem i nocí, usilovně pracovat, nebudou si všímat zkoušek ani strastí, ve svém úsilí nestrpí odkladu, nebudou vyhledávat odpočinek, zavrhnou veškerou bezstarostnost a pohodlí a, odpoutaní a neposkvrnění, zasvěť každý prchavý okamžik svého života šíření božské vůně a velebení svatého Božího Slova. Jejich tváře budou vyzařovat nebeské štěstí a jejich srdce budou naplněna radostí. Jejich duším se dostane božského vnuknutí a jejich základy budou pevně stát. Rozptýlí se do celého světa a budou cestovat do všech krajů. Pozvednou hlas na každém shromáždění a ozdobí a ožíví každé setkání. Budou hovořit všemi jazyky a budou vysvětlovat všechny skryté významy. Odhalí tajemství Království a každému budou projevovat znamení Boží. V srdci každého shromáždění zahoří jasně jako svíce a jako hvězdy zazáří na každém obzoru. Něžné vánky vanoucí ze zahrad jejich srdcí provoní a ožíví duše lidí a projevy jejich mysli naplní jako déšť národy a národnosti světa novou silou.“³⁸

ČÁST 34

Jedním z důležitých nástrojů, který jsme dostali, aby nám pomáhal při vytváření a upevňování naší jednoty a k udržování společného vědomí cíle, je konzultace. Právě

prostřednictvím činnosti, vyhodnocování činnosti a konzultace dokážeme dosáhnout jednoty myšlení. Jednota myšlení – o povaze našich činností, o přístupech, které používáme a o cílech, které si stanovujeme – je dalším předpokladem účinné jednotné činnosti.

Jedná-li rozšiřující se jádro přátel důsledně a s jednotou myšlení, mělo by neustále posilovat svou schopnost a disciplínu pravidelně se zamýšlet nad účinností své činnosti. Při vyhodnocování, konzultacích a studiu čerpá takové jádro ze zkušeností a z příslušných úryvků ze spisů, zejména pak z vedení Světového domu spravedlnosti. Když tento model činnosti, vyhodnocování, konzultace a studia začne definovat to, že bude nějaká skupina přátel působit jako určitý kolektiv, stává se z procesu učení se styl jejich činnosti. Trvalý růst se ukáže jako možný s tím, jak budou stavět na silných stránkách, které si osvojili v jednom cyklu za druhým. Udržovat životaschopnost našich aktivit, zapojovat lidi ze všech prostředí, spravovat záležitosti stále většího počtu lidí – zkrátka neustále růst – to je cílem učení se v klástrech všude na světě:

„...necht’ přátelé nešetří úsilím, aby se zvýšila míra zapojení. Necht’ vynakládají veškeré své síly a postarají se o to, aby se systém, který s takovou námahou vystavěli, neuzavřel sám do sebe, ale postupně se rozšiřoval a přijímal stále větší počet lidí. Necht’ nepouštějí ze zřetele pozoruhodnou vnímavost, s níž se setkali – a není to jen vnímavost, ba přímo pocit dychtivého očekávání, který je přivítal – když získali důvěru ve své schopnosti působit na lidi všech společenských vrstev a hovořit s nimi o Osobě Bahá’u’lláha a Jeho Zjevení.“³⁹

1. Na čem bychom neměli šetřit úsilím, aby se to zvýšilo? _____

2. Nač bychom měli vynakládat veškeré své síly, abychom se o to postarali? _____

3. Co bychom neměli pouštět ze zřetele? _____

4. Rozšiřující se jádro, jehož jste členem, nepochybně získalo mnoho hlubokých poznatků o procesu růstu ve vaší vesnici nebo sousedství, protože jste důsledně konali, vyhodnocovali činnost a společně konzultovali. Přitom jste viděli, že existuje vzájemný vztah mezi dvěma vývojovými směry: vytvářením schopností u jednotlivců na stezce služby, kterou vytyčují kurzy vzdělávacího institutu a nárůstem rozsahu aktivit a počtu těch, kteří se jich účastní. Pobavte se o některých hlubokých poznacích, které jste získali o tomto vztahu a jeho ústřední roli v procesu růstu.

K hlubšímu zamyšlení se nad důsledky učení se jako způsobu činnosti a nad modelem konání, vyhodnocování, konzultace a studia, které jej definují, si přečtěte následující úryvky od Světového domu spravedlnosti. Přitom přemýšlejte o jádru přátel, ke kterému patříte, a s nimiž tak pilně sloužíte ve své vesnici nebo sousedství.

„Těší nás, když vidíme, že v rostoucím počtu klastrů, a v sousedstvích a vesnicích, které se v oněch klastrech nacházejí, se vynořilo jádro přátel, již prostřednictvím činů a přemítání objevují, co je v daném momentě třeba, aby proces růstu mohl v jejich okolí postupovat dále. Čerpají z mocného nástroje vzdělávacího institutu, jímž se zlepšuje kapacita přispívat k duchovnímu i hmotnému rozkvětu společenství, a při tom, jak konají, se zvětšuje počet těch, kteří se k nim přidávají. Podmínky a s nimi i vlastnosti růstu se místo od místa přirozeně velmi liší. Ale systematickým úsilím může každý k této konkrétní práci přispívat stále efektivněji. V každém prostředí existuje čirá radost ze zapojování dalších duší do smysluplných a povznášejících rozhovorů, které vedou, ať rychle či postupně, k probouzení duchovní vnímavosti. Čím je plamen zapálený v srdci věřícího jasnější, tím větší bude síla přitažlivosti, kterou pocítí ti, kteří jsou jeho teplu vystavováni. A pro srdce spalované láskou k Bahá'u'lláhovi si nelze představit nic vhodnějšího, čím by se mohlo zabývat, než vyhledávat spřízněné duše, povzbuzovat je, když vstupují na stezku služby, doprovázet je při tom, když získávají zkušenosti, a – možná tu největší radost ze všech – sledovat je, jak jsou ve své víře ujištěny, jak samy od sebe povstávají a ostatním pomáhají na téže cestě. Toto jsou jedny z nejdražších chvil, které tento pomíjející život nabízí.“⁴⁰

„Způsob práce založený na procesu učení se vyžaduje, aby všichni zaujali pokorný postoj, což je stav, ve kterém člověk zapomene na sebe sama, všechnu svou důvěru vloží v Boha, spoléhá na Jeho všezachovávající moc a důvěřuje Jeho neselhávající pomoci a uvědomuje si, že On a jedině On dokáže proměnit komára v orla a kapku v bezmezný oceán. V takovémto stavu spolu duše nepřetržitě usilovně pracují a neradují se ani tak z vlastních úspěchů, ale z pokroku a služby ostatních. Toto se děje do takové míry, že se jejich myšlenky po všechen čas soustředí na to, jak jeden druhému pomáhá vystoupat do výšin služby Jeho Věci a vznášet se v nebi Jeho poznání.“⁴¹

ČÁST 35

Samozřejmě dobře víme, že úspěch našich snah v jednom cyklu za druhým zcela závisí na Boží pomoci. Je přirozené, že Boha ve svém soukromém rozmlouvání s Ním snažně prosíme, aby naše úsilí, byť by bylo malé, bylo na Jeho Svatém Prahu přijato. Jak je cenné připomínat si úryvky, jako jsou tyto:

„Ó Pane! Jsem pták se zlamanými křídly a toužím se vznášet ve Tvém bezmezném všehomíru. Jak jinak toho mohu dosáhnout než díky Tvé prozřetelnosti a milosti, Tvému utvrzení a pomoci.“⁴²

„Úpěnlivě Tě prosím při Tom, Kdož jest Zřídlem Tvého Zjevení a Úsvitem Tvých znamení, abys mé srdce učinil nádobou pro Tvou lásku a vzpomínku na Tebe. Propoj jej pak se Svým největším Oceánem, aby z něj mohly téci živé vody Tvé moudrosti a křišťálové proudy Tvého velebení a chvály.“⁴³

„Naléhavě Tě prosím, ó Ty, Králi bytí a Ochránce viděného i neviděného, dejž, aby kdokoli, kdo povstane ke službě Tvé Věci, byl jako moře pohybující se Tvým přáním, jako ten, kdo plane ohněm Tvého Posvátného stromu zářícího z obzoru nebe Tvé vůle.“⁴⁴

„Ó můj Bože, pomáhej Svému služebníkovu hlásat Slovo a vyvracet, co je marnivé a falešné, nastolit pravdu, šířit svaté verše do všech stran, zjevovat nádheru a dát jitřnímu světlu svítat v srdcích spravedlivých.“⁴⁵

„Ó můj Bože! Ó můj Bože! Vidiš mě v mé nehodnosti a slabosti, zaměstnaného tím největším úkolem, rozhodnutého pozvednout Tvé slovo mezi zástupy lidí a šířit Tvé učení mezi Tvými národy. Jak jen mohu uspět, pokud mi nepomůžeš dechem Ducha svatého, pokud mi nepřispěješ zástupy Svého slavného království k vítězství a pokud mi nesešleš Svá ujištění, která jediná mohou přeměnit mušku v orla, kapku vody v řeku a moře a atom ve světla a slunce?“⁴⁶

Také se scházíme, abychom úpěnlivě prosili Všemohoucího, aby udělil utvrzení našim společným snahám, zejména během intenzivní kampaně.

„Ó Pane! Projev ve Svých zemích pokorné a poddajné duše, s tvářemi ozářenými paprsky vedení, které budou odloučeny od tohoto světa, budou vychvalovat Tvé Jméno, pět na Tebe chválu a mezi lidmi šířit vůni Tvé svatosti“⁴⁷

„Ó Bože, můj Bože! Pomoz Svým důvěryhodným služebníkům, aby měli milující a něžná srdce. Pomoz jim šířit mezi všemi národy země světlo vedení přicházející ze Společnosti na výsostech.“⁴⁸

„Vpravdě, Tví milenci žízní, ó můj Pane, přiveď je k prameni hojnosti a milosti. Vpravdě, hladoví, sešli jim Svou nebeskou tabuli. Vpravdě, jsou nazí, oděj je rouchem poznání a vědění.“⁴⁹

„Ó Ty, Neporovnatelný Bože! Ó Ty, Pane Království! Tyto duše jsou Tvá nebeská armáda. Pomáhej jim a spolu s kohortami Shromáždění na výsostech jim dej zvítězit, aby se tak každá z nich mohla stát celým regimentem a dobýt tyto země láskou Boží a osvícením božského učení.“⁵⁰

ČÁST 36

Ukončíme zde naše zkoumání aktu učení. Není pochyb o tom, že si při přemýšlení o učení Víry nejen jako o osobní iniciativě, ale i jako o kolektivním úsilí, uvědomujete, že v obou případech vstupují do hry stejné duchovní principy. A přesto

se proces představování Víry několika přátelům a napomáhání jim dosáhnout břehů oceánu Bahá'u'lláhova Zjevení zajisté liší od napomáhání mnoha tisícům obyvatel nějakého region v tom, aby se přiblížili k těm samým břehům. Tuto záležitost objasní jednoduchá analogie: Principy, jimiž se řídí růst rostlin, jsou stejné na malém záhonku stejně jako na statku, který se rozkládá na stovkách hektarů. Přesto se péče o několik rostlinek na soukromé zahrádce velmi liší od hospodaření na rozsáhlých zemědělských plochách.

Když několik vašich přátel rozpoznalo Bahá'u'lláha a přidalo s k řadám Jeho následovníků, budete s nimi v rámci svého osobního učebního plánu trávit čas a podporovat je v jejich snahách o růst ve svém poznávání Jeho učení a službě Jeho Věci. Obráťte nyní svou pozornost k nějakému regionu jako celku. Naznačují-li snahy mezi nějakou vnímavou skupinou obyvatelstva, že velké množství, zejména mladých lidí, je ochotno – ba vlastně přímo dychtí po tom, aby šlo stezkou služby svým společenstvím –, když je z vynakládaných snah zřejmé, že značné procento lidí je připraveno přidat se k Víře prostřednictvím rozhovoru, který se podobá tomu, který se odehrával mezi Annou a Emilií, pak je třeba zahájit zcela jiný proces. Jedná se o takový proces, který umožní celým desítkám lidí povstat a sloužit Věci podle svých Bohem daných schopností. Úkol takového rozsahu nelze splnit pouhým individuálním úsilím.

V posledních částech tohoto oddílu jste se mohli zběžně seznámit s tím, jak může expanze a konsolidace Víry ve velkém měřítku postupovat ruku v ruce vpřed. V průběhu celých desetiletí procesu učení se byly přepečlivě objevovány a zdokonalovány prvky určitého systému, který je schopen tento dvojí proces podporovat. Některé z těchto prvků tu byly uvedeny a vy se hlouběji seznámíte i s těmi ostatními, ale co je ještě důležitější, hlouběji se seznámíte s tím, jak všechny společně pracují za tím účelem, aby díky vašim neustále získávaným zkušenostem a studiu vytvářely mohutný systém. Mezi tyto prvky patří vytvoření „klastru“, cykly činnosti s jejich fázemi expanze a konsolidace, koordinační plán a metodologie činnosti, vyhodnocování, konzultace a studium. Klíčem k nim všem je však jeden ústřední prvek: vhodný prostředek pro vytváření schopnosti ke službě.

Vzdělávací institut byl vytvořen za účelem toho, aby poskytoval stále rostoucím skupinám lidí „duchovní vhledy, znalosti a dovednosti potřebné k plnění mnoha úkolů zrychlené expanze a konsolidace“. Světový dům spravedlnosti píše, že s tímto nástrojem „neomezených možností“ je možné, aby „za velmi rozmanitých podmínek, prakticky v jakémkoli klastru“ „rozšiřující se jádro jednotlivců vytvořilo pohyb směřující k cíli nového Světového řádu.“ V následujícím úryvku najdeme shrnutí toho, jak vytváření schopností podporované vzdělávacím institutem popohání práci na poli učení Víry a pohání tento pohyb kupředu:

„Osobní i kolektivní transformace, jež je výsledkem působení Slova Božího, je pro model činnosti, který se v určitém klastru vyvíjí, ústřední. Od začátku posloupnosti kurzů se účastníci setkávají s Bahá'u'lláhovým Zjevením a uvažují nad tak závažnými tématy jako uctívání, služba lidstvu, život duše a výchova dětí a mládeže. S tím, jak si určitý člověk vypěstovává návyk studia a hlubokého rozjímání nad Tvořivým slovem, projevuje se tento proces transformace ve schopnosti vyjadřovat své chápání hlubokých

konceptů a zkoumat v hodnotných hovorech duchovní realitu. Tyto schopnosti nejsou viditelné pouze v povznesených diskuzích, jež stoupající měrou charakterizují vzájemné vztahy ve společenství, ale i v pokračujících rozmluvách, které zasahují mnohem dále – zejména mezi Bahá'í mládež a její spoluvrstevníky – přičemž se týkají i rodičů, jejichž dcerám a synům vzdělávací programy společenství prospívají. Výměnami tohoto typu se zvyšuje povědomí o duchovních silách, zjevné dichotomie přinášejí neočekávaná hlubší porozumění, posiluje se pocit jednoty a společného poslání, upevňuje se přesvědčení, že je možné vytvořit lepší svět, a projevuje se závazek jednat. Takovéto osobité rozhovory postupně přilákají stále větší zástupy, aby se účastnily řady aktivit společenství. Přirozeně se budou objevovat témata víry a jistoty, podněcovaná vnímavostí a zkušenostmi zúčastněných. Je tedy jasné, že s tím, jak proces rozvíjený vzdělávacím institutem získává v určitém klastru na síle, nabývá akt učení Víry v životech přátel na větší důležitosti.“⁵¹

Jistě vás velmi těší vědomí, že účastí v kurzech vzdělávacího institutu naplňujete výše popsanou vizi Světového domu spravedlnosti. Stejnou měrou vás bude těšit vědomí toho, že další kniha, kterou budete studovat, vám pomůže rozvíjet si své schopnosti sloužit jako školitel či školitelka kurzů Ruhi institutu. Tento čin je klíčový nejen pro pokrok stálého, trvale se rozšiřujícího proudu jednotlivců kurzy vzdělávacího institutu, ale také pro celkový proces růstu v nějakém klastru. Vaším bezprostředním úkolem je však uvádět do praxe to, co jste se v této knize naučili. Poté, co jste si prohloubili své porozumění významu učení Víry, jakou větší blaženost si můžete představit než vyslyšet Strážcovu výzvu pro nás všechny, abyste „z učení Víry učinili dominantní vášeň svého života“.

ODKAZY

1. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Day* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), č. 29.13, str. 147.
2. Shoghi Effendi, *Příchod Boží spravedlnosti* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), č. 73, str. 67–68.
3. Z poselství z 13. července 1964 všem Národním duchovním radám, vydáno v *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996), č. 18.4, str. 39.
4. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), CXX., odst. 3, str. 143.
5. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2022), z arabštiny č. 4, str. 9.
6. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, IV., odst. 1, str. 5.
7. Z přednášky z 28. října 1911, vydáno v *Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy přednášky z roku 1911* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2011), č. 15.12, str. 51.
8. Bahá'u'lláh, v Bahá'u'lláh, Báb a 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í modlitby – Sbíрка modliteb* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1993), str. 109.
9. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, XLV., odst. 1, str. 56.
10. Báb, *Bahá'í modlitby*, str. 26.
11. Tamtéž., str. 27.
12. Bahá'u'lláh, tamtéž, str. 4.
13. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova*, z perštiny č. 44, str. 87.
14. Tamtéž, z arabštiny č. 13, str. 14.
15. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930), sv. 3, str. 579–80. (autorizovaný překlad)
16. Bahá'u'lláh, v *Bahá'í modlitby*, str. 62 – 63.
17. Z Riđvánového poselství z roku 2010 napsaného Bahá'í věřícím světa, vydáno v *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), č. 14.4, str. 76.
18. Z poselství z 30. prosince 2021 konferenci Kontinentálních sborů poradců, vydáno v *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), č. 6.9, str. 47.

19. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXXIX., odst. 1 – 2, str. 156.
20. *Příchod Boží spravedlnosti*, č. 78, str. 71.
21. Tamtéž., odst. 78, str. 71.
22. Tamtéž., odst. 78, str. 71 – 72.
23. Tamtéž., odst. 78, str. 72.
24. Tamtéž.
25. Tamtéž.
26. Z dopisu z 28. prosince 2008, který byl napsán jménem Světového domu spravedlnosti jedné Národní duchovní radě, odst. 4.
27. Z Ridvánového poselství z roku 2010, který napsal Světový dům spravedlnosti Bahá'í věřícím světa, vydáno v *Framework for Action*, č. 14.6, str. 77.
28. Z poselství z 13. července 1964 všem Národním duchovním radám, vydáno v *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996), č. 18.1–2, str. 38–39.
29. Z poselství z 12. prosince 2011, který napsal Světový dům spravedlnosti všem národním duchovním radám, vydáno v *Framework for Action*, č. 20.19, str. 136.
30. 'Abdu'l-Bahá, citováno v dopisu z 5. června 1947, který napsal Shoghi Effendi, vydáno v *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014), str. 29–30.
31. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 2015), č. 207.9–10, str. 364–65.
32. Dovětek, který vlastnoručně napsal Shoghi Effendi, připojený k dopisu z 9. května 1933 napsaném jeho jménem jednotlivci.
33. *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy*, CXLVI, odst. 1, str. 176.
34. Z Ridvánového poselství z roku 2008, který napsal Světový dům spravedlnosti Bahá'í věřícím světa, vydáno v *Framework for Action*, č. 10.2, str. 62.
35. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 200.11, str. 339–40.
36. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940), sv. 2, str. 460. (autorizovaný překlad)
37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, sv. 3, str. 727. (autorizovaný překlad)
38. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 204.2, str. 347–48.

39. Z poselství z 28. prosince 2010, který napsal Světový dům spravedlnosti konferenci Kontinentálních sborů poradců, vydáno *Framework for Action*, č. 16.15, str. 103.
40. Z Riđvánového poselství z roku 2019, který napsal Světový dům spravedlnosti Bahá'í věřícím světa, odst. 3.
41. Z Riđvánového poselství z roku 2010, který napsal Světový dům spravedlnosti Bahá'í věřícím světa, vydáno v *Framework for Action*, č. 14.20, str. 84.
42. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers*, str. 204, nebo v *Desky Božího plánu* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2017), č. 14.14, str. 86.
43. Bahá'u'lláh, v *Bahá'í Prayers*, str.192–93.
44. Tamtéž, str. 194–95.
45. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í modlitby*, str. 94.
46. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers*, str. 210, nebo v *Desky Božího plánu*, č. 10.13, str. 61.
47. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers*, str. 207, nebo v *Desky Božího plánu*, č. 8.30, str. 50.
48. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers*, str. 198, nebo v *Potěšení pro duši (Bahá'í modlitby)*, (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2012), str. 17.
49. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers*, str. 199, nebo v *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, č. 190.2, str. 235.
50. 'Abdu'l-Bahá, v *Bahá'í Prayers*, str. 201, nebo v *Desky Božího plánu*, č. 6.16, str. 33.
51. Z poselství z 29. prosince 2015 konferenci Kontinentálních sborů poradců, vydáno v *The Five Year Plan, 2016–2021: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2016), č. 1.14, str. 8–9.

